

منبرک های جنگی (۲)

برگرفته از کتاب ایستاده می میریم

(نقش مومنان در اوج بحران)

با انتخاب هر منبرک به صفحه مورد نظر بروید:

فهرست

- منبرک ۱: انسجام اجتماعی؛ راه کوتاه‌تر تا ظهور ۶
- منبرک ۲: تعاون عاطفی؛ همدلی در بحران‌ها ۹
- منبرک ۳: تعاون اقتصادی؛ ایستادگی جمعی در بحران‌ها ۱۱
- منبرک ۴: عدم تعاون در گناه و ظلم؛ خط قرمزهای الهی ۱۳
- منبرک ۵: تمرکز بر اشتراکات؛ رمز انسجام اجتماعی ۱۵
- منبرک ۶: عدم تعاون در گناه و ظلم؛ رمز قرآنی برای انسجام واقعی ۱۷
- منبرک ۷: روزگار دو روز است؛ آماده بحران باش ۲۰
- منبرک ۸: نقش صبر و استقامت در بحران‌ها ۲۲
- منبرک ۹: آمادگی برای بحران؛ درس‌هایی از یوسف و امام حسین (ع) ۲۴
- منبرک ۱۰: حرمت تضعیف جبهه خودی و بزرگ‌نمایی دشمن ۲۶
- منبرک ۱۱: توجه به منبع خبر؛ از که می‌شنوی؟ ۲۹
- منبرک ۱۲: شایعه‌سازی، سلاح قدیمی دشمن ۳۲
- منبرک ۱۳: در برابر شایعه، تماشاچی یا مرزبان؟ ۳۵
- منبرک ۱۴: در برابر شایعه، تماشاچی یا مرزبان؟ ۳۸
- منبرک ۱۵: نقاد یا شایعه؟ رمز کجاست؟ ۴۱
- منبرک ۱۶: ناامیدسازی، اسلحه مخفی دشمن ۴۴
- منبرک ۱۷: عادی‌سازی؛ بمب شیمیایی در جنگ نرم ۴۷

- منبرک ۱۸: دوگانه‌سازی دین و زندگی؛ جداسازی مرگبار..... ۵۰
- منبرک ۱۹: ضرورت عاقبت‌اندیشی؛ چرا آینده را باید دید؟ ۵۴
- منبرک ۲۰: زمان‌شناسی؛ کلید هوشمندی در مکتب اهل بیت (ع)!. ۵۷
- منبرک ۲۱: اولویت‌شناسی؛ گمشده‌ای در ازدحام کارها!..... ۵۹
- منبرک ۲۲: اولویت‌شناسی در عبادات؛ واجب مقدم بر مستحب ۶۱
- منبرک ۲۳: زمان‌شناسی سیاسی-اجتماعی؛ رهبران الهی و هوشمندی
زمانه ۶۳
- منبرک ۲۴: زمان‌شناسی مردم؛ وقتی دیر شود، تأثیر از دست می‌رود ۶۶
- منبرک ۲۵: آینده‌نگری؛ از رویا تا واقعیت در میدان نبرد..... ۶۸
- منبرک ۲۶: آینده‌نگری در سیره معصومین؛ درس‌هایی برای فردای
پیروزی ۷۰
- منبرک ۲۷: آینده‌نگری فردی؛ نقشه راه زندگی در شرایط جنگی ۷۲
- منبرک ۲۸: غیرت؛ نیرویی برای دفاع از "سرمايه‌ها" در میدان جنگ ۷۴
- منبرک ۲۹: غیرت ناموسی؛ حصار عفت و پاکی در میدان جنگ ۷۶
- منبرک ۳۰: غیرت دینی؛ دفاع از خط قرمزهای الهی در میدان نبرد . ۷۹
- منبرک ۳۱: غیرت ملی؛ حصار میهن، فریاد عزت در میدان جنگ!... ۸۲
- منبرک ۳۲: استقلال؛ فقط رهایی از سلطه خارجی نیست، سپر عزت
در جنگ است ۸۵
- منبرک ۳۳: موااسات؛ ستون فقرات تمدن اسلامی در میدان نبرد ... ۸۸
- منبرک ۳۴: موااسات؛ کربلا، اوج ایثار در میدان جنگ ۹۰

- منبرک ۳۵: مواسات؛ آبادگر جامعه، ضامن استجابت در شرایط جنگ
 ۹۲
- منبرک ۳۶: توکل؛ سپردن کار به "کاردان حقیقی" در میدان جنگ . ۹۶
 منبرک ۳۷: مسئولیت‌پذیری؛ پاسخگویی به ندای درون و بیرون در
 میدان جنگ ۹۸
- منبرک ۳۸: مبانی مسئولیت‌پذیری؛ توان، علم، امکانات در شرایط
 جنگ! ۱۰۱
- منبرک ۳۹: گستره مسئولیت‌پذیری؛ از خدا تا جامعه در میدان جنگ
 ۱۰۴.....
- منبرک ۴۰: زمان‌شناسی؛ شناخت موقعیت جنگی، تصمیم درست برای
 پیروزی ۱۰۷
- منبرک ۴۱: زمان‌شناسی؛ ویژگی نخبگان و رهبران در میدان جنگ ۱۱۰
 منبرک ۴۲: بصیرت؛ فقط "دیدن" نیست، "فهمیدن" است، به‌ویژه در
 میدان جنگ ۱۱۲
- منبرک ۴۳: بصیرت؛ راه گریز از فتنه‌ها و پیروزی در جنگ! ۱۱۴
- منبرک ۴۴: امید؛ نیروی محرکه زندگی و رمز پیروزی در جنگ ۱۱۸
- منبرک ۴۵: مواسات؛ فراتر از همدردی، تا رفع نیاز در میدان جنگ . ۱۲۰
 منبرک ۴۶: امید؛ سنگر مقاومت در برابر دشمن و ابزار پیروزی در جنگ
 ۱۲۲
- منبرک ۴۷: تواضع؛ بیش از یک توصیه ساده، رمز پیروزی در جبهه
 جنگ! ۱۲۵

منبرک ۴۸: توأسی؛ آبادگر فرد و محافظ معنویت در جبهه جنگ! ۱۲۸...

منبرک ۴۹: صبر؛ سوخت مقاومت در برابر دشمن و رمز پیروزی ۱۳۱

منبرک ۵۰: یاد خدا؛ آرامش بخش دل ها در نبرد! ۱۳۴.....

بسم الله الرحمن الرحيم

منبرک ۱: انسجام اجتماعی؛ راه کوتاه‌تر تا ظهور

مقدمه: چه چیزی غیبت امام زمان (عج) را طولانی کرده است؟

گاهی فکر می‌کنیم بی‌محبتی، بی‌نمازی، یا فساد اخلاقی بیش از هر چیز غیبت امام زمان (عج) را طولانی کرده است. همه این‌ها مهم هستند، اما خود امام زمان (عج) در نامه‌ای به شیخ مفید فرمودند: "اگر شیعیان ما با هم دل بودند، دیدار ما از ایشان به تأخیر نمی‌افتاد 😊 ..."

این جمله نشان می‌دهد که حلقه گم‌شده‌ای که راه ظهور را بسته، چیزی نیست جز انسجام اجتماعی.

بدنه: قدرت در وحدت، شکست در تفرقه

- **مثال زنجیر؛ قدرت اتصال:** تصور کنید دونه‌های طلا را که به هم وصل نیستند. این دونه‌های گران‌بها نمی‌توانند حتی یک پرکاه را بکشند. اما وقتی همین دونه‌ها به هم وصل می‌شوند و یک زنجیر محکم را تشکیل می‌دهند، می‌توانند یک پل عظیم را جابجا کنند! ما شیعه‌ایم، مؤمنیم، نماز می‌خوانیم، روزه می‌گیریم، اما متأسفانه **متفرقه‌ایم!** تا وقتی دل‌هایمان به هم گره نخورد، جامعه به مقصد نمی‌رسد.
- **نمونه تاریخی؛ سیلی صدام و واکنش به آن:** نمونه واضح این فقدان انسجام را در تاریخ معاصر دیده‌ایم: صدام حسین، در برابر چشمان همه، به آیت‌الله خوئی، مرجع عالی‌قدر، سیلی زد و ایشان را زندانی کرد. اما هیچ صدایی بلند نشد! نه از حوزوی‌ها، نه از مقلدها، و نه از مردم. چرا؟ چون جامعه **گسسته** بود، نه منسجم. این جامعه، قدرت واکنشی نداشت.

تا اینکه امام خامنه‌ای (رئیس‌جمهور وقت ایران) با اقتدار و قاطعیت گفتند: "اگر آیت‌الله خوئی آزاد نشود، جنگنده‌های ما وارد عراق می‌شوند!" در آن زمان بود که صدام کوتاه آمد و ایشان را آزاد کرد. این اتفاق نشان می‌دهد که اتحاد و اقتدار، چگونه می‌تواند معادله را تغییر دهد.

- اهمیت اجتماع در قرآن: قرآن کریم اهمیت بسیاری به انسجام اجتماعی می‌دهد:
- ۷۶ بار کلمه "امت"
- ۳۴۸ بار کلمه "قوم"
- ۷۰ بار کلمه "اصحاب"
- ۱۹ بار کلمه "طایفه" این همه تأکید، یعنی: **تنهایی راه به جایی نمی‌برد**! پیشرفت و دستیابی به اهداف بزرگ تنها در سایه **وحدت و همبستگی** ممکن است.

راه رسیدن به انسجام؛ محبت و همدلی

چطور می‌توانیم به این انسجام برسیم؟ با محبت، با کمک به یکدیگر، و با تمرکز روی اشتراکات مان.

- **محبت؛ راه نزدیک شدن به خدا:** پیامبر اکرم (ص) فرمودند: **"خلق، عیال خدا هستند. محبوب‌ترینشون، کسیه که به عیال خدا نفع برسونه"**! این یعنی با خوبی کردن به مردم، به خدا نزدیک می‌شویم و ریشه‌های محبت را در جامعه آبیاری می‌کنیم.
- **مؤمنین، یاور هم نه رقیب هم:** قرآن کریم می‌فرماید: **﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾** (توبه/۷۱). مؤمنین یاور هم هستند، نه رقیب هم! این آیه، اساس همکاری و همدلی را در جامعه ایمانی بنا می‌نهد.
- **شهید صدر؛ الگوی همدلی:** نمونه بارز این همدلی، **شهید صدر** بود. وقتی دل آن جوان داغ‌دیده را آرام کرد و با محبت گفت: **"پدرت را از دست دادی؟ من پدرت هستم..."** این کلمات، اوج انسجام و پیوند عمیق عاطفی را نشان می‌دهد.
- **مرزهای تعاون؛ پرهیز از همکاری در گناه:** قرآن تأکید می‌کند: **﴿تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى، وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾** (مائده/۲). یعنی در نیکی و تقوا با هم همکاری کنید، اما در گناه و ستم هرگز. حتی نماز خواندن بر جنازه ظالم هم، تعاون در گناه حساب می‌شود؛ مثل کاری که آیت‌الله بروجردی، مرجع بزرگ تقلید، هرگز نکرد.

جمع‌بندی: انسجام امروز؛ دفاع از میهن و ارزش‌ها

امروز **انسجام اجتماعی** یعنی ایستادن در برابر گرانی بی‌دلیل، شایعه‌سازی، و هرگونه کمک به دشمن صهیونیستی. انسجام یعنی پیوند عمیق بین "حب‌الحسین، حب‌الرسول، و حب‌الوطن".

در این دنیای پراز تفرقه و نفاق، شیعه باید مانند یک زنجیر باشد؛ زنجیرِ دل‌به‌دل و وصل‌به‌وصل. این وحدت است که ما را به سوی ظهور رهنمون می‌کند. آیا ما آماده‌ایم که این زنجیر را محکم‌تر کنیم و با انسجام خود، به استقبال ظهور برویم؟

منبرک ۲: تعاون عاطفی؛ همدلی در بحران‌ها

مقدمه: آیا همدلی فقط یک احساس زودگذر است؟ 🤔

گاهی اوقات در زندگی با حوادث و بحران‌هایی روبرو می‌شویم که جان و روح انسان را آزرده می‌کند. در چنین شرایطی، همدلی تنها یک احساس یا واژه‌ای ساده نیست؛ بلکه قدرتی شفابخش است که می‌تواند دل‌های شکسته را ترمیم کند و بار سنگین غم را از دوش انسان بردارد. در جامعه‌ای که دل‌ها به درد هم می‌تپد و انسان‌ها در کنار یکدیگر هستند، هیچ‌کس در سختی‌ها تنها نمی‌ماند. این همان چیزی است که قرآن کریم ما را به آن دعوت می‌کند: تعاون عاطفی 🤝.

تمثیل و روایت: شفای دل شکسته با کلامی از جنس نور ✨

به این داستان واقعی از زندگی شهید سید محمدباقر صدر توجه کنید تا عمق این مفهوم را بهتر درک کنید: جوانی که در یک حادثه دلخراش، پنج نفر از عزیزانش را از دست داده بود، از شدت اشک و غم به مرز جنون رسیده بود. هیچ‌کس، با هیچ کلام و تلاشی، نتوانست او را آرام کند و تسکینی بر دردش باشد. او در اوج ناامیدی و پریشانی، به محضر شهید سید محمدباقر صدر رسید.

شهید صدر، با نگاهی پر از محبت و کلامی مملو از همدلی، رو به جوان داغ‌دیده کرد و فرمود: «پدرت را از دست دادی؟ من پدرت هستم. برادرت رفت، پسر من برادرت می‌شود» 🌸. «همین کلمات ساده، اما عمیق و سرشار از عشق و حمایت، کافی بود تا جوان، آرام و خوشحال از آن خانه بیرون بیاید. شهید صدر بعداً درباره این واقعه فرمودند: «ما که نمی‌توانیم مرده‌اش را زنده کنیم؛ همین همدلی، مصداق ﴿تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ﴾ است 📖». این نمونه بارز نشان می‌دهد که تعاون تنها در امور مالی و مادی خلاصه نمی‌شود.

اصل پیام: دلجویی؛ بزرگترین خدمت اجتماعی ✨

تعاون و یاری رساندن به یکدیگر، ابعاد گسترده‌ای دارد و فقط مالی نیست. گاهی اوقات، یک دلجویی ساده، یک همراهی صمیمانه، یا حتی یک کلمه‌ی آرامش‌بخش، می‌تواند بزرگ‌ترین و

مؤثرترین خدمت اجتماعی باشد. این نوع همدلی، نه تنها به فرد آسیب دیده کمک می کند تا بار مشکلاتش را تاب بیاورد، بلکه پیوندهای انسانی و اجتماعی را نیز تقویت می نماید. در واقع، این همدلی ها هستند که یک جامعه را به هم متصل نگه می دارند و آن را در برابر ناملایمات مقاوم تر می سازند.

نتیجه گیری: جامعه منسجم، دل های زخمی را تنها نمی گذارد 💚

امروز، در دنیایی که فشارهای روحی و روانی رو به افزایش است، ما بیش از هر زمان دیگری به همدلی و تعاون عاطفی نیاز داریم. **یک جامعه منسجم، هرگز دل های زخمی را تنها نمی گذارد.** حتی اگر نمی توانید مشکل کسی را به طور کامل حل کنید، کنارش بایستید، گوش شنوای او باشید و به **او نشان دهید که تنها نیست.** این حضور، این حمایت و این همدردی، خود بزرگ ترین نوع تعاون است. بیایید با تقویت روحیه همدلی در جامعه، به ساختن محیطی امن تر و پذیرا تر برای همه کمک کنیم. آیا ما نیز آماده ایم که مرهمی بر زخم های دیگران باشیم؟ 💙

منبرک ۳: تعاون اقتصادی؛ ایستادگی جمعی در بحران‌ها

مقدمه: آیا همکاری تنها به حرف و لبخند است؟

تعاون، فقط به لبخند و دلگرمی ختم نمی‌شود؛ گاهی باید دست به دست هم داد تا چرخه‌ی زندگی مردم نایستد و جامعه در برابر ناملازمات پابرجا بماند. در مقابل فقر، تحریم‌های ظالمانه و بحران‌های اقتصادی، اگر به جای رقابت‌های منفی و خودخواهانه، **تعاون اقتصادی** حاکم باشد، جامعه زنده می‌ماند و از فروپاشی نجات پیدا می‌کند. این همان روح جمعی است که به جامعه قدرت ایستادگی می‌بخشد.

تمثیل تاریخی: درس مقاومت از شعب ابی‌طالب

برای درک عمق اهمیت تعاون اقتصادی، بیایید به واقعه‌ی **شعب ابی‌طالب** نگاه کنیم. مسلمانان صدر اسلام به مدت سه سال در دره‌ای محاصره شدند؛ گرمای طاقت‌فرسا در روز، سرمای سوزان در شب و گرسنگی شدید، زندگی را برایشان دشوار کرده بود. کودکان شب تا صبح از شدت گرسنگی گریه می‌کردند.

اما مسلمانان نه تنها صبر کردند، بلکه با هم ماندند، به هم غذا رساندند، و با تعاون اقتصادی نگذاشتند ستون اسلام فروپاشد. این است معنای واقعی **﴿تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾** (مائده/۲) که ما را به همکاری در نیکی و تقوا فرامی‌خواند. این حادثه تاریخی نشان داد که چگونه همیاری و حمایت متقابل می‌تواند یک جامعه را در سخت‌ترین شرایط نیز حفظ کند.

نمونه‌های امروزی: قهرمانان گمنام اقتصاد

در زندگی روزمره ما نیز نمونه‌های فراوانی از این تعاون اقتصادی وجود دارد که اغلب نادیده گرفته می‌شوند، اما ستون‌های اصلی انسجام اجتماعی هستند:

- **میوه‌فروش با انصاف** که در شرایط گرانی، جانب انصاف را رعایت می‌کند .
- **نانوایی که بیشتر نان می‌پزد** تا نیاز مردم محله را برطرف کند .

- پزشکی که رایگان درمان می‌کند و دردمندان را فراموش نمی‌کند. 🏥
- جوانی که خرید خانه‌ی سالمند را انجام می‌دهد و به بزرگترها کمک می‌کند. 🏠. همه‌ی این افراد، هر یک در جایگاه خود، ستون‌های انسجام اجتماعی هستند که جامعه را محکم نگه می‌دارند.

اصل پیام: نجات جامعه در همدلی است 🤝

اگر در بحران‌ها، هر کس فقط به فکر خودش و منافع شخصی‌اش باشد، جامعه به سرعت فرو می‌پاشد و تبعات آن دامن‌گیر همه خواهد شد. اما اگر هر کسی به فکر دیگران هم باشد، بار مشکلات سبک‌تر می‌شود و حتی بزرگترین بحران‌ها نیز در برابر اراده‌ی مردم تسلیم می‌شوند. قدرت جمعی، بحران را مهار می‌کند.

نتیجه‌گیری: تقویت ستون‌های ظهور با تعاون 🤝

امروز، ما درگیر جنگ ترکیبی و اقتصادی هستیم که فشار زیادی را بر زندگی مردم وارد می‌کند. گام اول پیروزی ما، همیاری مردم با یکدیگر است؛ اینکه در مشکلات اقتصادی، هوای هم را داشته باشیم و از هم حمایت کنیم. و گام دوم، تعاون در حمایت از جبهه حق و ارزش‌های الهی است. این تعاون و همبستگی گسترده، یعنی تقویت ستون‌های ظهور امام زمان (عج). آیا ما نیز آماده‌ایم با دست‌یاری و همدلی اقتصادی، جامعه‌ای منسجم‌تر بسازیم و به سوی آینده‌ای روشن حرکت کنیم؟ 🌍

منبرک ۴: عدم تعاون در گناه و ظلم؛ خط قرمزهای الهی

مقدمه: آیا هر همکاری‌ای پسندیده است؟

در آموزه‌های قرآنی، خداوند متعال بلافاصله بعد از دعوت صریح به تعاون و یاری رساندن در کار خیر، یک خط قرمز بسیار جدی را ترسیم می‌کند: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ (مائده/۲). این آیه به وضوح نشان می‌دهد که همان قدر که به یاری در کارهای نیک و با تقوا دعوت شده‌ایم، به همان میزان نیز از همدستی و همکاری در ظلم و گناه نهی شده‌ایم. این مرزبندی، برای حفظ پاکی جامعه و فرد از آلودگی به شر و فساد ضروری است.

نمونه تاریخی: صلابت آیت‌الله بروجردی در برابر ظلم

برای درک اهمیت این خط قرمز، به نمونه‌ای تاریخی و درس‌آموز از زندگی آیت‌الله العظمی بروجردی (ره)، مرجع عالی‌قدر شیعه، نگاهی بیندازیم: زمانی که رضاشاه فوت کرد، پسرش محمدرضا پهلوی درخواست کرد تا آیت‌الله بروجردی بر جنازه پدرش نماز بخواند. این درخواست، یک حرکت سیاسی برای کسب مشروعیت از سوی مرجعیت بود. اما پاسخ آیت‌الله بروجردی قاطع و بی‌تزلزل بود:

«ما بر جنازه‌ی کسی که مسجد را به خون کشید (اشاره به واقعه مسجد گوهرشاد)، نماز نمی‌خوانیم» حتی وقتی تولیت حرم حضرت معصومه (س) برای وساطت آمد، پاسخ همان بود: «بیجا قول داده‌اید.» این نهی از همکاری در گناه تا جایی پیش رفت که آیت‌الله بروجردی حتی حوزه‌ها را تعطیل کردند تا کسی از طلاب و روحانیون در آن نماز حاضر نشود و به این ترتیب، هیچ‌گونه همکاری‌ای با ظالم صورت نگیرد. این اقدام، نشان‌دهنده عمق درک ایشان از خطوط قرمز الهی و اهمیت عدم مشروعیت بخشی به ظلم بود.

درس امروزی: سکوت، شایعه، و گران‌فروشی؛ اشکال نوین تعاون در گناه

امروز، اشکال تعاون در گناه ممکن است پیچیده‌تر و پنهان‌تر از گذشته باشد، اما ماهیت آن تغییر نکرده است:

- حتی یک «آمین» هم اگر پشت ظلم باشد، حرام است. این یعنی هرگونه تأیید، هرچند کوچک، از اقدامات ظالمانه، ممنوع است.
- گاهی «سکوت»، نوعی تعاون در گناه است. وقتی در برابر ظلم و فساد سکوت می‌کنیم، در واقع به آن اجازه رشد و گسترش می‌دهیم.
- گاهی «انتشار یک شایعه» تقویت جبهه باطل است. شایعات می‌توانند اعتماد عمومی را از بین ببرند و به تفرقه و ضعف جامعه دامن بزنند.
- گاهی گران‌فروشی در روزهای سخت، همکاری با دشمن است. وقتی مردم در سختی هستند، سودجویی و احتکار، جامعه را از درون می‌پوساند و به هدف دشمن برای ایجاد نارضایتی کمک می‌کند.
- مثال‌های ملموس‌تر:
- در روزهای جنگ اقتصادی، گران‌فروشی، احتکار، دامن‌زدن به شایعات – همه این‌ها یعنی تعاون با دشمن در اثم و عدوان 🚫 .
- حتی تعریف از ظالم، حتی شوخی با جنایات دشمن، یعنی کمک به ادامه‌ی ظلم و عادی‌سازی پلیدی‌ها 🚫 .

نتیجه‌گیری: انسجام در خیر، مقاومت در برابر شر

انسجام اجتماعی، فقط کمک و همیاری در کار خیر نیست؛ بلکه مرزبندی و مقاومت در برابر شر و ظلم نیز هست. اگر با هم در خیر شریکیم و برای ساختن جامعه‌ای بهتر تلاش می‌کنیم، باید در برابر شر نیز متحد و مقاوم باشیم و هرگونه همکاری با ظالمان را رد کنیم. این همان راهی است که اسلام برای حفظ عدالت و معنویت در جامعه ترسیم کرده است. آیا ما نیز آماده‌ایم که این خط قرمز الهی را رعایت کنیم و هرگز در گناه و ظلم با کسی همراه نشویم؟

منبرک ۵: تمرکز بر اشتراکات؛ رمز انسجام اجتماعی

مقدمه: چگونه یک جامعه متحد می‌شود؟

یک جامعه تنها زمانی به انسجام واقعی دست پیدا می‌کند که افراد آن، به جای پرداختن به تفاوت‌ها و اختلافات جزئی، بر نقاط اشتراک خود تمرکز کنند. این نقاط مشترک، حکم نخ تسبیح را دارند؛ اگر این نخ محکم و حاضر باشد، دانه‌های تسبیح پراکنده نمی‌شوند و نظم و زیبایی خود را حفظ می‌کنند. همین‌طور، در یک جامعه، اشتراکات هستند که افراد را کنار هم نگه می‌دارند و به آن‌ها هویت جمعی می‌بخشند.

الگو از قرآن و تاریخ: هویت جمعی بر پایه اشتراک

در قرآن کریم، واژه‌هایی نظیر "أُمَّة" (ملت)، "قوم"، "اصحاب" (یاران)، و "طائفه" (گروه) به کرات به کار رفته‌اند. این تأکید قرآنی به ما می‌آموزد که هویت جمعی و اجتماعی، بر اساس همین نقاط مشترک شکل می‌گیرد و قوت می‌یابد.

نمونه‌هایی از محورهای انسجام:

- شیعیان: حول محور ولایت امیرالمؤمنین علی (ع) متحد می‌شوند.
- عزاداران: گرد حب‌الحسین (ع) و شور عاشورایی به هم می‌پیوندند.
- مسلمانان: حول حبّ پیامبر اکرم (ص) و آموزه‌های دین مبین اسلام یکپارچه می‌شوند.
- ایرانیان: حول حبّ الوطن و دفاع از خاک و هویت ملی خود منسجم می‌گردند. IR

هرکدام از این محورها، می‌تواند پایه‌ای قدرتمند برای همدلی و هم‌افزایی اجتماعی باشد و به جامعه، قدرت و تاب‌آوری لازم را بدهد.

نمونه امروزی: اتحاد جهانی علیه ظلم صهیونیستی 🌐

امروز، رژیم کودک کش اسرائیل، نه تنها دشمن ایران و اسلام، بلکه دشمن انسانیت است. این حقیقت تلخ، خود یک نقطه اشتراک بزرگ برای ایجاد اتحاد جهانی است. همه ما – فارغ از مذهب، نژاد، یا گرایش های سیاسی – می توانیم حول دشمنی با این رژیم ظالم متحد شویم.

دلایل کافی برای انسجام بین المللی علیه اسرائیل:

- دشمنی اسرائیل با اصول انسانی و اخلاقی، مانند رحم نکردن به کودکان و غیرنظامیان بی گناه. 💔👤
- تجربه مکرر حملاتش به خاک کشورهای دیگر و تجاوز به حاکمیت ملی. 🚀
- تخریب و هتک حرمت مسجدالاقصی و سایر اماکن مقدس. 🕌 این واقعیت ها، دلایل کافی برای انسجام و همبستگی بین المللی و فریاد مظلومیت خواهی هستند.
- مثال های ملموس از این انسجام:
- وقتی برای کودکان مظلوم غزه اشک می ریزیم و همدردی می کنیم. 👤👤
- وقتی در راهپیمایی ها و تظاهرات حمایت از فلسطین شرکت می کنیم. 🚶🚶
- وقتی در فضای مجازی با انتشار اطلاعات درست، از مقاومت دفاع می کنیم. 💻 همه و همه یعنی ما اشتراک داریم؛ اشتراکی از جنس "انسانیت و عدالت خواهی". این اشتراک، "انسجام آور" است.

نتیجه گیری: دیدن مشترکات، مقدم بر اختلافات 🤝

تمرکز بر اشتراکات، یعنی دیدن مشترکات قبل از اختلافات و کنار گذاشتن تفاوت های جزئی در برابر هدف بزرگ تر. اگر دشمن ما واحد است و همه ما را هدف قرار داده، پس ما نیز باید یکی شویم. این اتحاد و همبستگی، نه تنها ضامن بقا و پیروزی ماست، بلکه راهی برای تحقق عدالت و صلح در جهان خواهد بود. آیا ما نیز آماده ایم که با تمرکز بر این مشترکات، به سوی انسجام واقعی قدم برداریم؟

منبرک ۶: عدم تعاون در گناه و ظلم؛ مرز قرآنی برای انسجام

واقعی

مقدمه: آیا هرگونه همکاری ای مجاز است؟

قرآن کریم، تنها ما را به "تعاون" و یاری رساندن به یکدیگر دعوت نکرده است، بلکه بلافاصله **مرز این تعاون را نیز به روشنی تعیین کرده است**. خداوند متعال می‌فرماید: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ (مائده/۲). این آیه به صراحت می‌گوید که اگر کاری گناه و ظلم باشد، هرگونه همکاری در آن ممنوع است؛ حتی اگر هدف یا نامش «وحدت» و انسجام به ظاهر مثبت باشد. این خط‌کشی دقیق، برای حفظ پاکی و مسیر درست جامعه ایمانی ضروری است.

تشریح اصل قرآنی: انسجام بر محور حق

انسجام واقعی و ارزشمند، تنها زمانی معنا پیدا می‌کند که بر محور حق، عدالت و تقوا باشد. اگر انسجام و اتحاد، بر پایه ظلم، گناه و ستم شکل بگیرد، نامش دیگر تعاون با مؤمنان نیست، بلکه تبدیل به "تبانی با باطل" می‌شود. چنین اتحادی، نه تنها سودی ندارد، بلکه می‌تواند جامعه را به انحراف بکشانند و آن را در مسیر نادرست قرار دهد.

پس باید خط قرمزهای خود را روشن و واضح داشته باشیم: ما تا جایی با هم هستیم و همکاری می‌کنیم، که مسیر، مسیر خدا و عدالت باشد. این مرز، تضمین‌کننده این است که همبستگی ما، به ابزاری برای ترویج گناه و ظلم تبدیل نشود .

نمونه‌ای تاریخی: درس قاطعیت از آیت‌الله بروجردی

برای درک عملی این اصل، به نمونه‌ای برجسته از تاریخ معاصر اشاره می‌کنیم. پس از مرگ رضاشاه، جنایتکار دوره پهلوی که کارنامه ظلمانی داشت، پسرش محمدرضا پهلوی درخواست کرد تا برای پدرش در قم نماز بخوانند. این یک تلاش آشکار برای کسب مشروعیت مذهبی برای یک حاکم ستمگر بود.

اما آیت الله العظمی بروجردی (ره)، مرجع بزرگ تقلید شیعه، با قاطعیتی مثال زدنی فرمودند: «من بر چنین فاسدی نماز نمی خوانم» ❌ «ایشان نه تنها خود از اقامه نماز خودداری کردند، بلکه اجازه ندادند کسی از علمای حوزه نیز در این مراسم شرکت کند. آیت الله بروجردی حتی حوزه را تعطیل کردند تا کسی حتی به صورت تصادفی و ناخواسته در این نماز شرکت نکند! این اقدام نشان داد که: حتی عبادت، اگر در خدمت ظالم و برای مشروعیت بخشی به او باشد، خودش نوعی اعانه بر ظلم و همکاری در گناه محسوب می شود. این درس بزرگی است که نباید از آن غافل شد.

نمونه امروزی: اشکال نوین همکاری با ظلم در عصر حاضر 📖

در جنگ رسانه ای و اقتصادی امروز، که دشمن از همه ابعاد برای ضربه زدن به ما استفاده می کند، تعاون بر اثم و عدوان اشکال جدید و پیچیده تری به خود گرفته است:

- اگر کسی اخبار دروغ پخش کند و به شایعات دامن بزند، در حال کمک به جنگ روانی دشمن است. 🚫
- اگر کسی کالا احتکار کند و بی جهت قیمت ها را بالا ببرد، در حال فشار آوردن به مردم و همکاری با اهداف اقتصادی دشمن است. 📈
- اگر کسی با دشمن هم صدایی کند و به نفع او تبلیغ نماید، به طور مستقیم در حال تضعیف جبهه خودی است. 🗣️
- این افراد، بدون اینکه خود بدانند یا بخواهند، در حال «تعاون بر اثم و عدوان» هستند و طبق قرآن، مورد نهی شدید قرار گرفته اند.

جمع بندی: انسجام حقیقی، تنها در مسیر حق 🏛️

انسجام اجتماعی، اگر در مسیر حق و عدالت نباشد، مصداق «تجمع برای ظلم» است و نه تعاون حقیقی. باید همواره هوشیار باشیم و حواسمان باشد که در هیچ کاری، یار ظلم، یار فاسد، و یار دشمن نشویم. این مرزبندی، ضامن بقای ایمان، اخلاق و هویت واقعی ماست. آیا ما نیز آماده ایم

که با هوشیاری کامل، این خط قرمز قرآنی را رعایت کنیم و تنها در مسیر حق، دست یاری به سوی
یکدیگر دراز کنیم؟ 🤝

منبرک ۷: روزگار دو روز است؛ آماده بحران باش 🕒 !

مقدمه: زندگی در فراز و فرود 📈

هیچ زندگی‌ای به صورت یکنواخت و ثابت پیش نخواهد رفت. طبیعت دنیا بر اساس تغییر و تحول است؛ یک روز با دارایی و ثروت همراه است و روز دیگر با فقر و نداری. گاهی در اوج سلامتی هستیم و گاهی در بستر بیماری. یک روز تولد عزیزی شادی را به خانه می‌آورد و روزی دیگر، مرگ عزیزی قلب‌ها را به درد می‌آورد. این همان حقیقت زندگی است که **امیرالمؤمنین علی (ع)** با کلامی حکیمانه ترسیم کرده‌اند:

"الذَّهْرُ يَوْمَانِ: يَوْمٌ لَكَ وَيَوْمٌ عَلَيْكَ" ... یعنی: «روزگار دو روز است؛ روزی به کام تو و روزی به زیان تو.»

تبیین: واکنش ما به گردش روزگار 🔄

امیرالمؤمنین (ع) با این جمله کوتاه و عمیق، فلسفه‌ی هستی و مسیر تکامل بشر را ترسیم می‌کند:

- **روزی برای توست:** این یعنی در رفاه هستی، لبخند بر لب داری، در مسیر موفقیت قدم برمی‌داری و همه چیز بر وفق مراد است 😊 .
- **روزی علیه توست:** این یعنی زمین خورده‌ای، دل شکسته‌ای، بیمار یا تنها شده‌ای و مشکلات بر تو هجوم آورده‌اند 😞 .

اما مهم‌تر از خود این روزگار و فراز و فرودهایش، «واکنش ما» به این تغییرات است. اگر روزگار بر وفق مراد است، نباید مغرور شد و از یاد خدا غافل گشت. اگر نیز بر خلاف میل ماست، نباید افسرده شد و دست از تلاش کشید. چرا که **هر دو حالت، گذرا و موقتی است**. این نگاه به ما کمک می‌کند تا با آمادگی روحی و عملی بیشتری با چالش‌ها روبرو شویم.

مفهوم مدیریت بحران: آمادگی برای ناگهانی‌ها 🏠

بحران، همان وضعیت ناگهانی و غیرمنتظره‌ای است که جامعه یا فرد را در بر می‌گیرد. در حوزه‌های فردی، اجتماعی و سازمانی، بحران می‌تواند خسارات جدی و غیرقابل جبرانی به همراه داشته باشد. مثلاً در بحران‌های اجتماعی مانند سیل، زلزله یا شیوع ویروس کرونا، جامعه به دو گروه اصلی تقسیم می‌شود:

- **مصیبت‌زده‌ها:** کسانی که مستقیماً آسیب می‌بینند و زندگی‌شان تحت تأثیر قرار می‌گیرد.
 - **عموم مردم:** کسانی که از کنار بحران عبور می‌کنند و زندگی عادی‌شان کمتر مختل می‌شود.
- در چنین زمان‌هایی، بسیار مهم است که با حرف‌های نادقیق، شایعات بی‌اساس، یا اقدامات نسنجیده، آب به آسیاب دشمن نریزیم و به جای کمک، به بحران دامن نزنیم.

نمونه تاریخی از آمادگی برای بحران: **حضرت یوسف (ع)**، نمونه‌ای بارز از کسی است که در هر دو روی روزگار، هوشیار و آماده بود. او روزی عزیز مصر شد و به قدرت رسید، اما پیش از آن سال‌ها در چاه و زندان بود. اما در هیچ‌کدام از این دو حال، چه در اوج قدرت و چه در عمق سختی، از هدف الهی خود غافل نشد و همواره به رسالتش متعهد ماند. این یعنی آمادگی برای هر دو روی سکه زندگی ☀️.

پیام اخلاقی: بلوغ ایمانی در آمادگی 💡

آمادگی برای بحران، بخشی جدایی‌ناپذیر از بلوغ ایمانی و حکمت عملی است. اگر امروز روز امنیت و آسایش ماست، باید بدانیم که فردا ممکن است روز تهدید و چالش باشد. مؤمن واقعی کسی است که نه در روز آسایش و نعمت غفلت می‌کند و خود را برای روزهای سخت آماده نمی‌سازد، و نه در روز بلا و سختی مأیوس و ناامید می‌شود و دست از تلاش برمی‌دارد. همواره باید آماده و هوشیار باشیم. آیا ما نیز آماده‌ایم که در هر دو روزگار، با بصیرت و آمادگی قدم برداریم؟ 🙏

منبرک ۸: نقش صبر و استقامت در بحران‌ها

📖 مقدمه:

زندگی بدون چالش و سختی وجود ندارد. وقتی بحران به سراغمان می‌آید، اولین واکنش اغلب ناامیدی و ترس است. اما پیام بزرگان دین و تجربه‌های بشری به ما می‌گوید که صبر و استقامت، کلید عبور از این روزهای دشوار است. امام علی علیه‌السلام می‌فرمایند:

«الصبر مفتاح الفرج»

«صبر، کلید گشایش است».

📖 روایت و تمثیل:

روزی پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم به علی علیه‌السلام فرمودند:

«علی جان، در مشکلات مانند کوه باش؛ هر چه بادهای تندتر بوزد، تو محکم‌تر باش».

ماجرای اصحاب کهف را شنیده‌ایم؛ ۳۱۳ سال در غار خوابیدند تا خداوند آن‌ها را از خطر نجات دهد. اگر آن‌ها صبر و استقامت نداشتند، هرگز نجات نمی‌یافتند.

همچنین در زندگی روزمره، فردی را تصور کن که دچار بیماری سخت شده است. اگر تسلیم ناامیدی شود، نه تنها به خود ضرر می‌رساند بلکه اطرافیان را نیز دچار نگرانی می‌کند. اما اگر صبر پیشه کند، با امید و ایمان بهبود پیدا می‌کند یا دست‌کم آرامش درونی می‌یابد.

📖 اصل پیام:

صبر، سه جنبه مهم دارد:

۱. صبری که جلوی واکنش‌های هیجانی را می‌گیرد:

در برابر ناامیدی، خشم یا اضطراب کنترل می‌کند.

۲. صبری که در برابر مشکلات فیزیکی و مالی استقامت می‌کند:

مثل بیمار، بیکار یا کسی که مشکلات مالی دارد.

۳. صبری که در مسیر انجام وظایف الهی است:

مثل کسی که در مسیر حق قدم برمی‌دارد اما با مخالفت‌ها روبروست.

صبر به ما می‌آموزد که هر سختی موقتی است، و پشت هر تاریکی، روشنایی است.

🔧 کاربرد امروزی:

- در شرایط بحرانی اقتصادی، صبر کنیم و با خونسردی راه‌حل پیدا کنیم، نه با عجله و هیجان.
- در بیماری، صبر یعنی پیروی از دستورات پزشک و دعا برای شفای الهی.
- در مشکلات خانوادگی و اجتماعی، صبر یعنی شنیدن حرف‌ها، تحمل سختی‌ها و تلاش برای صلح.

🏁 نتیجه‌گیری:

صبر یک مهارت است که باید تمرین شود. این مهارت، به ما کمک می‌کند تا نه تنها بحران‌ها را تحمل کنیم بلکه از آن‌ها رشد کنیم. ایمان به حکمت الهی و آگاهی از اینکه هر گرفتاری پایان دارد، روحیه‌مان را قوی می‌کند.

منبرک ۹: آمادگی برای بحران؛ درس‌هایی از یوسف و امام حسین

(ع) ❖

مقدمه: آماده‌سازی روح و جان برای روزهای سخت ❖ ➡ 😊

هیچ‌گاه نمی‌دانیم چه زمانی در مسیر زندگی، بحران دست در دست سرنوشت، در خانه‌مان را خواهد زد. اما همان‌طور که خداوند متعال، **یوسف (ع)** را با خواب‌های هشداردهنده از سال‌های قحطی پیش رو آگاه ساخت تا آماده شود، و **پیامبر اکرم (ص)** نیز به مردم از واقعه دردناک کربلا و شهادت **امام حسین (ع)** خبر داد تا امت را آگاه سازد، ما نیز نیازمندیم که از پیش خود را برای مواجهه با مصیبت‌ها و چالش‌های آینده **مسلح کنیم**. این آمادگی، نه فقط جسمی، بلکه روحی و روانی است.

بدنه: درس‌هایی از تاریخ پرمعنا برای آمادگی 📖

تاریخ انبیا و اولیا، سرشار از مثال‌هایی است که اهمیت آمادگی برای بحران را به ما می‌آموزد:

- یوسف (ع) و خواب هشداردهنده؛ پیش‌بینی و برنامه‌ریزی: قرآن کریم می‌فرماید: ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا...﴾ (یوسف/۴). (یوسف (ع) با تعبیر خواب پادشاه مصر و پیش‌بینی هفت سال فراوانی و سپس هفت سال قحطی، توانست بحران اقتصادی بزرگی را مدیریت کند. او می‌دانست بحران پیش خواهد آمد و از پیش برای آن برنامه‌ریزی کرد و آماده شد. این داستان، نمادی از لزوم پیش‌بینی، تدبیر و آمادگی در برابر چالش‌های آینده است. 💧 ➡ 🌱 .
- امام حسین (ع) و شهادت؛ آگاهی برای استقامت در مصیبت: پیامبر اکرم (ص) سال‌ها قبل از واقعه، با اعلام حادثه کربلا و شهادت امام حسین (ع) و یارانش، امت را آگاه ساختند. این آگاهی قبلی، به مردم کمک می‌کرد تا از پیش با درد و رنج عظیم آن مصیبت مواجه شوند و در دل خود، استقامت و پایداری بیافرینند. هدف از این خبررسانی، نه ترساندن،

بلکه آماده‌سازی روانی جامعه برای پذیرش حقیقت و مقاومت در برابر ستم بود.

جمله‌ی کلیدی: فرصت ساختن از دل چالش

«آمادگی برای بحران، طلسم عبور از هر آزمایش است؛ چون هر چالش، فرصتی برای استحکام ایمان و رشد انسان می‌باشد.» این دیدگاه، به ما کمک می‌کند که بحران‌ها را نه فقط تهدید، بلکه فرصتی برای قوی‌تر شدن و نشان دادن عمق ایمانمان بدانیم.

جمع‌بندی: توانمندسازی خود برای هر بحران

همان‌طور که یوسف (ع) و امام حسین (ع) و دیگر اولیای الهی، ما را با آموزه‌های خود برای روزهای سخت آماده کردند، ما نیز با تمرین صبر، تقویت ایمان، و بصیرت‌اندوزی، باید خود را در برابر هر بحرانی توانمند سازیم. به یاد داشته باشید، آمادگی، کلید موفقیت در مدیریت بحران و عبور سرافرازانه از آن است. با این آمادگی، می‌توانیم هر تحدیدی را به فرصتی برای پیشرفت تبدیل کنیم. آیا ما نیز آماده‌ایم که با هوشیاری و آمادگی کامل، به استقبال چالش‌های آینده برویم؟

منبرک ۱۰: حرمت تضعیف جبهه خودی و بزرگ‌نمایی دشمن

مقدمه: نقش ما در مدیریت اخبار در دوران بحران 🧠

خواهران و برادران ایمانی! در ایام فتنه و جنگ، زمانی که فضای جامعه ملتهب است و مردم چشم به رسانه‌ها و اخبار دوخته‌اند، وظیفه ما تنها شنیدن نیست. وظیفه داریم **چگونه شنیدن و چگونه نقل کردن را بیاموزیم**. در چنین فضایی، نقل هر خبری، اگر آگاهانه نباشد و با بصیرت صورت نگیرد، می‌تواند به جای جهاد در راه خدا، به **سربازگیری ناخواسته برای دشمن** تبدیل شود! 😞 این وظیفه‌ای است که نه تنها فقه اسلامی، بلکه عقلانیت نیز بر آن تأکید دارد.

اصل مطلب: نگاه فقهی و اخلاقی به انتشار اخبار در جنگ 🕌

فقه اسلامی و اخلاق دینی، صراحت دارد 🚫: هر سخنی که منجر به تضعیف روحیه جبهه حق شود، یا دشمن را قوی و بزرگ جلوه دهد، حرام است. این یک خط قرمز اساسی است که باید همواره مد نظر قرار گیرد.

امیرالمؤمنین علی (ع) در دوران فتنه‌ها و نبردهای داخلی، توصیه‌ای بسیار حیاتی داشتند. ایشان فرمودند: «كُنْ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ — «یعنی با بصیرت حرف بزن، با تحلیل موضع بگیر، و بی‌دلیل دهان باز نکن» 💡! این یعنی هر سخنی باید از فیلتر عقل و بصیرت عبور کند.

حتی در سیره پیامبر خدا (ص) نیز می‌بینیم که یکی از بزرگ‌ترین آسیب‌های جنگ احد، فقط یک شایعه بود ❌. شایع کردند پیامبر (ص) کشته شده است ✓... نتیجه چه شد؟ سپاه مسلمانان روحیه‌اش را باخت، بعضی شمشیر زمین گذاشتند، و عده‌ای پا به فرار گذاشتند... 🏃 فقط یک خبر دروغ، اما چقدر خسارت‌زا و فاجعه‌بار بود! این نشان می‌دهد که قدرت یک خبر (چه درست و چه غلط) در تضعیف روحیه‌ها تا چه اندازه می‌تواند مخرب باشد.

امام خامنه‌ای (حفظه الله) نیز در بیانی صریح و قاطع می‌فرمایند: "نباید به گونه‌ای حرف زد که دشمن خوشحال شود. باید جوری حرف زد که دشمن بترسد، نه ذوق کند 🙏". این معیار روشنی است برای سنجش هر کلامی در شرایط بحران.

مثال و کاربرد روز: هوشیاری در فضای مجازی 🖥️

امروز در رسانه‌ها، فضای مجازی، و پیام‌رسان‌ها، بارها می‌شنویم اخباری نظیر:

- «فلان موشک‌خانه ما را زدند و چند نفر شهید شدند!»
- «سپاه فلان‌جا را نتوانست دفاع کند!»
- «یک فرمانده خائن از آب در آمد!» حتی اگر بعضی از این اخبار درست باشد، آیا انتشارش در جامعه روحیه‌ساز است یا روحیه‌شکن؟ ☒ آیا نقلش دشمن را ناامید می‌کند یا امیدوار؟ 📌📌 نشر چنین اخباری، ولو با نیت دلسوزی، طبق فقه اسلامی حرام است. زیرا نتیجه عملی آن، تضعیف جبهه خودی و تقویت دشمن است. دلسوزی زمانی ارزشمند است که به جای یأس، امید بیاورد و به جای تفرقه، انسجام ایجاد کند.

نتیجه‌گیری: ترازوی فقه و عقلانیت برای هر خبر 🏛️

خواهران و برادران عزیز! تضعیف نیروهای مسلح یعنی تضعیف امنیت ملی و باز گذاشتن راه برای دشمن 🟡. تکرار ضعف‌های جبهه خودی، خود به نوعی کمک مستقیم به دشمن است. پس باید هر فیلم، تصویر، خبر، یا تحلیل را پیش از انتشار، در ترازوی فقه و عقلانیت الهی سنجید.

📌 معیار ساده برای عمل: (این دو قانون را هرگز فراموش نکنید)

- هر چه دشمن از آن خوشحال شود، منتشر نکن ❌!
- هر چه جبهه مؤمنان را تضعیف کند، منتشر نکن ❌!

با رعایت این اصول، ما می‌توانیم در جنگ رسانه‌ای و روانی دشمن، سرباز هوشیار جبهه حق باشیم و از عزت و اقتدار میهنمان دفاع کنیم. آیا ما نیز آماده‌ایم که در انتشار اخبار، با دقت و بصیرت عمل کنیم و به جای تضعیف، به تقویت جبهه خودی بپردازیم؟

منبرک ۱۱: توجه به منبع خبر؛ از که می‌شنوی؟ 🗣️🔍

مقدمه: گرفتار دام شایعات ❄️

یکی از بزرگ‌ترین گرفتاری‌های انسان در فضای امروز که مملو از شایعه و فتنه است، این است که هر خبری را می‌شنود، به سرعت آن را باور می‌کند و بدون درنگ، همان‌طور که شنیده، به دیگران نیز منتقل می‌سازد. 🚩 در حالی که دین مبین اسلام، بارها نسبت به این شیوه برخورد با اخبار هشدار داده و ما را به دقت و هوشیاری دعوت کرده است.

قرآن کریم مستقیماً مؤمنین را خطاب قرار می‌دهد و می‌فرماید: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ (سوره حجرات، آیه ۶ (یعنی): «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر فاسقی خبری برای شما آورد، فوراً تأیید نکنید! تحقیق کنید 🔍») (جالب توجه است که آیه نفرموده است: "اگر خبر غلط بود، تحقیق کنید!" بلکه گفته: "اگر آورنده‌اش فاسق بود!" این نکته، اهمیت منبع خبر را بیش از هر چیز دیگری برجسته می‌سازد.

اصل مطلب: منبع خبر، مهم‌تر از خود خبر 💡

❖ در منطق قرآن، منبع خبر، حتی مهم‌تر از خود خبر است. این به این معناست که اگر کسی که بارها دروغ گفته، یا دشمنی‌اش با جبهه حق آشکار و معلوم است، خبری را آورد ☑️: حتی اگر خبرش واقعاً درست باشد، شما حق نداری آن را بدون تحقیق و بررسی نشر بدهی! چرا که هدف از انتشار چنین خبری ممکن است فریب، ایجاد تفرقه یا تضعیف روحیه‌ها باشد.

♦ در عصر حاضر، این "فاسق" یا فرد فریبکار کیست؟ ♦ مصادیق "فاسق" در زمان ما فراوان است: شبکه‌های ماهواره‌ای معاند، پیج‌های ضدانقلاب در شبکه‌های اجتماعی، اینفلوئنسرهایی که عمداً بین مردم دل‌سردی ایجاد می‌کنند، و مزدوران رسانه‌ای دشمن 🕵️... همه این‌ها مصادیق فاسق در زمان ما هستند که هدفشان تضعیف باورها و ایجاد بی‌ثباتی است.

مثال کاربردی: میدان تاخت‌وتاز شایعات در فضای مجازی

ببینید چگونه فضای مجازی به میدانی برای تاخت‌وتاز شایعات تبدیل شده است. این روند اغلب به این شکل است:

- فیلمی کوتاه از یک انفجار منتشر می‌شود؛ بدون نام، بدون توضیح دقیق، و بدون زمینه مشخص ✨.
 - کانال‌های مشکوک و حساب‌های هدفمند فوراً می‌نویسند: "حمله دقیق اسرائیل به عمق فلان پایگاه ایرانی و انهدام آن 🇮🇷!"
 - سپس، برخی کاربران ناآگاه – شاید حتی با نیت دلسوزی و اطلاع‌رسانی – همان خبر دروغ را بدون هیچ‌گونه تحقیقی فوراً می‌کنند 📱.
- 🔴 نتیجه؟ این خبر دروغین به سرعت بازتاب جهانی پیدا می‌کند، دشمن از آن بهره‌برداری می‌کند، و مردم دچار اضطراب و نگرانی می‌شوند! 😡. و فاجعه اینجاست که بعدها مشخص می‌شود: نه زمان انفجار همین دیروز بوده، نه مکانش ایران بوده، نه قربانی ایرانی بوده... 🙄 اما متأسفانه کار خودش را کرده است! این شایعه، روحیه جامعه را تضعیف کرده و به اهداف دشمن خدمت کرده است.

توصیه اخلاقی و ایمانی: سکوت و تحلیل با بصیرت 💡

▲ به قول شهید آوینی: "در دوران فتنه، وظیفه اول مؤمن، سکوت است. بعد از آن، تحلیل با بصیرت". این یعنی در فضای غبارآلود فتنه، بهترین راهکار، عجله نکردن در قضاوت و انتشار، و سپس تلاش برای درک صحیح وقایع است.

📖 و در روایات آمده است: «كُفِيَ بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ» (اصول کافی، ج ۱، ص ۵۷) یعنی: برای دروغ‌گو بودن یک نفر، همین بس که هر چه شنید، نقل کند 😞! این روایت نشان می‌دهد که بی‌دقتی در نقل اخبار، خود نوعی دروغ‌گویی است.

پس خواهران و برادران عزیز 🌟! قبل از اینکه یک خبر را باور کنی یا منتقل کنی، از خودت بپرس:

- این را چه کسی گفته؟ (اعتبار منبع چیست؟)
- برای چه گفته؟ (هدفش چیست؟)
- به نفع کیست؟ (چه کسی از انتشار این خبر سود می برد؟)

نتیجه گیری: هوشیاری در جنگ شناختی

در عصر جنگ شناختی که دشمن با عملیات روانی و خبرسازی، ذهن ها و باورها را هدف قرار داده است، مهم ترین سلاح دشمن همین خبرسازی و بزرگ ترین غفلت ما این است که ابزار جنگ روانی دشمن را در گوشی خودمان حمل کنیم و بی هزینه برایشان کار کنیم ! 🧩

✓ هر بار که می خواهی خبری را بخوانی، نقل کنی یا حتی لایک کنی، یاد این آیه بیفت : ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ (حجرات/۶) آیا ما نیز آماده ایم که با رعایت این اصل قرآنی، در برابر شایعات و اخبار دروغین هوشیار باشیم و به ابزار دست دشمن تبدیل نشویم؟

منبرک ۱۲: شایعه‌سازی، سلاح قدیمی دشمن 🚀

مقدمه: بمب‌های خبری به جای بمب و موشک ⚡

دشمن برای زدن تیر خلاص به ایمان مردم، دیگر نیازی به بمب و موشک ندارد 🚀. کافی‌ست با چند شایعه هدفمند، ذهن‌ها را آلوده کند، اعتماد عمومی را نابود سازد، و ایمان و امید را در دل جامعه تضعیف کند. این استراتژی، قدیمی اما همچنان مؤثر است.

قرآن کریم، دشمنان انبیاء را این‌طور معرفی می‌کند: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّاعُوا بِهِ﴾ (سوره نساء، آیه ۸۳) (یعنی: "وقتی خبری (امنیتی یا تهدیدآمیز) به آن‌ها می‌رسد، فوراً آن را پخش می‌کنند! 🚫"). این آیه، دقیقاً مثل رسانه‌های امروزی است که از کوچک‌ترین موضوع، یک بحران رسانه‌ای بزرگ می‌سازند و با آب‌وتاب فراوان، آن را در جامعه منتشر می‌کنند، حتی اگر اساس و پایه محکمی نداشته باشد.

اصل مطلب: تاکتیک‌های هدفمند شایعه‌سازی 🗯️

▲ شایعه‌سازی، یک تاکتیک نظامی کاملاً هدفمند در جنگ روانی است که برای رسیدن به اهداف مشخصی طراحی می‌شود:

- ایجاد ترس در دل مردم:
 - پخش خبر حمله، تهدید، کمبود کالا، گرانی‌های شدید، و ناامنی 😞...
 - حتی اگر این اخبار دروغ باشد، اثر روانی مخرب آن در جامعه باقی می‌ماند و نگرانی و اضطراب را افزایش می‌دهد.
- بی‌اعتماد کردن مردم:
 - پخش شایعات گسترده و هدفمند علیه نظام، به دین، به رهبری، و به مسئولان و چهره‌های مؤمن 😞.
 - القای این حس که "همه بدند"، "هیچ‌کس صادق نیست"، و "امیدی به آینده نیست". این کار، اعتماد عمومی را می‌کشد و سرمایه اجتماعی را نابود می‌کند.

- ایجاد درگیری داخلی و تفرقه:

- پخش اخبار نادرست و تحریک آمیز درباره قومیت ها، اقلیت ها، و استان های مختلف، با هدف ایجاد شکاف و دشمنی ❤️ .

- این همان ضرب المثل قدیمی "تفرقه بینداز، حکومت کن!" است که دشمن از آن برای تضعیف انسجام ملی استفاده می کند.

👉 این یعنی دشمن دیگر لازم نیست مستقیماً وارد میدان نظامی شود، فقط شایعه می سازد و ما را مقابل هم قرار می دهد تا خودمان، همدیگر را تضعیف کنیم.

مصدق امروز: نفوذ شایعه در زندگی روزمره 📱🗳️

بیایید مرور کنیم که چگونه این تاکتیک ها در زندگی روزمره ما خود را نشان می دهند:

- خبر گرانی بنزین: یک کانال ضد انقلاب ناگهان خبری دروغ منتشر می کند: "فردا شب بنزین گران می شود و نرخ جدید اجرایی خواهد شد" . "فردا این خبر تکذیب می شود، اما در همین مدت کوتاه، آرامش مردم به هم ریخته، صف های پمپ بنزین تشکیل شده، و اضطراب عمومی ایجاد شده است."
- خبر استعفای مسئول مهم: خبری بدون منبع و سند معتبر درباره استعفای یک مسئول مهم پخش می شود . بلافاصله بازار ارز، طلا و بورس واکنش منفی نشان می دهد و ثبات اقتصادی به خطر می افتد.

👉 دشمن حتی نیازی ندارد خبر را از رسانه رسمی خود بزند. یک توییت، یک استوری جعلی در اینستاگرام، یا یک فایل صوتی ساختگی که با هوش مصنوعی ساخته شده، کافی ست تا موجی از شایعات را در جامعه به راه بیندازد و به اهداف خود برسد!

هشدار اهل بیت (ع): پرهیز از دروغ‌گویی و دروغ‌باوری ❌🗿

■ امام علی (ع) در نهج‌البلاغه، توصیه‌ای حیاتی درباره خطر دوستی با دروغ‌گو دارند: «إِيَّاكَ وَ مُصَادَقَةَ الْكَذُوبِ، فَإِنَّهُ كَالسَّرَابِ، يُقَرِّبُ عَلَيْكَ الْبَعِيدَ، وَ يُبْعِدُ عَلَيْكَ الْقَرِيبَ» («نهج‌البلاغه، حکمت ۳۸ (یعنی): از دوست شدن با دروغ‌گو پرهیز، چون مثل سراب است: چیزی را که دور است، نزدیک نشان می‌دهد، و نزدیک را دور 🗿!»)

■ این جمله، دقیقاً کاری است که دشمن با شایعه‌سازی می‌کند:

- پیروزی‌ها و موفقیت‌ها را پنهان می‌کند و آن‌ها را دور و غیرقابل دسترس نشان می‌دهد.
- شکست‌ها و نقاط ضعف کوچک را بزرگ می‌کند و آن‌ها را نزدیک و تهدیدآمیز جلوه می‌دهد.
- فاصله بین مردم و حقیقت را بیشتر می‌کند و آن‌ها را در سراب دروغ‌ها غرق می‌سازد.

نتیجه‌گیری: بصیرت رسانه‌ای؛ سلاح دفاعی ما 💡🛡️

اگر ما امروز سربازان جبهه حق هستیم، سلاح اصلی ما در برابر جنگ شایعات دشمن، باید بصیرت رسانه‌ای باشد.

- ☒ هر خبری را بدون سند و مدرک نپذیریم و به آن اعتماد نکنیم.
- ☒ هر کانال یا صفحه‌ای را کورکورانه دنبال نکنیم و به آن اجازه ندهیم ذهن ما را تسخیر کند.
- ☒ اجازه ندهیم دشمن رسانه‌ای با دروغ‌هایش، آرامش و اعتماد جامعه ما را خدشه‌دار کند.

👊 دشمن امروز با شایعه می‌جنگد؛ ما با آگاهی و بصیرت باید دفاع کنیم. این وظیفه تک‌تک ماست. آیا ما نیز آماده‌ایم که با هوشیاری در برابر شایعات، از جامعه و ایمان خود دفاع کنیم

منبرک ۱۳: در برابر شایعه، تماشایی یا مرزبان؟ 🗣️📢

مقدمه: انتخاب در میدان جنگ روانی 🧠

در میدان پیچیده‌ی جنگ روانی امروز، مردم به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

- **دسته اول:** کسانی که صرفاً تماشا می‌کنند، هیچ مسئولیتی برای خود قائل نیستند، و گمان می‌کنند این نبرد به آن‌ها ارتباطی ندارد. 🙄
- **دسته دوم:** کسانی که با بصیرت می‌فهمند هر شایعه، یک گلوله بی‌صدا است که قلب و ذهن جامعه را هدف قرار می‌دهد. این افراد وظیفه دارند جلوی انتشار آن را بگیرند، ولو با یک «رد» ساده یا عدم بازنشر. 🚫

امام صادق (ع) در حدیثی تکان‌دهنده می‌فرماید: «مَنْ نَقَلَ إِلَى غَيْرِهِ حَدِيثًا يُرِيدُ بِهِ فَضِيحَةً مُؤْمِنٍ، كَانَ بِهِ مِنَ الْمُفْضَحِينَ فِي النَّارِ» (الكافی، ج ۲، ص ۳۵۷) یعنی: "کسی که خبری را به قصد رسوا کردن مؤمنی نقل کند، خودش در قیامت جزء رسواشدگان در آتش خواهد بود" 🔥. این روایت، هشدار جدی است که حتی نشر ناآگاهانه یک شایعه (که ممکن است به رسوایی مؤمنی بینجامد)، ما را در صف دشمن قرار می‌دهد.

اصل مطلب: وظایف ما در جهاد تبیین 💡

هر خبری که منتشر می‌شود، مثل یک تیر است. سؤال اصلی این است: آیا ما این تیر را می‌گیریم و با بصیرت، آن را در همان جا خنثی می‌کنیم؟ 🤔 یا آن را برمی‌داریم و بی‌محابا به سمت دیگران پرت می‌کنیم تا به هدف دشمن برسد؟ 🎯

☑️ در میدان خطیر جهاد تبیین (تبیین حقایق)، چند وظیفه مهم بر گردن ماست که باید به آن‌ها عمل کنیم:

۱. بررسی قبل از نشر؛ فَتَبَيَّنُوا 📖 🔍: قرآن کریم فرموده: ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ (سوره حجرات، آیه ۶) یعنی: "بررسی کنید! تحقیق کنید" 🚫! تا از صحت خبری مطمئن نشدی، هرگز آن را منتشر نکن. 🚫
چون اگر خبر دروغ باشد، تو نیز در گناه و آسیب‌های ناشی از انتشار آن شریک می‌شوی.

۲. سکوت در برابر آن چه یقین نداری؛ من سکت سلم 🚫: همیشه لازم نیست به هر شایعه‌ای پاسخی بدهی یا واکنشی نشان دهی، اما همیشه لازم است که آن را پخش نکنی. سکوت هوشمندانه، گاهی قوی‌ترین پاسخ است 🟩. امیرالمؤمنین علی (ع) فرمود: «مَنْ سَكَتَ سَلِمَ». یعنی: کسی که سکوت کرد، سالم ماند. این حدیث بر اهمیت خودداری از سخن گفتن یا انتشار مطالبی که از صحت آن‌ها اطمینان نداریم، تأکید دارد.

۳. پاسخ‌گویی به شبهه، با حکمت و منطق 🧠👉: اگر توان علمی و آگاهی لازم را داری، با شجاعت به شبهات پاسخ بده. ولی همیشه با آرامش، منطق، و به زبانی ساده و فهم‌پذیر که عموم مردم بتوانند آن را درک کنند 🧠. رفتار تحریک‌آمیز، خود نوعی کمک به دشمن است 🟩. امام باقر (ع) فرمود: «كُونُوا دُعَاةَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ اَلْسِنَتِكُمْ». یعنی: «مردم را با رفتار و منش خود، نه فقط با زبان، به دین دعوت کنید». این یعنی عمل ما باید گویاتر از کلاممان باشد.

۴. تقویت رسانه حق؛ خالی نگذاشتن میدان 🟦🗳️: اگر رسانه‌های دشمن فعالند و بی‌وقفه شایعه‌پراکنی می‌کنند، بخشی از تقصیر بر گردن ماست که حقایق را آن‌طور که باید و شاید منتشر نکرده‌ایم 😞🔥. از خود بپرس: آیا در کانال و صفحه‌ات، مطالب روشنگرانه و مؤثر پخش می‌شود؟ ❌ یا فقط طنز و سرگرمی و خبر زرد؟ 📰 امروز یکی از وظایف مهم ما در جهاد تبیین این است: میدان را خالی نگذاریم، حتی با یک پست ساده و روشنگر. با پخش یک کلیپ مفید، یک روایت درست، یا یک پاسخ قانع‌کننده، می‌توانیم در این نبرد نقش‌آفرینی کنیم.

نتیجه‌گیری: هر گوشی، یک سنگر؛ هر پست، یک تیر 🏹

اگر «شایعه» سلاح اصلی دشمن در جنگ روانی است، ما نباید بی‌دفاع بمانیم.

- هر گوشی هوشمند ما، می‌تواند یک سنگر باشد. 🏠
- هر پست مفید و روشنگر، یک تیر دقیق علیه دشمن است. 🏠
- و هر سکوت بجا و هوشمندانه، خود یک دفاع مؤثر محسوب می‌شود. 🏠

ما یا ادامه‌دهنده شایعه‌ایم و به دشمن کمک می‌کنیم، یا سد محکمی در مقابل آن هستیم و از جامعه و ایمان خود دفاع می‌کنیم. انتخاب با ماست. آیا ما آماده‌ایم که با هوشیاری و بصیرت، نقش مرزبان در برابر شایعات را ایفا کنیم؟

منبرک ۱۴: در برابر شایعه، تماشچی یا مرزبان؟

مقدمه: انتخاب در میدان جنگ روانی

در میدان پیچیده‌ی جنگ روانی امروز، مردم به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند:

- **دسته اول:** کسانی که صرفاً تماشا می‌کنند، هیچ مسئولیتی برای خود قائل نیستند، و گمان می‌کنند این نبرد به آن‌ها ارتباطی ندارد.
- **دسته دوم:** کسانی که با بصیرت می‌فهمند هر شایعه، یک گلوله بی‌صدا است که قلب و ذهن جامعه را هدف قرار می‌دهد. این افراد وظیفه دارند جلوی انتشار آن را بگیرند، ولو با یک «رد» ساده یا عدم بازنشر.

امام صادق (ع) در حدیثی تکان‌دهنده می‌فرماید: «مَنْ نَقَلَ إِلَى غَيْرِهِ حَدِيثًا يُرِيدُ بِهِ فَضِيحَةً مُؤْمِنٍ، كَانَ بِهِ مِنَ الْمُفْضَحِينَ فِي النَّارِ» (الكافی، ج ۲، ص ۳۵۷) یعنی: "کسی که خبری را به قصد رسوا کردن مؤمنی نقل کند، خودش در قیامت جزء رسواشدگان در آتش خواهد بود". این روایت، هشدار جدی است که حتی نشر ناآگاهانه یک شایعه (که ممکن است به رسوایی مؤمنی بینجامد)، ما را در صف دشمن قرار می‌دهد.

اصل مطلب: وظایف ما در جهاد تبیین

هر خبری که منتشر می‌شود، مثل یک تیر است. سؤال اصلی این است: آیا ما این تیر را می‌گیریم و با بصیرت، آن را در همان جا خنثی می‌کنیم؟ یا آن را برمی‌داریم و بی‌محابا به سمت دیگران پرت می‌کنیم تا به هدف دشمن برسد؟

در میدان خطیر جهاد تبیین (تبیین حقایق)، چند وظیفه مهم بر گردن ماست که باید به آن‌ها عمل کنیم:

- ۱. بررسی قبل از نشر؛ فَتَبَيَّنُوا: قرآن کریم فرموده: «فَتَبَيَّنُوا» (سوره حجرات، آیه ۶) یعنی: "بررسی کنید! تحقیق کنید". تا از صحت خبری مطمئن نشدی، هرگز آن را منتشر

نکن ❖. چون اگر خبر دروغ باشد، تو نیز در گناه و آسیب‌های ناشی از انتشار آن شریک می‌شوی.

- ۲. سکوت در برابر آن‌چه یقین نداری؛ من سکت سلم ❖: همیشه لازم نیست به هر شایعه‌ای پاسخی بدهی یا واکنشی نشان دهی، اما همیشه لازم است که آن را پخش نکنی. سکوت هوشمندانه، گاهی قوی‌ترین پاسخ است 🟩. امیرالمؤمنین علی (ع) فرمود: «مَنْ سَكَتَ سَلِمَ» (یعنی: «کسی که سکوت کرد، سالم ماند»). این حدیث بر اهمیت خودداری از سخن گفتن یا انتشار مطالبی که از صحت آن‌ها اطمینان نداریم، تأکید دارد.
- ۳. پاسخ‌گویی به شبهه، با حکمت و منطق 🙌🧠: اگر توان علمی و آگاهی لازم را داری، با شجاعت به شبهات پاسخ بده. ولی همیشه با آرامش، منطق، و به زبانی ساده و فهم‌پذیر که عموم مردم بتوانند آن را درک کنند 🧠. رفتار تحریک‌آمیز، خود نوعی کمک به دشمن است 🟩. امام باقر (ع) فرمود: «كُونُوا دُعَاةَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ اَلْسِنَتِكُمْ» (یعنی: «مردم را با رفتار و منش خود، نه فقط با زبان، به دین دعوت کنید»). این یعنی عمل ما باید گویاتر از کلاممان باشد.
- ۴. تقویت رسانه حق؛ خالی نگذاشتن میدان 🗳️: اگر رسانه‌های دشمن فعالند و بی‌وقفه شایعه‌پراکنی می‌کنند، بخشی از تقصیر بر گردن ماست که حقایق را آن‌طور که باید و شاید منتشر نکرده‌ایم 🌟🙄. از خود بپرس: آیا در کانال و صفحه‌ات، مطالب روشنگرانه و مؤثر پخش می‌شود؟ ❌ یا فقط طنز و سرگرمی و خبر زرد؟ ❖ امروز یکی از وظایف مهم ما در جهاد تبیین این است: میدان را خالی نگذاریم، حتی با یک پست ساده و روشنگر. با پخش یک کلیپ مفید، یک روایت درست، یا یک پاسخ قانع‌کننده، می‌توانیم در این نبرد نقش‌آفرینی کنیم.

نتیجه‌گیری: هر گوشی، یک سنگر؛ هر پست، یک تیر 🏹

اگر «شایعه» سلاح اصلی دشمن در جنگ روانی است، ما نباید بی‌دفاع بمانیم.

- 🙌 هر گوشی هوشمند ما، می‌تواند یک سنگر باشد.
- 🙌 هر پست مفید و روشنگر، یک تیر دقیق علیه دشمن است.

- و هر سکوت بجا و هوشمندانه، خود یک دفاع مؤثر محسوب می‌شود. 🤔

ما یا ادامه‌دهنده شایعه‌ایم و به دشمن کمک می‌کنیم، یا سد محکمی در مقابل آن هستیم و از جامعه و ایمان خود دفاع می‌کنیم. انتخاب با ماست. آیا ما آماده‌ایم که با هوشیاری و بصیرت، نقش مرزبان در برابر شایعات را ایفا کنیم؟

منبرک ۱۵: انتقاد یا شایعه؟ مرز کجاست؟

مقدمه: تشخیص دوست از دشمن در فضای انتقاد

در فضای رسانه‌ای پیچیده و پرهیاهوی امروز، دشمنان حق با زیرکی خاصی سوار بر «موج انتقاد» می‌شوند و سم تخریب و تفرقه را در بسته‌بندی جذاب «آزادی بیان» به جامعه عرضه می‌کنند. این موضوع، سوال مهمی را مطرح می‌کند: **؟** فرق «انتقاد سازنده» با «شایعه‌پراکنی مخرب» چیست؟ **؟** از کجا بفهمیم که در حال روشنگری و اصلاح هستیم، یا ناخواسته آب به آسیاب دشمن می‌ریزیم؟ **♦** پاسخ دقیق و بصیرانه به این پرسش، یکی از ستون‌های اساسی و حیاتی جهاد تبیین است که به ما کمک می‌کند تا مرز حق و باطل را در کلام و عمل تشخیص دهیم.

فرق‌های اساسی بین انتقاد و شایعه

برای اینکه بتوانیم تفاوت انتقاد سازنده و شایعه‌پراکنی را درک کنیم، باید به چهار معیار اساسی توجه کنیم:

• هدف:

- **انتقاد:** هدفش اصلاح، پیشرفت، و رشد است. منتقد واقعی، دلسوز جامعه و سیستم است و دردی برای بهتر شدن دارد. ❤️
- **شایعه:** هدفش تخریب، تضعیف، و نابودی است. شایعه‌پراکن، عقده‌ای دارد و دلش برای سوختن و زوال دیگران می‌سوزد! 🔥

• زبان:

- **انتقاد:** با ادب، مستدل، و محترمانه بیان می‌شود. حتی اگر تند باشد، هدفش تخریب شخصیت نیست. 🙅
- **شایعه:** با تحقیر، تمسخر، طعنه، و کلمات تند و زننده همراه است و به دنبال هتک حرمت است 🗨️. **امیرالمؤمنین علی (ع)** فرمودند: **أَلْسِنَتُكُمْ**

سَيُؤْفِكُمْ «یعنی»: زبان‌های شما شمشیرهای شما هستند 🗡️. "شمشیر را می‌توان برای نجات و دفاع استفاده کرد، یا برای کشتن و نابودی! این انتخاب ماست.

- زمان و مکان:

- انتقاد: در جای مناسب، به شیوه مناسب، و به گوش افراد مرتبط رسانده می‌شود 🗣️.
- شایعه: بی‌محابا، بی‌رحم، و در هر زمان و مکانی منتشر می‌شود، بدون توجه به پیامدها 🌟🔪. گاهی یک نقد درست و منطقی، وقتی در فضای نادرست (مثلاً در جمع دشمنان یا رسانه‌های بیگانه) گفته شود، تبدیل به سلاح دشمن می‌شود. مثلاً فریاد زدن یک خطای داخلی جلوی چشم دشمن، به جای اصلاح، به تضعیف و خدمت به او منجر می‌شود. آیا این ضعف نیست؟

- منبع و استناد:

- انتقاد: بر پایه داده‌ها، حقایق، و منطق محکم استوار است و منتقد برای حرفش سند و دلیل دارد 📄.
- شایعه: از روی شنیده‌ها، فرضیات، و تحلیل‌های هواخواهانه و بدون پشتوانه منتشر می‌شود ➡️❌. هر چیزی که در فضای مجازی دیدی یا شنیدی، نه سند است و نه حجت شرعی برای باور کردن یا نشر دادن.

یک روایت کلیدی: عذاب الهی برای تهمت‌زنندگان 💧

📖 پیامبر اکرم (ص) فرمودند: «من قال في مؤمن ما ليس فيه، أسكنه الله ردغة الخبال» «سنن أبی داود (یعنی): کسی که درباره مؤمنی چیزی بگوید که در او نیست (یعنی به او تهمت بزند)، خدا او را در بدبویی‌ترین جای جهنم می‌برد 🗡️👹». این حدیث هشدار می‌دهد که حتی اگر از سر دلسوزی، اما بدون سند و مدرک کافی، چیزی را بگویی که حقیقت ندارد و به کسی تهمت بزنی، گرفتار عذاب عظیم الهی خواهی شد.

پس چه کنیم؟ انتقاد با شرایط، یا سکوت با بصیرت

 می‌توانیم انتقاد کنیم، اما با رعایت شرایط و اصول آن:

- با نیت اصلاح، نه تخریب .
- با زبان نرم و مودبانه، نه تند و زننده .
- در وقت و جای مناسب، نه در هر محفلی .
- با سند و منطق، نه با شنیده‌ها و حدس و گمان .

 و اگر این شرایط را نداری، بهتر است سکوت کنی. چون ممکن است چیزی که می‌گویی، در حقیقت یک شایعه باشد که مانند تیر خلاص به باورها و اعتماد مردم ضربه می‌زند.

جمع‌بندی: تشخیص دلسوزی از دسیسه

 انتقاد یعنی دلسوزی برای رشد و بهبود . شایعه یعنی دسیسه برای تضعیف و نابودی. در جهاد تبیین، باید مرز این دو را به خوبی شناخت و تشخیص داد، وگرنه ممکن است با نیت خیر، ناخواسته در لشکر دشمن بکنجیم ! آیا ما نیز آماده‌ایم که با هوشیاری و بصیرت، هم نقدهای سازنده را بپذیریم و هم در برابر شایعات مخرب، سدی محکم باشیم؟

منبرک ۱۶: ناامیدسازی، اسلحه مخفی دشمن 🗡️💔

مقدمه: هدف اول دشمن در میدان نبرد چیست؟ 🤖

در میدان جنگ، همیشه اولین هدف دشمن، توپخانه یا تجهیزات نظامی نیست... گاهی اولین تیر، به روحیه نیروهای خودی شلیک می‌شود! 🎯 دشمن به خوبی می‌داند که اگر بتواند مردم را ناامید کند و اراده‌شان را سست سازد، دیگر نیازی به جنگ سخت و خونین ندارد. چرا که ملت بی‌امید، خودش از درون متلاشی می‌شود و از هم می‌پاشد 😞.

جنگ روانی دشمن؛ چگونه کار می‌کند؟ 🌐🗣️

! دشمن در جنگ روانی، می‌داند که نمی‌تواند مستقیماً مردم ما را شکست دهد. بنابراین، استراتژی‌اش این است که: «کاری کنیم خودشان از خودشان ناامید بشن... از دین، از انقلاب، از آینده، و حتی از فرج امام زمان (عج) 💔»!

روش دشمن برای تحقق این هدف چیست؟ 🗨️

- بزرگ‌نمایی مشکلات: تمرکز بر ضعف‌ها، نقص‌ها و چالش‌ها به صورت اغراق‌آمیز و خارج از واقعیت 📉.
- سانسور دستاوردها: نادیده گرفتن و پنهان کردن هرگونه پیشرفت، موفقیت و نقطه قوت در جامعه 😞.
- تلقین بی‌فایده بودن تلاش: القای این حس که هر تلاشی بی‌ثمر است و هیچ چیز تغییر نخواهد کرد 😞.
- ریختن ترس در دل‌ها از آینده: ایجاد وحشت و نگرانی نسبت به آنچه قرار است اتفاق بیفتد 😱.

ابزار دشمن برای پیاده‌سازی این تاکتیک‌ها چیست؟ رسانه‌ها، فضای مجازی، فیلم‌ها، کامنت‌ها، و هشتگ‌ها 📺... این‌ها تبدیل به ابزارهایی برای انتشار هدفمند ناامیدی و سستی در جامعه شده‌اند.

کلام امام خامنه‌ای (مدظله): امید؛ بنزین موتور پیشرفت

✳️ امام خامنه‌ای (مدظله) در بیانات خود به درستی اشاره می‌کنند: "یکی از مهم‌ترین اهداف دشمن، گرفتن امید از مردم است. وقتی امید رفت، اراده هم می‌رود؛ وقتی اراده رفت، پیشرفت متوقف می‌شود" . "این یعنی امید، مانند بنزین برای موتور پیشرفت یک جامعه است. بدون آن، هیچ حرکتی به جلو نخواهد داشت. و ناامیدی، زهری کشنده است که می‌تواند چراغ انقلاب و حرکت رو به جلو را خاموش کند. extinguished."

آیا ناامید کردن مردم گناه دارد؟ بله، شدید هم هست !

بله! ناامید کردن مردم، نه تنها از نظر اخلاقی مذموم است، بلکه از نظر دینی گناهی شدید محسوب می‌شود . قرآن کریم، در سوره زمر، آیه ۵۳ با لحنی محبت‌آمیز اما قاطع می‌فرماید: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ یعنی: "بگو: ای بندگان من که بر خودتان ظلم کرده‌اید، از رحمت خدا ناامید نشوید" . "این آیه نشان می‌دهد که حتی کسی که در حق خود گناه کرده، نباید از رحمت خدا ناامید شود" . ناامیدی، از صفات شیطان است. شیطان همواره انسان را به ناامیدی و یأس از رحمت الهی دعوت می‌کند. هرکس بذر ناامیدی بکارد، در واقع در زمین شیطان شخم زده و به او خدمت کرده است !

کار ما در جهاد تبیین چیست؟ تزریق امید واقعی

در مقابل این سلاح مخفی دشمن، وظیفه ما در جهاد تبیین بسیار روشن است:

- **تزریق امید واقعی:** باید با تبیین حقایق و واقعیت‌ها، نه توهم و خیال‌بافی، امید را در دل مردم زنده کنیم .
- **نشان دادن پیشرفت‌ها:** دستاوردها و موفقیت‌ها را، حتی در دل تحریم‌ها و مشکلات، به روشنی بیان کنیم .

- **تبیین نقشه‌های دشمن: شگردهای دشمن در ناامیدسازی را برای مردم آشکار سازیم تا**
فریب نخورند 🕵️.
- **یادآوری وعده‌های قطعی الهی: همواره وعده‌های الهی برای پیروزی حق و نابودی باطل را به**
مردم گوشزد کنیم 📖.

جمع‌بندی: امید؛ اکسیژن انقلاب 📖🕊️

▲ **امید، اکسیژن و مایه حیات انقلاب است.** بدون آن، نفس کشیدن و حرکت رو به جلو دشوار خواهد شد ▼ **ناامیدی، ابزار خاموش کردن مقاومت و سرکوب اراده یک ملت است.** در جهاد تبیین، هر کلام ما یا به جامعه روحیه می‌دهد و آن را تقویت می‌کند، یا از آن می‌گیرد و آن را تضعیف می‌سازد ⚠️ **پس حواسمان باشد: زبانمان یا خنثی‌کننده جنگ روانی دشمن است، یا ناخواسته، بخشی از آن! آیا ما نیز آماده‌ایم که با کلام و عمل خود، بذر امید بکاریم و در این نبرد، در جبهه امید بایستیم؟** 🌱

منبرک ۱۷: عادی سازی؛ بمب شیمیایی در جنگ نرم

مقدمه: وقتی زشتی گناه از بین می رود

تصور کنید وارد اتاقی می شوید که بوی تعفن وحشتناکی دارد. اولش حالت بد می شود، اما بعد از چند دقیقه، بوی آن عادی می شود، نه؟ این دقیقاً همان کاری است که دشمن در جنگ نرم با گناه انجام می دهد.

ابتدا با ترس و انزجار به یک صحنه یا رفتار ناپسند نگاه می کنی؛ اما وقتی هی تکرار شد، در فیلم ها و سریال ها، در شبکه های اجتماعی و حتی در شوخی های روزمره، به خودت می گویی: «بابا حالا مگه چیه؟ همه دارن این کارو می کنن ! » (به این فرایند، «عادی سازی گناه» می گویند. این یک بمب شیمیایی در جنگ نرم است که هدفش از بین بردن حساسیت فطری ما نسبت به زشتی هاست.

تکنیک های اصلی عادی سازی: شستشوی مغزی پنهان

دشمن برای عادی سازی گناه از تکنیک های زیر استفاده می کند:

- تکرار، تکرار، تکرار : ...در فیلم ها، سریال ها، موزیک ها، ریلزها، پست ها، و حتی در قالب شوخی ها و جوک ها، گناه را بارها و بارها به تصویر می کشند و به گوش ما می رسانند.
- ترکیب گناه با طنز یا سرگرمی : کاری می کنند که فحش دادن در یک استندآپ کمدی، خنده دار به نظر برسد؛ یا بی احترامی به بزرگان، نوعی جسارت و شجاعت قلمداد شود. این ترکیب، مقاومت ذهنی ما را در برابر زشتی ها می شکند.
- تبدیل منکر به ارزش : بی حیایی را اسمش را می گذارند «اعتماد به نفس» یا «آزادی»؛ دروغ گویی را «زرنگی»؛ و اسراف را «لذت بردن از زندگی»!
- ایجاد حس عقب افتادگی در متدین ها : این حس را القا می کنند که: «تو هنوزم به این چیزا اعتقاد داری؟ چقدر دُمده ای »! این تاکتیک، فرد متدین را در اقلیت قرار می دهد و او را از باورهایش دلسرد می کند.

🎯 هدف اصلی چیست؟ ❖ دشمن نمی‌خواهد تو یک شبه فاسد شوی... می‌خواهد فطرتت را بی‌حس کند. تا وقتی گناه می‌کنی، دیگر حتی عذاب وجدان هم نداشته باشی و دیگر برایت مهم نباشد که کاری حرام انجام داده‌ای ❖. وقتی زشتی گناه از بین رفت، دیگر حرام بودن یا نبودنش برای فرد بی‌اثر می‌شود.

هشدار قرآن: شیطان، زینت‌بخش اعمال زشت ❖📖

📖 قرآن کریم در سوره نمل، آیه ۲۴ می‌فرماید: ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ یعنی: "شیطان، اعمال بدشان را برایشان زیبا جلوه داد و آن‌ها را از راه خدا بازداشت ❖".
☑️ شیطان، گناه را قشنگ نمی‌کند؛ بلکه با تکرار و فریب، زشت‌بودنش را از بین می‌برد و آن را در نگاه انسان، امری عادی و حتی جذاب جلوه می‌دهد.

نمونه‌های امروزی: نفوذ عادی‌سازی در زندگی ما 📱📺

- **بی‌حجابی در سریال‌ها و فیلم‌ها 🎬**: ناگهان می‌بینیم که همه‌ی زن‌ها با پوشش نصفه‌نیمه در سریال‌ها ظاهر می‌شوند و برای نوجوانان این گونه لباس پوشیدن به عنوان «عرف» جامعه عادی‌سازی می‌شود.
- **شوخی با مقدسات در پلتفرم‌های مجازی 🤪**: با چاشنی طنز و کمدی، نماز، حجاب، و دیگر ارزش‌های دینی را به سخره می‌گیرند و قبح توهین به مقدسات را از بین می‌برند.
- **نرمال‌سازی روابط نامشروع 💔**: در فیلم‌ها و شبکه‌های اجتماعی، روابط نامشروع را چنان عادی و طبیعی جلوه می‌دهند که اگر کسی پاک زندگی کند، به او می‌گویند اُمُل!
- **موسیقی‌های پُر از کلمات جنسی یا حرکات مبتذل 🎵**: این نوع موسیقی‌ها به سرعت و با میلیون‌ها لایک و بازدید در فضای مجازی پخش می‌شوند و قبح کلمات و رفتارهای مبتذل را از بین می‌برند؛ «عادی‌ه دیگه»!

نقش ما در جهاد تبیین: بازگرداندن حساسیت فطری

در برابر این بمب شیمیایی دشمن، وظیفه ما در **جهاد تبیین** بسیار حیاتی است:

- **افشاگری پشت پرده عادی سازی: آشکار کردن تکنیک‌ها و اهداف دشمن در این زمینه .**
- **بازگرداندن حس زشتی نسبت به گناه: با استدلال‌های قرآنی و عقلی، قبح گناه را دوباره در جامعه زنده کنیم ❌ .**
- **معرفی زیبایی واقعی طهارت، حیا، و عفاف: نشان دهیم که پاکی و ارزش‌های الهی، نه تنها کهنه نیستند، بلکه رمز زیبایی و سعادت واقعی‌اند ❤️ .**
- **روشنگری به زبان جوانانه و رسانه‌ای: با استفاده از ابزارهای نوین ارتباطی و زبانی که برای نسل جوان جذاب باشد، حقایق را تبیین کنیم 🧩 .**

جمع‌بندی: گناه، گناه است؛ حتی اگر همه بگویند خوب است 🙏 !

دشمن نمی‌خواهد مستقیم بگوید «گناه کن». «بلکه می‌گوید: «نگو گناه... نگو بده... بگو طبیعی 😊»...و ما باید با تبیین هوشمندانه، با شجاعت تمام فریاد بزنیم ▲ :گناه، گناه است؛ حتی اگر همه بگویند خوب است ▼ !حق، حق است؛ حتی اگر همه بگویند اُمّلی!

آیا ما آماده‌ایم که در این نبرد نرم، با بصیرت و شجاعت در برابر عادی‌سازی گناه ایستادگی کنیم و زشتی گناه را دوباره در جامعه احیا کنیم؟ 💡

منبرک ۱۸: دوگانه‌سازی دین و زندگی؛ جداسازی مرگبار 🚫❤️

مقدمه: انتخاب‌های دروغین در ذهن جوانان 🧠

فرض کنید دشمن دو تابلو کاملاً متفاوت جلوی چشم یک جوان می‌گذارد:

- تابلوی اول: نشان‌دهنده پیشرفت، پول، عشق، زندگی شاد، و آزادی. 💰❤️
- تابلوی دوم: نماد نماز، حجاب، مسجد، روزه، و آخرت. 🕌🕋

? و بعد رسانه‌هایش با زیرکی تمام، این سؤال را در ذهن جوان می‌کارند: «می‌خواهی موفق باشی و از زندگی لذت ببری؟ یا مذهبی بمونی و خودت رو از همه چی محروم کنی؟!» 🚩🧐 به این عملیات فریبنده و خطرناک، «دوگانه‌سازی دروغین» می‌گویند. این یک دام روانی است که هدفش جداسازی دین از متن زندگی و نشان دادن آن به عنوان مانعی برای سعادت دنیاست.

دشمن چگونه این دوگانگی را می‌سازد؟ 🧠🚫

دشمن در این عملیات روانی، دقیقاً چه کارهایی می‌کند؟

- نشان می‌دهد دین‌داران:
 - بدبختن، افسرده‌ن، و عقب‌مونده‌ن. ☹️
 - فقیرن، بی‌سوادن، و گوشه‌گیرن. 🚺🙶
- در مقابل، نشان می‌دهد بی‌دین‌ها (و آن‌هایی که ظواهر دینی را رعایت نمی‌کنند):
 - خوش‌تیین، موفقن، پولدارن، جذابن، باهوشن، و رها زندگی می‌کنند. 😊
- نتیجه این تصویرسازی مکرر:
 - ذهن مخاطب ناخودآگاه به این نتیجه می‌رسد که: «راه پیشرفت، بی‌دین بودن و رها کردن اعتقادات است!» 🗣️ این باور غلط، جوانان را از مسیر معنویت و دین جدا می‌کند.

دروغ بزرگ! تضاد ساختگی بین دین و زندگی 🙏💧

! این یک دروغ بزرگ و فریبنده است! هیچ تضاد ذاتی بین «دین» و «زندگی» وجود ندارد. اتفاقاً دین آمده است تا زندگی‌مان را آباد کند؛ هم در دنیا و هم در آخرت، نه اینکه آن را نابود کند یا از لذت‌های حلال محروم سازد. 💖🔪 هنر ما این است که فرق دین‌دار واقعی (که دینش را در متن زندگی پیاده می‌کند) و دین‌دار قلابی (که شاید فقط ظاهری مذهبی دارد اما در عمل بی‌عرضه است) را به مردم نشان دهیم.

نمونه‌های امروزی این دوگانه‌سازی در رسانه‌ها 📺📱

این دوگانه‌سازی را می‌توان به وضوح در تولیدات رسانه‌ای دشمن و حتی برخی تولیدات داخلی ناآگاه مشاهده کرد:

- توی سریال‌ها و فیلم‌ها:
 - آن‌که حجاب دارد = عقده‌ای، گیر سه پیچ، و از دنیا بی‌خبر! 🙵🔪
 - ولی بی‌حجاب = آزاد، فهمیده، و روشنفکر! 🧐💡
- در تصورات عمومی و القائات رسانه‌ای:
 - آن‌که مسجد می‌رود = بی‌عرضه و بی‌کار، که فقط در عبادت است! 🙏🚫
 - آن‌که دین ندارد = مدیر موفق، سرمایه‌دار، و پولساز! 📈💰
- در فضای ازدواج و روابط اجتماعی:
 - دختر محجبه = کسی که شوهر گیرش نمی‌آید و منزوی است! 🙵🚫
 - دختر بی‌حجاب = مرکز توجه، محبوب همه، و دارای روابط گسترده! 🌟💖

✗ تمام این تصاویر، حاصل «تکرار دروغ» و «سانسور واقعیت‌ها و موفقیت‌های دین‌داران» است.

منطق قرآن: زندگی بدون یاد خدا، تنگ و تلخ است 📖 😞

منطق قرآن کریم به صراحت این دوگانه‌سازی را رد می‌کند. خداوند در سوره طه، آیه ۱۲۴ می‌فرماید: ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ یعنی: «هرکس از یاد من روی برگرداند، زندگی‌اش تنگ و تلخ خواهد بود.» ✅ این آیه به روشنی نشان می‌دهد که زندگی بدون دین و یاد خدا، حتی اگر ظاهرش پرزرق و برق باشد، از درون پوچ، بی‌معنا، و زجرآور است.

💎 شاهد زنده‌ای نیز از کلام امام علی (ع) داریم که می‌فرمایند: «هر که دین را محور زندگی خود قرار دهد، دنیا به او خدمت می‌کند؛ و هر که دنیا را اصل بداند، نه دین را دارد و نه دنیا را.» 🌍 ❤️

راهکار تبیینی: شکستن دوگانه با روشنگری هوشمندانه 🧭

برای مقابله با این دوگانه‌سازی خطرناک، ما در **جهاد تبیین** باید اقدامات هوشمندانه‌ای انجام دهیم:

- الگوی دین‌داران موفق را نشان دهیم: ☀️
 - از زندگی و موفقیت‌های شهید تهرانی‌مقدم (پدر موشکی ایران)، شهید فخری‌زاده (دانشمند هسته‌ای)، و سردار سلیمانی (قهرمان ملی) و دیگر شهدای علم و عمل سخن بگوییم که چگونه دینداری‌شان، مانع پیشرفتشان نبود.
- دروغ تصویری رسانه‌ها را افشا کنیم: 😡
 - به مردم بگوییم که این تصویرسازی‌ها (درباره دین‌داران و بی‌دینان) واقعی نیستند و صرفاً یک عملیات فریب است.
- با زبان هنر و طنز این دوگانه را مسخره کنیم: 😂

○ به جای موعظه‌های خشک، با استفاده از زبان طنز، کلیپ‌های کوتاه و جذاب، و محتوای هنری، پوچی این دوگانه‌سازی را نشان دهیم.

• سبک زندگی اسلامی را در قالب شاد، پویا، اجتماعی و امیدوار نشان دهیم: 🎭

○ عکس و فیلم از دین‌داران موفق، شاد، و پرجنب‌وجوش منتشر کنیم تا چهره‌ای واقعی و جذاب از زندگی دینی ارائه شود.

نتیجه‌گیری: دین؛ راهی برای آبادانی دنیا و آخرت 🏠 ✨

⚠️ اگر باور کنیم که «دینداری = محرومیت از زندگی»، یعنی دقیقاً افتادیم توی دام دشمن. ✅ در حقیقت، دین آمده است تا هم آخرت را بسازد، و هم دنیایت را آباد کند. دین برنامه‌ای جامع برای سعادت انسان در همه ابعاد زندگی است.

آیا ما نیز آماده‌ایم که با هوشیاری، به مقابله با این دوگانه‌سازی دروغین برویم و تصویر واقعی و کامل از دین را به مردم نشان دهیم؟ ❤️

منبرک ۱۹: ضرورت عاقبت‌اندیشی؛ چرا آینده را باید دید؟ 🌱

مقدمه: زندگی برای فردا، نه فقط امروز 🧐

آدم‌ها ذاتاً برای امروز زندگی نمی‌کنند، بلکه بیشتر نگاهشان به آینده است. این یعنی کارها و تصمیمات امروزشان را برای رسیدن به اهدافی که در آینده دارند، تنظیم می‌کنند. اگر همین حالا تصمیم نگیریم یا برنامه مشخصی نداشته باشیم، آینده‌مان نامعلوم و پر از سردرگمی خواهد بود. **عاقبت‌اندیشی** یعنی بتوانیم تصویری روشن و دقیق از وضعیت آینده بسازیم و بفهمیم برای رسیدن به آن وضعیت مطلوب، چه کارهایی را باید امروز انجام دهیم. این نگاه به ما کمک می‌کند تا در مسیر زندگی، قدم‌هایی محکم و هدفمند برداریم.

فلسفه و مکانیزم عاقبت‌اندیشی: تدبیر برای فردا 🧠💡

عاقبت‌اندیشی بدون داشتن تصویری درست از آینده، بی‌معناست. برای اینکه بتوانیم عاقبت‌اندیش باشیم، باید:

- **پیش‌بینی کنیم** شرایط آینده چگونه است.
- **موانع احتمالی** در مسیر را شناسایی کنیم.
- و بر اساس این پیش‌بینی‌ها، بفهمیم **ما چه وظیفه‌ای** داریم و چگونه باید عمل کنیم.

مثال‌هایی از زندگی روزمره:

- کسی که می‌خواهد ده سال دیگر ازدواج کند، باید شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی آن زمان را تصور کند و بر اساس آن برنامه‌ریزی کند. مثلاً از امروز به فکر پس‌انداز یا کسب مهارت باشد.
- کسی که امروز انتخاب رشته تحصیلی می‌کند، باید آینده شغلی آن رشته و نیاز جامعه را مد نظر داشته باشد تا در آینده دچار مشکل نشود.
- بدون این تصویر دقیق از آینده، وظایف و تصمیمات امروز ما گمراه‌کننده خواهد بود و ممکن است ما را به بیراهه بکشاند.

حکایت زرگر و پیرمرد: درس هوشمندی و دوراندیشی 💡 🧠

یک پیرمرد لرزان به زرگری می‌گوید: «ترازو بده تا طلا وزن کنم.» زرگر در کمال تعجب می‌گوید: «من جارو ندارم!» پیرمرد گیج می‌شود و می‌پرسد: «جارو برای چی؟» زرگر توضیح می‌دهد: «تو پیر و لرزان هستی، ممکن است طلاهایت هنگام وزن کردن بریزد و بعد به جارو و غربال نیاز داشته باشی تا آن‌ها را جمع کنی.»

📌 درس این حکایت چیست؟ زرگر دوراندیشی کرده و به جای پاسخ مستقیم، شرایط آینده را پیش‌بینی کرده و برای مشکل احتمالی راهکار را در نظر گرفته است. عاقبت‌اندیشی یعنی دقیقاً همین: قبل از شروع هر کاری، آینده را پیش‌بینی کنیم و برای مشکلات احتمالی، آماده باشیم.

نمونه‌های تاریخی و معاصر: ثمرات عاقبت‌اندیشی 🌐 📌

- **در جنگ‌ها، مردم معمولاً غافلگیر می‌شوند و رفتارهای عجولانه از خود نشان می‌دهند.** اما مسئولان و کارشناسان دوراندیش، با آرامش و برنامه‌ریزی، آینده را مدیریت می‌کنند و از وقوع فجایع جلوگیری می‌کنند.
- **پیام مقام معظم رهبری در شرایط بحرانی،** همواره دعوت به آرامش و استمرار فعالیت‌هاست که نشانه دوراندیشی و **حکمت بی‌نظیر ایشان** است. ایشان با نگاهی به آینده، راهکار برون‌رفت از بحران را ارائه می‌دهند.
- **دفاع مقدس و مقاومت ۸ ساله** کشورمان، مثال بارز آینده‌نگری و عاقبت‌اندیشی بود که امنیت امروز و آینده کشور را تضمین کرده است. شهیدان و رزمندگان ما با همین نگاه به آینده و حفظ کیان کشور جنگیدند.

آموزه‌های قرآنی و روایی: تأکید بر برنامه‌ریزی برای آینده 📖 ✨

قرآن کریم و اهل بیت (ع) پیوسته به ما توصیه کرده‌اند که آینده را پیش‌بینی کنیم و خود را برای آن آماده سازیم:

- «مَنْ لَمْ يُقَدِّرِ الْأُمُورَ قَبْلَ حُلُولِهَا، تَعَذَّرَ عَلَيْهِ فِي وَقُوعِهَا الصَّوَابُ» (نهج البلاغه) یعنی: «کسی که امور را قبل از وقوعشان نسنجد و پیش بینی نکند، هنگام وقوع آنها، راه صحیح را نخواهد یافت.»
- امام علی (ع): «ثمره الحزم السلامه» یعنی: «نتیجه دوراندیشی و هوشمندی، سلامتی و امنیت است.» این حدیث، به وضوح نشان می‌دهد که برنامه‌ریزی برای آینده، موجب حفظ ما از آسیب‌ها و مشکلات می‌شود.

راهکارها: چگونه عاقبت‌اندیش باشیم؟

برای اینکه بتوانیم فردی عاقبت‌اندیش باشیم، گام‌های زیر را برداریم:

- همیشه آینده را تجسم کن قبل از هر تصمیم و اقدام کوچک و بزرگ.
- موانع و مشکلات احتمالی را پیش‌بینی کن و از قبل برای آن‌ها تدبیر و راهکار بیندیش.
- از تجربه دیگران (چه در زندگی شخصی و چه در سطح جامعه) در عاقبت‌اندیشی بهره بگیر.
- به جای زندگی در لحظه و بدون برنامه، برای آینده برنامه‌ریزی کن و اهداف بلندمدت داشته باش.

نتیجه: آرامش، موفقیت و امنیت در گرو عاقبت‌اندیشی

عاقبت‌اندیشی نه فقط برای مسئولان کشور، بلکه برای هر فردی در زندگی شخصی و اجتماعی‌اش ضروری است. این ویژگی باعث آرامش، موفقیت و امنیت در زندگی می‌شود و از آسیب‌ها و بحران‌های احتمالی جلوگیری می‌کند. اگر این چشم‌انداز و نگاه به آینده را نداشته باشیم، دریای زندگی گرفتار سردرگمی خواهیم شد و آسیب‌های بزرگ‌تری خواهیم دید. آیا شما هم آماده‌اید تا با نگاهی عمیق‌تر به آینده، زندگی خود را از امروز بسازید؟

منبرک ۲۰: زمان‌شناسی؛ کلید هوشمندی در مکتب اهل بیت

(ع)! 🕒

مقدمه: آیا فقط "بودن" در زمان کافی است؟

در مکتب اهل بیت علیهم السلام، مفهوم "زمان‌شناسی" فراتر از نگاه کردن به تقویم یا ساعت است. این یک اصل حیاتی است؛ یعنی توجه به مقتضیات، شرایط و اوضاع و احوال زمانه. این هوشمندی، هم در سخنان و هم در سیره پیامبر اسلام (ص) و ائمه معصومین (ع) به وضوح دیده می‌شود و کلید موفقیت در زندگی فردی و اجتماعی ماست. این توانایی درک درست زمان و نیازهای آن، به ما کمک می‌کند تا تصمیمات بهتری بگیریم.

حکمت زمان‌شناسی در کلام معصومین (ع) 📖

اهل بیت (ع) بارها بر اهمیت زمان‌شناسی تأکید کرده‌اند:

- پیامبر اسلام (ص): «رَحِمَ اللَّهُ مَنْ حَفِظَ لِسَانَهُ، وَ عَرَفَ زَمَانَهُ، وَ اسْتَقَامَتَ طَرِيقَتَهُ» [۱] یعنی: "خداوند رحمت کند کسی را که زبان خود را حفظ کند، و زمان خود را بشناسد، و روش و طریقه او (در زندگی) مستقیم باشد (کج‌سلیقه نباشد)." این حدیث نشان می‌دهد که زمان‌شناسی، در کنار کنترل زبان و استقامت در راه حق، از ویژگی‌های افراد مورد رحمت الهی است. این سه صفت در کنار هم، راه سعادت را هموار می‌کنند.
- حضرت علی (ع): «حَسْبُ الْمَرْءِ مِنْ عِرْفَانِهِ عِلْمُهُ بِزَمَانِهِ» [۲] یعنی: "برای معرفت و آگاهی انسان همین کافی است که عالم به زمان و روزگار خود باشد." این کلام به ما می‌آموزد که شناخت زمانه، نشانه‌ای از کمال معرفت و بینش عمیق انسان است. کسی که زمانه خود را نشناسد، در درک حقایق و تصمیم‌گیری‌ها دچار مشکل می‌شود.
- امام صادق (ع): «الْعَالِمُ بِزَمَانِهِ لَا تَهْجُمُ عَلَيْهِ اللَّوَابِسُ» [۳] یعنی: "شبهات به کسی که زمانه خود را بشناسد، هجوم نمی‌آورد." در دنیای پر از ابهام و شبهات امروز، این حدیث چراغ راهی است که نشان می‌دهد زمان‌شناسی، مصونیت‌بخش در برابر گمراهی‌ها و فریب‌های

فکری است. کسی که مقتضیات زمانه را درک کند، کمتر تحت تأثیر امواج سمی شبهات قرار می‌گیرد.

جمع‌بندی: زمان‌شناسی؛ چراغ راه برنامه‌ریزی ❁

مقصود از زمان‌شناسی در این روایات، توجه به شرایط و اوضاع و احوال زمانه در برنامه‌ریزی‌های تربیتی، اجتماعی، سیاسی و رعایت اولویت‌بندی در امور است. این یعنی:

- شناخت ابزارها و فنون مناسب هر زمان.
- انجام کارها در وقت مقتضی و مناسب خودش.
- درک نیازهای واقعی جامعه و افراد در هر دوره.

زمان تقویمی اهمیت ندارد، بلکه "زمانِ عمل"، "زمانِ نیاز" و "زمانِ مقتضیات" مهم است. زمان‌شناسی، مانند یک قطب‌نمای دقیق است که حرکت ما را در دنیای پیچیده امروز راهنمایی می‌کند و به ما کمک می‌کند تا در مسیر درست باقی بمانیم. آیا ما نیز آماده‌ایم که با نگاهی عمیق به زمانه خود، هوشمندی واقعی را در زندگی‌مان پیاده کنیم؟

[۱] تحف العقول، صفحه ۴۶ [۲] غررالحکم و دررالکلم، حدیث ۴۸۲۵ [۳] الکافی، جلد ۱، صفحه ۲۷

منبرک ۲۱: اولویت‌شناسی؛ گمشده‌ای در ازدحام کارها! 📈

مقدمه: آیا همیشه مشغول بودن، به معنای موفق بودن است؟ 🤔

همه ما در زندگی روزمره با حجم زیادی از کارها و مسئولیت‌ها روبرو هستیم. گاهی آن‌قدر مشغول می‌شویم که احساس می‌کنیم وقت سر خاراندن هم نداریم، اما در پایان روز، نتیجه مطلوبی نمی‌بینیم. چرا؟ چون ممکن است در دام "کار غیرمهم" افتاده باشیم! اولویت‌شناسی، هنری است که به ما می‌آموزد به چه کاری مشغول باشیم تا به جای حسرت، به موفقیت برسیم.

بدنه: هنر مدیریت زمان و زندگی ⌚

اولویت‌شناسی، مکمل زمان‌شناسی است. در واقع، زمان‌شناسی به ما کمک می‌کند تا اولویت‌ها را بشناسیم و بر اساس آن‌ها برنامه‌ریزی کنیم.

- امیرالمومنین (ع) فرمود: «مَنْ اشْتَغَلَ بِغَيْرِ الْمُهَمِّ صَيَّعَ الْأَهَمُّ» [۴] یعنی: "هرکس به کار غیر مهم بپردازد، کار مهم‌تر را تباه ساخته است." این یک اصل طلایی در مدیریت است! وقتی وقت و انرژی خود را صرف کارهای کم‌اهمیت یا غیرضروری می‌کنیم، در حقیقت فرصت انجام کارهای حیاتی را از دست می‌دهیم.
- چرا اولویت‌شناسی مهم است؟

- کامیابی در زندگی: در یک "زندگی موفق"، برنامه‌ریزی و اولویت‌بندی کارها ضروری‌ترین بخش است. بدون این مهارت، دستیابی به اهداف بزرگ دشوار خواهد بود.
- محدودیت منابع: ما وقت و انرژی کافی برای انجام تمام کارها را نداریم. در زمان محدود، انتخاب بین "کار لازم" و "لازم‌تر"، "مفید" و "مفیدتر" حیاتی است.
- پرهیز از حسرت: اگر وقت خود را صرف کارهای بی‌اهمیت کنیم، در آینده حسرت این غفلت‌ها را خواهیم خورد، زمانی که دیگر فرصت جبران نیست و فرصت‌های طلایی از دست رفته‌اند.

جمع‌بندی: اولویت، ضامن عاقبت‌بخیری 💡

شناخت اولویت‌ها و سپس عمل طبق آن‌ها، یکی از شیوه‌ها و نکات اساسی "مدیریت" است که انسان را در رسیدن به هدف و بهره‌گیری از امکانات موفق‌تر می‌کند.

بسیاری از افراد در طول تاریخ، به دلیل رعایت نکردن اولویت‌ها، عاقبت‌بخیری را از دست دادند یا فیض عظیمی را محروم شدند. آیا می‌خواهیم سرنوشت "طرمح بن عدی" برای ما تکرار شود؟ 😞
طرمح به دلیل تأمین آذوقه خانواده‌اش، از یاری امام حسین (ع) در کربلا بازماند. با اینکه شجاع و با نیت بود، اما اولویت‌بندی اشتباه (یا تأخیر در بازگشت)، او را از فیض عظیم شهادت در رکاب امام محروم کرد. او شاید اهل بهشت باشد، اما دیگر در "حائر حسین (ع)" (محل شهادت امام حسین (ع) و یارانش) جایی ندارد و مورد حسرت آدمیان نیست. این داستان، فریاد می‌زند: "تسویف و تأخیر، فرصت‌های بزرگ را می‌سوزاند!"

زمان‌شناسی و اولویت‌بندی، دو بال پرواز به سوی موفقیت و عاقبت‌بخیری هستند. آیا آماده‌ایم پرواز کنیم و با اولویت‌بندی درست، به سوی سعادت گام برداریم آن هم در زمان جنگ و فرمان جهاد ولی فقیه مبنی بر تبیین؟ 🌱

[۴] غررالحکم و دررالکلم، حدیث ۷۹۰۴

منبرک ۲۲: اولویت‌شناسی در عبادات؛ واجب مقدم بر مستحب !

مقدمه: آیا همه کارهای خوب، به یک اندازه ارزش دارند؟

در دین مبین اسلام، اعمال صالح فراوانند؛ از واجبات گرفته تا مستحبات. اما گاهی اوقات، ممکن است این کارهای خوب با هم تزامن پیدا کنند. مثلاً، وقتی وقتمان محدود است، کدام کار را باید در اولویت قرار دهیم؟ اولویت‌شناسی در عبادات، هنری است که به ما کمک می‌کند تا در میان انبوه کارهای خوب، مهم‌ترین و ضروری‌ترین را انتخاب کنیم و از فیض بزرگ آن محروم نشویم.

بدنه: واجبات، خط قرمزهای ایمان !

امام حسن مجتبی علیه السلام، درباره اولویت‌شناسی و اقدام عملی در تنگنای تزامن کارهای خوب، فرموده‌اند:

«إذا اضرت النوافل بالفريضة فافضوها؛ هرگاه مستحبات به واجبات زیان برساند و مانع انجام فريضة شود، مستحبات را رها کنید [۵].»

این روایت شریف، یک قاعده کلی و حیاتی را به ما می‌آموزد:

- **فريضة (واجب):** کاری است که حتماً باید انجام شود، عمل به آن لازم و ترک آن گناه و عقاب دارد.
- **نافله (مستحب):** عملی است که بهتر است انجام شود و انجام آن اجر و ثواب دارد، اما ترک عمدی آن گناه ندارد.

در زمان تزامن این دو، "واجب" همیشه بر "مستحب" مقدم است. مثلاً، اگر وقت نماز واجب تنگ است و مشغول خواندن دعای مستحبی هستید، باید دعای مستحبی را رها کرده و نماز واجب را بخوانید. یا اگر به دلیل کمک به فقیری که واقعاً نیازمند است، ناچارید از نماز مستحبی‌تان بگذرید،

اولویت با کمک به فقیر است. این یعنی باید تشخیص دهیم که کدام عمل، در آن لحظه، بیشترین اهمیت را در نزد خداوند دارد.

الان که شرایط جنگ به کشور از سوی دشمن تحمیل شده، کدام عبادات واجب و کدام عبادات مستحبه؟؟ کمی فکر کنیم.

جمع‌بندی: نظم در عبادات، موفقیت در دنیا و آخرت ✨ !

اولویت‌شناسی در عبادات، نشانه‌ای از فهم عمیق دین و نظم در زندگی است. این مهارت، سبب نظم و انضباط در کارها، بهره‌برداری مناسب از فرصت‌ها و به دست آوردن توفیقات بزرگ دنیوی و اخروی خواهد شد. بیایید در برنامه‌های عبادی خود، به این نکته مهم توجه کنیم تا هم به وظایف اصلی‌مان عمل کنیم و هم از برکات الهی بهره‌مند شویم.

آیا ما اولویت‌های عبادی خود را می‌شناسیم و به آن‌ها عمل می‌کنیم؟ 🤔

[۵] تحف العقول، صفحه ۲۲۸

منبرک ۲۳: زمان‌شناسی سیاسی-اجتماعی؛ رهبران الهی و هوشمندی زمانه ❁!

مقدمه: چرا ائمه (ع) در زمان‌های مختلف، رفتارهای متفاوتی داشتند؟ ❁

گاهی اوقات ممکنه در سیره ائمه معصومین (ع) تضادهای ظاهری به چشم بخوره؛ مثلاً صلح امام حسن (ع) در مقابل قیام امام حسین (ع)، یا خودداری امام صادق (ع) از قبول خلافت در هنگام قیام عباسیان در برابر قبول ولیعهدی توسط امام رضا (ع) ❁. این تفاوت‌ها، نه از سر تناقض، بلکه از اوج "زمان‌شناسی سیاسی و اجتماعی" اون‌ها نشأت می‌گیره. رهبران الهی، همواره شرایط زمان رو در نظر می‌گرفتن و برنامه‌هاشون متناسب با مقتضیات روز بود. این هوشمندی، کلید درک سیره معصومین (ع) و درس بزرگی برای ماست.

بدنه: بصیرت زمان، راهنمای عمل ❁

• امام علی (ع) و شناخت زمانه:

○ «حَسْبُ الْمَرْءٍ ... مِنْ عِرْفَانِهِ ، عِلْمُهُ بِزَمَانِهِ [۶]» یعنی: «برای انسان از عرفان، دانش او نسبت به زمان خویش، کافی است!» این روایت نشون می‌ده که هرچه انسان زمان‌شناس‌تر باشه، بهتر می‌تونه حوادث رو پیش‌بینی کنه و درست تصمیم بگیره.

○ امیرالمومنین (ع) همچنین می‌فرمایند: «أَعْرِفُ النَّاسَ بِالزَّمَانِ ، مَنْ لَمْ يَتَعَجَّبْ مِنْ أَحْدَاثِهِ [۷]» یعنی: «آگاه‌ترین مردمان به روزگار، کسی است که از حوادث آن تعجب نکند» ❁. این یعنی رهبر زمان‌شناس، اون قدر به حوادث اشراف داره که غافلگیر نمی‌شه و برای هر شرایطی آماده‌ست.

• رهبر زمان‌شناس در شبهات:

○ به گفته امام صادق (ع): رهبر زمان‌شناس، در شبهات سیاسی و غیرسیاسی به روشنی وظیفه خودش رو در هدایت و امامت تشخیص می‌ده و مورد هجوم امور

مشتبه قرار نمی‌گیره. این یعنی بصیرت، او رو از افتادن در دام ابهامات و گمراهی‌ها حفظ می‌کنه.

• مثال اعلای یک رهبر زمان‌شناس: امام علی (ع) پس از سقیفه:

- پس از تثبیت خلافت ابوبکر در سقیفه، ابوسفیان با نیت ایجاد آشوب و بهره‌گیری از بحران داخلی، نزد امام علی (ع) اومد و به ظاهر پیشنهاد بیعت داد. او با تحریک احساسات گفت: "ای ابالحسن! از این امر غفلت نورز! تاکنون چه زمانی ما تابع طائفه پست و بی‌اعتبار تیم (قبیله ابوبکر) بوده‌ایم؟" [۸، ۹]
- امام علی (ع) با اینکه خلافت رو حق خودش می‌دونست و از شرایط ناراضی بود، اما به دلیل مردم‌شناسی و زمان‌آگاهی عمیق خود، می‌دونست که در اون شرایط، زمینه‌ای برای به دست گرفتن امور وجود نداره. هرگونه تلاش برای کنار زدن ابوبکر، موجب تفرقه در جامعه اسلامی و به قیمت نابودی اصل اسلام و بازگشت به دوران جاهلیت تمام می‌شد.
- لذا در پاسخ به ابوسفیان فرمودند: «ای مردم، امواج فتنه‌ها را با کشتی‌های نجات (اهل بیت) درهم بشکنید، و از راه اختلاف و پراکندگی پرهیزید... این گونه زمامداری (پیشنهادی ابوسفیان) چون آبی بدمزه، و لقمه‌ای گلوگیر است...» [۱۰، ۱۱] ایشون توضیح دادن که اگه سخن بگم، می‌گن قدرت طلب است، و اگه ساکت باشم، می‌گن از مرگ می‌ترسه. اما سکوت ایشان به دلیل اقتضای زمان و عدم آمادگی جامعه بود. قیام باید با حمایت عمومی مردم بال و پر پیدا کنه. [۱۲] آینده تاریخ اسلام نیز صحت این ادعا رو ثابت کرد؛ امام پس از ۲۵ سال سکوت، هنگامی که با بیعت و حمایت عامه مردم زمام امور رو به دست گرفت، قیام کرد.

جمع‌بندی: زمان‌شناسی، وظیفه رهبر و مردم

رهبر زمان‌شناس، کسی است که در شرایط بحرانی، بهترین تصمیم رو برای حفظ اصول و مصالح عالی اسلام و مسلمین می‌گیره، حتی اگه به ظاهر برخلاف انتظار باشه. این بصیرت و درایت، رمز بقا و پیشرفت جامعه اسلامی است.

اما این وظیفه فقط بر عهده رهبر نیست. آیا ما نیز در درک اوضاع سیاسی و اجتماعی زمان خود هوشمندانه عمل می‌کنیم؟ آیا تلاش می‌کنیم زمانه رو بشناسیم و بر اساس اون، وظایف فردی و اجتماعی خودمون رو انجام بدیم تا به رهبران الهی در مسیر هدایت جامعه کمک کنیم؟ 🤔

[۶] غررالحکم و دررالکلم، حدیث ۴۸۲۵ [۷] غررالحکم و دررالکلم، حدیث ۳۲۹۰ [۸] تاریخ طبری، جلد ۳، صفحه ۲۰۸ [۹] ابن ابی‌الحدید، شرح نهج‌البلاغه، جلد ۱، صفحه ۱۳۰ [۱۰] نهج‌البلاغه، خطبه ۵ [۱۱] نهج‌البلاغه، خطبه ۲۶ [۱۲] ر.ک. حیات فکری و سیاسی امامان شیعه، رسول جعفریان، جلد ۱، صفحه ۸۳-۸۴

منبرک ۲۴: زمان‌شناسی مردم؛ وقتی دیر شود، تأثیر از دست

می‌رود! ⏰

مقدمه: آیا فقط "نیت خوب" کافی است؟ 💔

درسی که از داستان "طرم‌اح بن عدی" آموختیم، تلخ اما واقعی است: گاهی اوقات، حتی بهترین نیت‌ها و شجاعانه‌ترین تصمیم‌ها هم اگر به موقع انجام نشوند، بی‌اثر می‌شوند. نقش مردم در حوادث و بحران‌ها، بسیار حیاتی است. اما این نقش تنها با حضور نیست، بلکه با "حضور به موقع" و "زمان‌شناسی درست" معنا پیدا می‌کند.

بدنه: توابین؛ قیام دیرهنگام، بی‌ثمر در تاریخ! 🏃🏃

یکی از دردناک‌ترین نمونه‌های تاریخی در این زمینه، ماجرای "توابین" است. توابین، کسانی بودند که:

- به کربلا نیامدند؛ یعنی در لحظه حساس یاری امام حسین (ع)، غایب بودند.
- بعدها قیام کردند؛ اما این قیام، دیرهنگام بود و دیگر فایده‌ای نداشت. آن‌ها به شهادت رسیدند، اما...
- تأثیری در تاریخ نگذاشتند؛ چون "به وقت" قیام نکردند و هدف اصلی را محقق نساختند.

رهبر معظم انقلاب نیز به این نکته اشاره می‌کنند: "آن وقتی که باید می‌آمدند، نیامدند؛ باید روز عاشورا در کربلا می‌بودند، نبودند." این نشان می‌دهد که حتی شهادت فی سبیل‌الله نیز اگر در زمان خودش نباشد، ممکن است تأثیر لازم را نداشته باشد و حتی تکلیف هم از انسان ساقط نشود. گاهی تکلیف در آن زمان، به جای قیام، سکوت بوده باشد، و تشخیص این موضوع، نیازمند زمان‌شناسی دقیق است.

جمع‌بندی: لحظه‌شناسی؛ رمز بصیرت و وفاداری ❁

- **لحظه‌شناسی عمار یاسر:** در مقابل توأیین، می‌توان به "عمار یاسر" اشاره کرد. تزلزل‌ناپذیری او در حوادث صدر اسلام، **موقع‌شناسی و "حضور به وقت نیاز"**، و نقش تبیین‌کننده‌اش در دوران امام علی (ع)، از ویژگی‌های برجسته‌اش بود. او همواره لحظه را می‌شناخت و عمل می‌کرد و به همین دلیل، تأثیرگذار و ماندگار شد.
- **وفادارترین یاران کربلا:** امام حسین (ع) درباره یارانش فرمودند: «إِنِّي لَا أَعْلَمُ أَضْحَاباً أَوْفَى وَلَا خَيْراً مِنْ أَضْحَابِي» [۱۳] (به راستی که من اصحابی وفادارتر و بهتر از اصحاب خودم نمی‌شناسم). مهم‌ترین ویژگی اصحاب کربلا نه فقط محبت، بلکه **بصیرت و وقت‌شناسی** آنان بود. یعنی "درست در زمان معین و در مکانی معینی که باید می‌بودند، حضور داشتند." این حضور به موقع، رمز وفاداری حقیقی و ماندگاری نام آن‌ها در تاریخ است.
- **حماسه ۹ دی:** در دوران معاصر، "حماسه ۹ دی" نمونه بارزی از وقت‌شناسی مردم است. پس از فتنه ۸۸ و هتک حرمت‌ها به امام حسین (ع) در روز عاشورا، مردم ایران با درک صحیح از شرایط، **به موقع به میدان آمدند** و با حضور میلیونی خود، طومار فتنه را در هم پیچیدند. این حضور به موقع، انقلاب اسلامی و ولایت فقیه را حفظ کرد و پشتوانه مردمی جمهوری اسلامی را به دنیا نشان داد.

مقام معظم رهبری نیز در پیامی، این هوشمندی ملت ایران را تمجید کردند و فرمودند: "ملت ایران نشان داد که هم متین است، هم شجاع است، هم وقت‌شناس است... این‌ها نشان‌دهنده‌ی رشد ملت ایران و قوام عقلانیت و معنویت، همراه با شجاعت و وقت‌شناسی در ملت عزیزمان است."

زمان‌شناسی و اقدام بهنگام، نشانه‌ای از رشد یک ملت است. بیایید با بصیرت، لحظه‌ها را بشناسیم و به وظیفه خود عمل کنیم تا تاریخ، حسرت فرصت‌های از دست رفته را بر پیشانی ما ننویسد. آیا ما برای عمل به وظایفمان، لحظه‌شناس هستیم و در بزنگاه‌های تاریخی، به موقع عمل می‌کنیم؟ 🤔

[۱۳] لاهوت، سید بن طاووس، صفحه ۱۰۹

منبرک ۲۵: آینده‌نگری؛ از رویا تا واقعیت در میدان نبرد! 🏹

مقدمه: آیا فقط امروز مهم است، وقتی دشمن پشت دروازه‌هاست؟ 🤖

زندگی فقط در "حال" خلاصه نمی‌شود. به‌ویژه در شرایط جنگی و بحرانی امروز، انسان هوشمند کسی است که فراتر از لحظه حال می‌بیند و به فکر "آینده" است. آینده‌نگری، توانایی پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای اتفاقات آتی است؛ نه به معنای پیشگویی، بلکه به معنای شناخت روندها، احتمالات و پیامدهای تصمیمات امروز. این ویژگی، چه در سطح فردی برای حفظ روحیه و مقاومت، و چه در سطح جامعه برای پیروزی و پایداری، نقشی حیاتی در موفقیت و پیشرفت ایفا می‌کند. در مواجهه با دشمن، آینده‌نگری یعنی درک عمق نقشه‌ها، پیش‌بینی حرکت‌های بعدی، و آمادگی برای مقابله مؤثر.

بدنه: حکمت آینده‌نگری در کلام اهل بیت (ع)؛ بصیرت در بحران 📖

اهل بیت علیهم السلام همواره بر اهمیت آینده‌نگری تأکید داشته‌اند، که در شرایط فعلی جنگ، معنایی عمیق‌تر پیدا می‌کند:

- پیامبر اکرم (ص) فرمودند: «احْبَبُوا مَا أَحَبَّكُمْ اللَّهُ مِنْ قُلُوبِكُمْ وَ خَالِطُوا النَّاسَ بِأَجْسَادِكُمْ وَ زَالِوْهُمْ بِقُلُوبِكُمْ» (یعنی: "آنچه را خداوند به آن علاقه دارد، در دل‌هایتان دوست بدارید و با مردم با جسم‌هایتان مخلوط شوید، اما با دل‌هایتان از آن‌ها دوری کنید" 🌸). در شرایط جنگی، این حدیث به ما می‌آموزد که در عین حال که با مردم و در جامعه حضور فعال داریم، نباید اجازه دهیم سموم روانی دشمن و ناامیدی‌ها به قلب و ایمان ما نفوذ کند. این پایداری درونی و حفظ اصول، خود نوعی آینده‌نگری است؛ زیرا تضمین می‌کند که در هیاهوی جنگ، هویت و مسیر اصلی خود را گم نکنیم و بتوانیم برای فردای پس از پیروزی برنامه‌ریزی کنیم.
- حضرت علی (ع) در یکی از وصیت‌های خود می‌فرمایند: «وَ اعْلَمْ أَنَّ الذِّی بَیْدَهُ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ قَدْ أَذِنَ لَكَ فِي الدَّعَاءِ، وَ تَكْفَّلَ لَكَ بِالْإِجَابَةِ، وَ أَمَرَكَ أَنْ تَسْأَلَهُ لِيُعْطِيكَ وَ تَسْتَرْحِمَهُ لِيَرْحَمَكَ» (نهج البلاغه، نامه ۳۱) یعنی: "و بدان! آن کس که خزانه‌های

آسمان‌ها و زمین در دست اوست، به تو اذن دعا داده و اجابت آن را بر عهده گرفته است. تو را فرمان داده که از او بخواهی تا به تو عطا کند و از او رحمت طلبی تا بر تو رحمت آورد 🙌. "این کلام، در دل جنگ، علاوه بر تشویق به دعا، به ما می‌آموزد که همواره به منبع اصلی قدرت و کمک‌رسان (خداوند) نگاه کنیم و توکل داشته باشیم. نگاه به آینده‌ای که در آن با یاری الهی گشایش ایجاد می‌شود، خود بخشی از آینده‌نگری توحیدی است. انسان مؤمن، حتی در سخت‌ترین شرایط جنگی، در برنامه‌ریزی برای آینده، به قدرت و یاری لایزال الهی هم توکل می‌کند و هرگز ناامید نمی‌شود.

جمع‌بندی: آینده در دستان ماست؛ به‌ویژه در جنگ! 🌟

آینده‌نگری در شرایط امروز یعنی:

- برنامه‌ریزی بلندمدت برای پیروزی و پس از پیروزی: چه برای زندگی فردی (حفظ روحیه و آموزش مهارت‌های جدید) و چه برای یک جامعه (اقتصاد مقاومتی، تقویت بنیه دفاعی، و برنامه‌ریزی برای بازسازی و پیشرفت).
- پرهیز از تصمیمات لحظه‌ای و احساسی در مواجهه با اخبار دشمن: که صرفاً بر اساس احساسات یا منافع کوتاه‌مدت گرفته می‌شوند و ممکن است به فریب دشمن منجر شوند.
- آمادگی برای چالش‌ها و توطئه‌های احتمالی دشمن: کسی که آینده‌نگر است، خود را برای مواجهه با مشکلات و نقشه‌های احتمالی دشمن آماده می‌کند و غافلگیر نمی‌شود.
- استفاده از فرصت‌های پنهان در دل بحران: با دید بلندمدت، می‌توان فرصت‌هایی را دید که افراد کوتاه‌بین یا ناامید از آن غافل‌اند و حتی از دل تهدیدها، فرصت‌های جدیدی ساخت.

آینده، سرنوشت محتوم نیست، بلکه نتیجه تصمیمات و اقدامات امروز ماست، به‌ویژه در میدان نبرد. با آینده‌نگری، می‌توانیم مسیر روشن‌تری برای خود و جامعه‌مان ترسیم کنیم و بر دشمن فائق آییم.

آیا ما برای فردای پیروزی و پس از آن، برنامه‌ای روشن داریم؟ 🤔

منبرک ۲۶: آینده‌نگری در سیره معصومین؛ درس‌هایی برای

فردای پیروزی ✨!

مقدمه: آیا امامان ما فقط به زمان خودشان فکر می‌کردند، در حالی که جنگ‌ها در جریان بود؟

سیره اهل بیت علیهم السلام، الگویی جامع برای تمام ابعاد زندگی است. در شرایط کنونی که درگیر جنگ و رویارویی با دشمنان هستیم، یکی از ویژگی‌های بارز این بزرگان، آینده‌نگری عمیق آن‌ها بود. ایشان نه تنها به زمان خود و بحران‌های آن، بلکه به نسل‌های آینده و پیامدهای بلندمدت اعمال و تصمیماتشان توجه داشتند. این آینده‌نگری، چراغ راهی برای ماست تا بتوانیم در دل نبرد، فردایی روشن‌تر برای خود و جامعه‌مان بسازیم و برای پس از پیروزی برنامه‌ریزی کنیم.

بدنه: برنامه‌ریزی برای آینده‌ای دور در میدان جهاد 📅

نگاه به سیره معصومین (ع)، نمونه‌های فراوانی از آینده‌نگری را نشان می‌دهد که می‌تواند در شرایط کنونی ما الهام‌بخش باشد:

- **کاشت بذر دین و مقاومت برای نسل‌های آینده:** پیامبر اکرم (ص) و ائمه (ع) با وجود تمام سختی‌ها و فشارهای زمان خود و درگیری‌های مداوم با دشمنان، بذر دین و آموزه‌های الهی را کاشتند و آبیاری کردند 🌱. آن‌ها می‌دانستند که این تلاش‌ها، نه تنها برای دوران حیاتشان، بلکه برای هدایت نسل‌های بعدی و حفظ جبهه حق در طول تاریخ ضروری است. امروز، میوه‌های آن تلاش‌ها را در قالب ایستادگی و مقاومت ملت‌های مسلمان در برابر استکبار می‌بینیم.
- **پیش‌بینی فتنه‌ها و انحرافات آینده دشمن:** بسیاری از روایات اهل بیت (ع)، به روشنی به فتنه‌ها و انحرافات اشاره دارند که قرن‌ها پس از زمان ایشان رخ خواهد داد. این پیش‌بینی‌ها، نه تنها قدرت علمی آن‌ها را نشان می‌دهد، بلکه حکم هشدار برای آیندگان است تا فریب نقشه‌های پیچیده دشمن را نخورند و مسیر درست را در هر زمانه‌ای گم

- نکنند 🚩.** مثلاً، پیشگویی امام علی (ع) درباره بنی امیه و بنی عباس، یا پیش بینی دقیق حوادث کربلا که نشان دهنده اشراف کامل ایشان بر آینده و لزوم آمادگی برای آن بود.
- **آموزش اصول زندگی پایدار و مقاومتی:** تعالیم ائمه (ع) در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی محیط زیستی، حاوی نکات عمیق و آینده نگرانه ای است. **آن ها به ما آموختند چگونه زندگی کنیم که نسل های بعدی نیز بتوانند از منابع و فرصت ها بهره مند شوند و جامعه ای خودکفا و مقاوم داشته باشند.** این همان نگاه توسعه پایدار و اقتصاد مقاومتی است که امروز برای مقابله با تحریم ها و فشارهای دشمن به آن نیاز داریم.
 - **آمادگی برای ظهور؛** اوج امید و آینده نگری: اعتقاد به ظهور امام زمان (عج) و توصیه های فراوان درباره آمادگی برای آن دوران، اوج آینده نگری در سیره اهل بیت (ع) است 🌱. آن ها شیعیان را برای یک تحول بزرگ جهانی و پیروزی نهایی حق بر باطل آماده می کردند و به آن ها امید می دادند که پایان ظلم و ستم، حتمی است. این آمادگی شامل خودسازی فردی، جهاد تبیین، و تلاش برای اصلاح جامعه و فراهم آوردن بسترهای لازم برای حکومت عدل جهانی است. این نگاه بلندمدت به ما می آموزد که هرگز در میانه جنگ و سختی ها، امیدمان را از دست ندهیم.

جمع بندی: آینده نگری، گامی به سوی تمدن نوین اسلامی و پیروزی نهایی 🏰

آینده نگری در سیره معصومین (ع)، به ما می آموزد که:

- تصمیمات ما، حتی در شرایط جنگ، باید بلندمدت و با نگاه به آینده باشد.
- باید برای چالش ها و توطئه های پیش رو، آماده شویم و غافلگیر نشویم.
- نسل های آینده و میراثی که برای آن ها می گذاریم را فراموش نکنیم.
- امید به آینده و پیروزی نهایی را هرگز از دست ندهیم، زیرا این امید موتور حرکت ماست.

با درس گرفتن از این سیره نورانی، می توانیم گام های استوارتری در مسیر ساختن "تمدن نوین اسلامی" برداریم؛ تمدنی که نه تنها به نیازهای امروز و مقابله با دشمن پاسخ می دهد، بلکه برای فردای بشریت نیز راهگشاست و به سوی ظهور و عدالت جهانی گام برمی دارد. آیا ما برای ساختن چنین آینده ای، نگاهی فراتر از امروز داریم و در دل جنگ نیز به فردای روشن می اندیشیم؟ 🤔

منبرک ۲۷: آینده‌نگری فردی؛ نقشه راه زندگی در شرایط جنگی!

مقدمه: آیا زندگی ما فقط حاصل تصادف است، حتی در میانه جنگ؟ 🤖

همه ما در زندگی، اهداف و آرزوهایی داریم، حتی در سخت‌ترین شرایط و در میانه جنگ. اما رسیدن به آن‌ها، نیازمند چیزی فراتر از صرفاً "خواستن" است. آینده‌نگری فردی، یعنی داشتن یک نقشه راه برای زندگی؛ اینکه بدانیم به کجا می‌رویم، چه می‌خواهیم و چطور می‌توانیم به آن برسیم. این مهارت، تفاوت میان یک زندگی هدفمند و مقاوم، و یک زندگی سرشار از سرگردانی و تسلیم در برابر شرایط است، به‌ویژه وقتی دشمن در صدد ناامید کردن ماست.

بدنه: امروز می‌کاریم، فردا درو می‌کنیم، حتی در میدان نبرد! 🏹

آینده‌نگری فردی شامل چند گام کلیدی است که در شرایط جنگی اهمیت دوچندانی پیدا می‌کند:

- **تعیین اهداف بلندمدت و مقاومتی:** ابتدا باید بدانیم در ۱۰ سال، ۵ سال یا حتی سال آینده، می‌خواهیم کجا باشیم و چه دستاوردهایی داشته باشیم. این اهداف می‌تواند در زمینه‌های مختلفی مثل تحصیل، توسعه مهارت‌های لازم برای سازندگی، حفظ انسجام خانواده، تقویت معنویت و مقاومت درونی، یا حفظ سلامتی برای ادامه‌ی راه باشد. در شرایط جنگ، این اهداف باید با نگاهی به فردای پیروزی و بازسازی تنظیم شوند.
- **برنامه‌ریزی گام به گام و عملیاتی:** بعد از تعیین اهداف بزرگ، باید آن‌ها را به اهداف کوچک‌تر و قابل دسترس‌تر تقسیم کنیم. برای هر یک از این اهداف کوچک، برنامه‌ریزی مشخصی انجام دهیم و زمان‌بندی کنیم. مثلاً برای رسیدن به یک شغل خاص پس از جنگ، چه مهارت‌هایی نیاز داریم و چطور می‌توانیم آن‌ها را در همین شرایط بحرانی کسب کنیم یا ارتقا دهیم.
- **پیش‌بینی چالش‌ها و فرصت‌ها در دل بحران:** یک فرد آینده‌نگر، نه تنها به دنبال رسیدن به اهدافش است، بلکه چالش‌های احتمالی (مانند تشدید تحریم‌ها، جنگ روانی دشمن

یا کمبود منابع) را نیز پیش‌بینی می‌کند و برای مواجهه با آن‌ها آماده می‌شود. همچنین، به دنبال فرصت‌های جدیدی است که می‌تواند از دل همین بحران‌ها ظهور کند و به او در رسیدن به اهدافش کمک کند (مثلاً خودکفایی، تولید داخلی، یا کشف استعدادهای جدید).

- مدیریت منابع (زمان، انرژی، مالی) در شرایط محدودیت: آینده‌نگری به معنای استفاده هوشمندانه از تمام منابع موجود است. کسی که برای آینده‌اش برنامه دارد، زمانش را بیهوده تلف نمی‌کند، انرژی‌اش را برای کارهای بی‌ثمر هدر نمی‌دهد و مسائل مالی‌اش را با دقت مدیریت می‌کند تا در برابر فشارهای اقتصادی دشمن مقاوم باشد.
- انعطاف‌پذیری و تاب‌آوری: آینده‌نگری به معنای چسبیدن خشک به یک برنامه نیست. اتفاقات غیرمنتظره، به‌ویژه در شرایط جنگ، رخ می‌دهند. فرد آینده‌نگر، با وجود داشتن نقشه، انعطاف‌پذیر است و می‌تواند در صورت لزوم، برنامه خود را تعدیل کند، اما هرگز از هدف اصلی‌اش منحرف نمی‌شود و در برابر سختی‌ها تاب می‌آورد.

جمع‌بندی: آینده شما، در دستان شماست، حتی در دل طوفان! 🌪️

زندگی موفق، حاصل تصمیمات و اقدامات هوشمندانه امروز ماست که با نگاه به فردا گرفته می‌شوند. با پرورش مهارت آینده‌نگری فردی، می‌توانیم از سردرگمی‌ها جلوگیری کنیم، از فرصت‌ها (حتی فرصت‌های پنهان در بحران) حداکثر استفاده را ببریم و زندگی‌ای پربارتر، مقاوم‌تر و رضایت‌بخش‌تر داشته باشیم.

آیا شما هم نقشه راه زندگی خود را، با در نظر گرفتن شرایط کنونی و نگاه به فردای روشن، ترسیم کرده‌اید؟

جمع‌بندی: سه میدان اصلی غیرت‌ورزی در نبرد با دشمن 🌐

در دین اسلام، انسان به سه نوع اصلی غیرت‌ورزی توصیه شده است که هر کدام در جای خود، **سپر دفاعی ما در برابر تهاجم دشمن هستند:**

- **غیرت ناموسی:** دفاع قاطعانه از **خانواده و نوامیس** در برابر هرگونه تعرض و تهاجم فرهنگی یا فیزیکی دشمن 🧑🏽🧑🏽.
- **غیرت دینی:** دفاع بی‌امان از **کیان اسلام و مقدسات دینی** در برابر شبهه‌افکنی‌ها، توهین‌ها و تلاش دشمن برای تضعیف باورها 🕌.
- **غیرت ملی:** دفاع جانانه از **خاک وطن و هویت ملی** در برابر هرگونه تجاوز و توطئه دشمنان خارجی و داخلی IR.

در منبرک‌های بعدی به تفصیل به هر یک از این ابعاد خواهیم پرداخت. بیایید **غیرت** را در وجود خود و جامعه‌مان زنده نگه داریم تا هیچ‌گاه دارایی‌هایمان مورد تجاوز و تاراج دشمن قرار نگیرند. آیا ما برای دفاع از آنچه در این جنگ برایمان ارزشمند است، **غیرت داریم و آماده‌ایم از سرمایه‌هایمان صیانت کنیم؟**

منبرک ۲۹: غیرت ناموسی؛ حصار عفت و پاکی در میدان جنگ !

مقدمه: آیا حریم خانواده، خط قرمز ما در برابر تهاجم دشمن است؟

یکی از بارزترین دارایی‌های هر انسان، خانواده و نوامیس اوست. در شرایط جنگی و تهاجم همه‌جانبه دشمن، حفظ این سرمایه از هرگونه گزند و آفت، به‌ویژه از دید نامحرمات و چشم‌های ناپاک، وظیفه‌ای الهی و انسانی است. این وظیفه، ریشه در "غیرت ناموسی" دارد؛ غیرتی که به ما اجازه نمی‌دهد حریم خصوصی و عفت خانواده‌مان خدشه‌دار شود و دشمن بتواند از این طریق به ما ضربه بزند. غیرت ناموسی، اولین خط دفاعی در برابر فروپاشی اجتماعی و فرهنگی است که دشمن در جنگ نرم به دنبال آن است.

بدنه: از برخورد پیامبر (ص) تا رزمندگان امروز؛ دفاع از ناموس در هر زمان

- **برخورد قاطع پیامبر (ص) با جاسوس نامحرم:** حکم بن ابی العاص (پدر مروان) در زمان پیامبر (ص)، دزدانه از شکاف در به داخل حجره‌ای که پیامبر (ص) با حضرت علی (ع) نشسته بودند، می‌نگریست و به سخنانشان گوش می‌داد. پیامبر (ص) با اطلاع از این فضولی، به حضرت امیر (ع) فرمودند او را بیاورد. حضرت علی (ع) گوش حکم را گرفت و او را به داخل برد. پیامبر (ص) او را لعنت کرد و به طائف تبعیدش نمود.   این واقعه در شرایطی که جامعه اسلامی در حال تثبیت بود و دشمنان داخلی و خارجی فعال بودند، نشان می‌دهد که حریم خصوصی و عدم تجاوز به آن، حتی با نگاه، تا چه حد مورد حساسیت دین است و نفوذ به آن می‌تواند امنیت جامعه را به خطر اندازد.
- **سرزنش مردان بی‌غیرت عراق توسط امیرالمؤمنین (ع) در دوران جنگ و فتنه:** وقتی امیرالمؤمنین (ع) باخبر شدند که زنان عراق (در شرایطی که جامعه درگیر جنگ‌های داخلی بود) در بازارها با مردان تنه به تنه می‌شوند و این امر موجب فساد اجتماعی می‌گردد، مردان عراق را با لحنی توبیخ‌آمیز خطاب قرار دادند: «يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ نُبِّئْتُ أَنَّ نِسَاءَكُمْ يَدْفَعْنَ الرِّجَالَ فِي الطَّرِيقِ أَمَا تَسْتَحْيُونَ؟ أَمَا تَسْتَحْيُونَ؟ لَا تَعَارُونَ نِسَاءَكُمْ يَخْرُجْنَ إِلَى الْأَسْوَاقِ وَ يُزَاحِمْنَ الْعُلُوجَ» (یعنی: ای مردم عراق؛ خبر یافتم که زنان شما در راه‌ها پهلوی به

پهلوی مردان می‌زنند، آیا شرم نمی‌کنید؟ آیا شما (مردان) حیا نمی‌کنید و غیرت نمی‌ورزید، زنانتان به بازارها رفته و مزاحم بیماردلان می‌گردند؟ 🗣️ "این کلام، آشکارا بر وظیفه مردان در حفظ حریم زنان و جلوگیری از اختلاط فسادانگیز تأکید می‌کند؛ زیرا فساد اخلاقی در جامعه، از عوامل مهم تضعیف روحیه و زمینه ساز شکست در برابر دشمن است.

- آیت‌الله مرعشی نجفی؛ نمونه‌ای از غیرت ناموسی در برابر تهاجم فرهنگی: در زمان کشف حجاب رضاخانی، وقتی رئیس پلیس قم قصد داشت به زور چادر از سر زنان مؤمن در حرم حضرت معصومه (س) بردارد، آیت‌الله مرعشی نجفی (ره) با دیدن این صحنه، از فرط غیرت به جوش آمدند و سیلی محکمی به صورت آن افسر زدند 🖐️. این نمونه‌ای از غیرت‌ورزی فراتر از خانواده، نسبت به حفظ حریم و عفت همه زنان مسلمان است که نشان می‌دهد در جنگ فرهنگی دشمن، غیرت نقش حیاتی در دفاع از ارزش‌ها دارد.

- رزمندگان دفاع مقدس؛ مدافعان ناموس وطن در اوج جنگ: روحیه غیرت‌ورزی در رزمندگان ۸ سال دفاع مقدس چنان قوی بود که برای دفاع از نوامیس شیعه و ایرانی، از همسر و فرزندان خود جدا شده و راهی خطوط مقدم شدند IR. شهادت شهید مصطفی چمران و سخنان او درباره هجوم دشمنان به زنان معصوم، یا روایت همسر شهید ناصر حاجی حسین کلهر از وضعیت روستاهای مرزی و خودکشی دختران پس از تجاوز، همگی گواهی بر این غیرت بی‌بدیل است. اینان قهرمانانی بودند که با خون خود، حصار عفت و پاکی وطن را برپا داشتند و نگذاشتند دشمن، ناموس این آب و خاک را به یغما ببرد. 🩸.

جمع‌بندی: غیرت ناموسی، بنیاد یک جامعه مقاوم و پیروز 🏠

غیرت ناموسی، فقط یک حس شخصی نیست؛ بنیاد حفظ عفت، پاکی و سلامت یک جامعه است. در شرایط جنگی، این غیرت به معنای مقاومت در برابر هرگونه تهاجم فرهنگی دشمن است که قصد دارد بنیان خانواده و عفت جامعه را هدف قرار دهد. وقتی مردان و زنان، هر دو در حفظ حریم‌ها و ارزش‌های اخلاقی خود و جامعه‌شان کوشا باشند، آن جامعه از آسیب‌ها مصون می‌ماند و در برابر نقشه‌های دشمن، مقاوم‌تر خواهد شد.

آیا ما نیز حریم خانواده و ناموس خود را خط قرمز می‌دانیم و با غیرت از آن در برابر توطئه‌های دشمن دفاع می‌کنیم؟ 🤔

منبرک ۳۰: غیرت دینی؛ دفاع از خط قرمزهای الهی در میدان نبرد!

مقدمه: آیا دین فقط یک باور شخصی است، وقتی دشمن آن را هدف گرفته؟ 🤖

برای یک مسلمان، دین صرفاً مجموعه‌ای از باورها و اعمال فردی نیست؛ دین، هویت، راه و رسم زندگی و مهم‌ترین سرمایه معنوی اوست. در شرایط کنونی که دشمنان، دین و مقدسات ما را در جنگ نرم و حتی در میدان‌های سخت مورد هجوم قرار می‌دهند، وقتی به مقدسات دینی، احکام الهی و کیان اسلام خدشه‌ای وارد شود، در وجود مؤمن نیرویی به نام "غیرت دینی" به جوش می‌آید. 🔥 این غیرت، او را وادار می‌کند تا برای دفاع از دین، به میدان بیاید و در برابر هرگونه هتاک، تحریف یا بی‌حرمتی، ساکت نماند. غیرت دینی، ستون فقرات مقاومت فرهنگی و اعتقادی در برابر تهاجم دشمن است.

بدنه: حدود الهی، خط قرمز مؤمن در میدان نبرد ➡ !

- قرآن کریم و حدود الهی؛ مرزهای جهاد اعتقادی: خداوند متعال در قرآن کریم، پس از بیان احکام ازدواج و طلاق (که از معارف دینی است)، به مؤمنین هشدار می‌دهد که مراقب حدود الهی باشند: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (بقره/۲۲۹) یعنی: "اینها حدود خداست؛ پس از آنها تجاوز نکنید و کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند، آنان بی‌گمان ستمکارند" 📏. این آیه نشان می‌دهد که هرگونه تعدی و زیر پا گذاشتن احکام دین، ظلم محسوب می‌شود و مؤمن باید نسبت به آن حساس باشد؛ به‌ویژه زمانی که دشمن با ترویج بی‌بندوباری و تحریف احکام، قصد شکستن این حدود الهی و تضعیف پایه‌های جامعه دینی را دارد.
- امر به معروف و نهی از منکر؛ نمود غیرت دینی در برابر تهاجم فرهنگی: تعبیر "امر به معروف و نهی از منکر" در اسلام، دقیقاً بر پایه غریزه غیرت‌ورزی دینی مسلمانان بنا نهاده شده است. اگر مسلمانان نسبت به منکرات جامعه و ترک واجبات بی‌تفاوت باشند، دین الهی از مسیر خود خارج شده و بدعت‌ها و احکام ساختگی، جای "اسلام ناب محمدی

(ص) "را خواهد گرفت ❌. این بی تفاوتی، زمینه ساز نفوذ فرهنگی دشمن و تضعیف مقاومت درونی جامعه است.

- **امیرالمؤمنین (ع)؛ الگوی غیرت دینی در دفاع از حق:** پیشوای شیعیان، آقا امیرالمؤمنین (ع)، یکی از غیرتمندترین افراد نسبت به دین خود بودند. هرگاه حضرت تخلف و تعدی از احکام الهی را مشاهده می کردند، با شدت به مبارزه برمی خاستند. یکی از دلایلی که مردم تن پرور عرب از حضرتش فاصله گرفتند، همین غیرت ایشان نسبت به اجرای احکام و مسائل دینی بود. 🖐️ .

○ **داستان نجاشی شاعر:** نجاشی، شاعر معروف، در ماه رمضان ۳۸ هجری قمری شرب خمر کرد. امیرالمؤمنین (ع) بر او حد شراب خواری زد و ۲۰ ضربه شلاق اضافه به خاطر شکستن حرمت ماه مبارک رمضان. با وجود لابی گری نزدیکان نجاشی و اشاره به اینکه او در مدح حضرت شعر گفته است، امام ابدأ کوتاه نیامد و فرمود: "این حق خداست، اگر حق خودم بود، می بخشیدم." ایشان به این بخش از آیه ۸ سوره مائده اشاره کردند: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ (نباید دشمنی گروهی شما را بر آن دارد که عدالت نکنید. عدالت کنید که آن به تقوا نزدیکتر است 🖐️). (این نشان می دهد که در اجرای حدود الهی، به ویژه در زمان فتنه و بحران که دشمن به دنبال بهانه جویی است، هیچ مماشاتی جایز نیست و غیرت دینی حکم به اجرای عدالت می دهد).

- **علمای دینی؛ وارثان غیرت دینی ائمه و مدافعان در برابر تهاجمات:** علمای دینی ما نیز به پیروی از ائمه (ع)، نسبت به احکام الهی حساس بودند و اجازه تضعیف دین را به غرض ورزان نمی دادند.

○ **آیت الله حاج شیخ محمدتقی بافقی:** ایشان در امر به معروف و نهی از منکر بسیار شجاع بود. وقتی در حمام، سرهنگی را دید که ریش خود را می تراشد، با شجاعت به او تذکر داد. با وجود سیلی خوردن، با خونسردی طرف دیگر صورتش را به سمت سرهنگ گرفت و گفت: "یک کشیده هم به این طرف صورتم بزن؛ ولی خواهش می کنم ریشت را نتراش!" این حلم و موعظه، سرهنگ را پشیمان کرد و او توبه کرد 🙏. این نمونه ای از غیرت دینی در برابر تهاجم به نمادهای مذهبی است که حتی در دوران سخت کشف حجاب و تغییر پوشش، با قدرت ایستادگی کرد.

- **علماء و دفاع از هویت علمی شیعه در جنگ نرم:** وقتی جرجی زیدان، تاریخ دان عرب، ادعا کرد که شیعیان نقش مؤثری در پیشرفت علوم اسلامی نداشته اند، سه عالم بزرگ شیعه

(علامه شیخ محمدحسین کاشف الغطاء، علامه سیدحسن صدر و علامه شیخ آقا بزرگ تهرانی) با غیرت دینی و علمی خود، به او پاسخ کوبنده‌ای دادند. آن‌ها با نقد علمی، تبیین نقش شیعیان در علوم اسلامی، و تدوین کتاب‌شناسی عظیم "الذریعه الی تصانیف الشیعه" (حدود ۳ جلد و شامل ۶ هزار کتاب شیعی)، به این ادعای باطل پاسخ دادند و نشان دادند که شیعه در طول تاریخ، پیشرو در علم و فرهنگ بوده است. این حرکت، نمونه‌ای بارز از غیرت دینی در میدان جنگ نرم و مقابله با تحریف تاریخ و هویت علمی شیعه است که دشمن به دنبال تضعیف آن بود.

- رهبر انقلاب و ضرورت حفظ غیرت دینی در برابر تهدیدات: رهبر معظم انقلاب، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، نیز بر اهمیت غیرت دینی تأکید کرده‌اند: "عزیزان من... غیرت دینی را حفظ کنید؛ غیرت دینی را حفظ کنید. عامل نجات کشور در بزنگاه‌های مختلف، غیرت دینی ملت ایران بوده. غیرت دینی است که تهدیدها را به فرصت تبدیل می‌کند ". این تأکید، در شرایط کنونی که کشور با تهدیدات گوناگون مواجه است، نقش حیاتی غیرت دینی را به عنوان عامل مقاومت، امیدآفرینی و تبدیل تهدید به فرصت، برجسته می‌کند.

جمع‌بندی: غیرت دینی، ضامن بقای اسلام ناب و پیروزی در نبرد

غیرت دینی، آن حساسیتی است که به ما اجازه نمی‌دهد دینمان مورد هجوم قرار گیرد، احکامش زیر پا گذاشته شود یا به مقدساتش بی‌احترامی شود. این غیرت، نه تنها در سطح فردی، بلکه در سطح جامعه نیز ضامن بقا و اعتلای اسلام ناب است و در میدان نبرد با دشمنان دین، رمز پایداری و پیروزی محسوب می‌شود.

آیا ما نیز با غیرت دینی خود، مدافع حقیقی دین خدا در برابر هجمه‌های دشمن هستیم؟

منبرک ۳۱: غیرت ملی؛ حصار میهن، فریاد عزت در میدان جنگ!

IR

مقدمه: آیا وطن فقط یک تکه خاک است، وقتی دشمن آن را هدف گرفته؟ 🇮🇷

وطن، فراتر از یک نقشه و مرزهای جغرافیایی، تبلور تاریخ، فرهنگ، هویت و خون هزاران شهید است. ▶ در شرایط کنونی که هجمه‌ای همه‌جانبه به خاک وطن می‌شود و دشمنان به کیان کشور یورش می‌آورند، نیرویی در دل انسان بیدار می‌شود که او را وادار به دفاع از مرزهای میهن می‌کند؛ این نیرو همان "غیرت ملی" است. 🇮🇷 در چنین بزنگاهی، غیرت ملی به ما می‌گوید که "سکوت، خیانت است" و دفاع، نه تنها یک حق، بلکه یک وظیفه مقدس است. غیرت ملی، ضامن بقای کشور و حفظ استقلال آن در برابر هر متجاوزی است.

بدنه: از کربلا تا بوشهر؛ مدافعان غیرتمند در برابر دشمن 🇮🇷

- قرآن کریم و دفاع از مظلومان؛ ریشه‌های قرآنی غیرت ملی: خداوند متعال با لحنی عتاب‌آمیز می‌پرسد: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ (نساء/۷۵) یعنی: "چرا شما در راه خدا و در راه مردان و زنان و کودکان مظلوم و بی‌دفاعی که در چنگال ستمگران گرفتار شده‌اند، پیکار نمی‌کنید؟" 🇮🇷 این آیه، ندایی است برای غیرت ملی و انسانی؛ دفاع از مظلوم، به‌ویژه در برابر دشمنی که به ملت ما ستم می‌کند، وظیفه‌ای انکارناپذیر است. این وظیفه، رزمندگان ما را به میدان نبرد می‌کشانند.
- گلایه امیرالمؤمنین (ع) از نبود غیرت ملی در برابر تجاوز دشمن: ماجرای حمله "نعمان بن شبیر" به "عین التمر" در عراق، نمونه‌ای از عمق گلایه امام علی (ع) از یاران بی‌غیرت است. وقتی معصوم (ع) از مردم می‌خواهد برای یاری برادرانشان به میدان بیایند، اما آن‌ها سستی می‌کنند و جز عده‌ای قلیل پاسخ نمی‌دهند، امام با ناراحتی می‌فرماید: «مَنِيتُ بِمَنْ لَا يُطِيعُ إِذَا أَمَرْتُ وَلَا يُجِيبُ إِذَا دَعَوْتُ. لَا أَبَا لَكُمْ، مَا تَنْتَظِرُونَ بِنَصْرِكُمْ رَبِّكُمْ، أَمَا دِينُ يَجْمَعُكُمْ وَلَا حَمِيَّةَ تُحْمِشُكُمْ؟...» یعنی: "من گرفتار مردمی هستم که هرگاه به آن‌ها فرمان می‌دهم، اطاعت نمی‌کنند و هر زمان که آنان را فرا می‌خوانم اجابت نمی‌کنند. ای بی‌اصل‌ها! برای یاری آیین پروردگارتان منتظر چه هستید؟ آیا دینی ندارید که شما را دور خود جمع کند و یا غیرتی

که شما را به خشم آورد؟... " 😡 این سخنان نشان می‌دهد که نبود غیرت ملی تا چه حد می‌تواند حتی یک امام معصوم را در مقابله با دشمن دچار استیصال کند و به جامعه آسیب برساند.

- رئیس‌علی دلواری؛ نماد غیرت ملی در برابر اشغالگران: در کشاکش جنگ جهانی اول و حمله انگلیسی‌ها به بوشهر، رئیس‌علی دلواری با وجود پیشنهادهای مالی فریبنده، به ندای غیرت ملی‌اش گوش فرا داد. او با کسب تکلیف از علما، به جهاد علیه قوای انگلیسی پرداخت و ضربات مؤثری به آن‌ها وارد کرد. ✨ شهادت او در سن ۳۴ سالگی، نمادی از ایستادگی و غیرت در برابر استعمار است. ۱۲ شهریور، سالروز شهادت او، به عنوان "روز ملی مبارزه با استعمار" نامگذاری شده است. 📅 این واقعه تاریخی، مصداق بارز آن است که چگونه غیرت ملی، می‌تواند ملتی را در برابر قدرت‌های استعماری به مقاومت وادارد و از خاک وطن دفاع کند.

- شهید سید حسن مدرس؛ غیرت ملی در عرصه سیاست و مقابله با نفوذ: سید حسن مدرس با غیرت ملی و شجاعت بی‌نظیرش، در مجلس به استیضاح رضاخان (سردار سپه) پرداخت. وقتی رضاخان مزدورانش را برای ایجاد هیاهو به مجلس فرستاد، مدرس با اقتدار عصایش را به زمین زد و فریاد کشید: "مردم بگویند: زنده باد مدرس!" و سپس: "مردم بگویند: مرده باد سردار سپه!" مردم نیز به هیجان آمده و شعار او را تکرار کردند. 🗣️ این صحنه، نمونه بارزی از غیرت ملی در صحنه سیاست و مقابله با دیکتاتوری داخلی و نفوذ خارجی است که در دوران جنگ‌های نیابتی و توطئه‌های داخلی، اهمیت دوچندان پیدا می‌کند.

- رهبر معظم انقلاب و ضرورت حفظ غیرت ملی در برابر جنگ نرم دشمن: رهبر انقلاب، یکی از تلاش‌های دشمنان را نابود کردن غیرت ملی می‌دانند و فرموده‌اند: "یکی از کارهایی که امروز بشدت در برنامه‌ریزی‌های دشمنان... مطرح است، عبارت است از حساسیت‌زدایی نسبت به اصول و بّیّنات و مبانی انقلاب... یا مثلاً عدم تسلیم در برابر دشمن مستکبر... این را تضعیف می‌کنند، [می‌گویند] مثلاً «آقا چرا، چه مانعی دارد، چه اشکالی دارد؟»" 😏 ایشان همچنین غیرت ملی را از نیازهای اساسی نسل جوان می‌دانند: "نیاز اصلی کشور هم عبارت است از همت بلند شما. شما جوان‌ها باید همت کنید... البتّه با غیرت ملی، تعصب ملی؛ این‌ها چیزهایی است که برای کشور ما، برای جوان‌های ما لازم است..." [۱۲/۰۸/۱۳۹۷]

IR این هشدار و تأکید، در شرایطی که دشمن با جنگ ترکیبی و نرم، قصد تضعیف روحیه ملی و غیرت مردم را دارد، حیاتی است.

جمع‌بندی: غیرت ملی؛ رمز عزت و استقلال در دوران جهاد

غیرت ملی، آن نیروی خاموشی است که بی‌هیچ دستور رسمی، انسان را به میدان می‌کشاند؛ فراتر از جناح، قوم و زبان، برای دفاع از آنچه "وطن" نام دارد. همان غیرتی که در دل مدافعان حرم و رزمندگان دفاع مقدس بود، و امروز هم باید در دل جوان ایرانی زنده باشد تا کشور از هرگزندی مصون بماند و در برابر تهدیدات دشمن، سرافراز و مستقل باقی بماند.

آیا ما نیز با غیرت ملی خود، سربازانی بیدار برای عزت و استقلال وطن در این نبرد بزرگ هستیم؟

منبرک ۳۲: استقلال؛ فقط رهایی از سلطه خارجی نیست، سپر عزت در جنگ است! 🇮🇷

مقدمه: آیا استقلال یعنی فقط اینکه هیچ کشوری به ما حمله نکند، در حالی که در حال جنگیم؟ 🤔

وقتی صحبت از "استقلال" می‌شود، ذهن بسیاری از ما ناخودآگاه به سمت رهایی از سلطه خارجی و عدم حضور نظامی بیگانه در کشور می‌رود. ✂ اما استقلال، مفهومی بسیار عمیق‌تر و جامع‌تر از صرفاً نظامی است. استقلال واقعی، یعنی توانایی یک ملت برای تصمیم‌گیری آزادانه در تمام ابعاد زندگی خود، بدون دخالت یا فشار از سوی قدرت‌های خارجی، به‌ویژه در شرایط جنگ و مقابله با دشمن. این یعنی رهایی از وابستگی و دستیابی به خودکفایی در حوزه‌های مختلف، تا دشمن نتواند با ابزارهای گوناگون به ما ضربه بزند.

بدنه: ابعاد پنهان و آشکار استقلال؛ سنگ‌های مقاومت 🌐

استقلال، ابعاد گوناگونی دارد که همه آن‌ها برای ساختن یک ملت مقتدر و پیشرفته، به‌ویژه در دوران نبرد، ضروری است:

- **استقلال سیاسی:** 🗳️ قلب حاکمیت ملی این بُعد، شاید آشنا‌ترین شکل استقلال باشد. یعنی توانایی یک کشور برای تعیین سرنوشت سیاسی خود، انتخاب نظام حکومتی دلخواه، و برقراری روابط بین‌المللی بر اساس منافع ملی، بدون دیکته و فشار از سوی قدرت‌های خارجی. این یعنی "نه شرقی، نه غربی، جمهوری اسلامی!" که در شرایط جنگی به معنای عدم وابستگی به اردوگاه‌های قدرت جهانی و حفظ مواضع مستقل است. 🚩

- **مثال در جنگ: عدم پذیرش شروط تحمیلی دشمن در مذاکرات بین‌المللی،**
عضویت در ائتلاف‌هایی که منافع ملی ما را تأمین کنند، و انتخاب متحدان و رقبا بر اساس بصیرت و اراده آزاد ملت، نه از سر ترس یا طمع.

- **استقلال اقتصادی:** 💰 سپر در برابر تحریم‌های دشمن این بُعد به معنای خودکفایی و کاهش وابستگی به اقتصادهای خارجی است. یعنی توانایی یک کشور برای تولید نیازهای اساسی خود، کنترل منابع و ثروت‌های ملی، و مدیریت بازار بدون سلطه قدرت‌های بزرگ اقتصادی. تحریم‌ها، ابزاری قوی در دست دشمن برای خدشه‌دار کردن همین استقلال اقتصادی هستند؛ لذا تقویت این بُعد، عملاً جبهه اقتصادی جنگ را تقویت می‌کند. 💡
- **مثال در جنگ:** تقویت تولید داخلی و اقتصاد مقاومتی در صنایع کلیدی (مثل کشاورزی، دارو، انرژی)، کاهش وابستگی به واردات اقلام غیرضروری، و مدیریت هوشمندانه ارز و منابع برای خنثی‌سازی تحریم‌ها.
- **استقلال فرهنگی:** 🗣️ دژ هویت در برابر تهاجم نرم این بُعد شاید کمتر مورد توجه قرار گیرد، اما به همان اندازه حیاتی است. استقلال فرهنگی یعنی حفظ و تقویت هویت ملی، ارزش‌های دینی و سنت‌های اصیل یک ملت در برابر تهاجم فرهنگی و الگوهای بیگانه. در شرایط جنگ، دشمن با تمام توان سعی در استحاله فرهنگی و از بین بردن باورها و ارزش‌های ما دارد؛ بنابراین، حفظ استقلال فرهنگی، مقاومت ما را از درون تضمین می‌کند. 📚
- **مثال در جنگ:** تولید محتوای بومی و ارزشی در رسانه‌ها و فضای مجازی، تقویت زبان و ادبیات فارسی، حفظ معماری و هنر اصیل ایرانی-اسلامی، و ترویج سبک زندگی اسلامی-ایرانی برای مقابله با سبک زندگی غربی.
- **استقلال نظامی/دفاعی:** ✈️ بازوی قدرت و امنیت ملی این بُعد به معنای توانایی یک کشور برای تأمین امنیت خود، دفاع از مرزها، و مقابله با تهدیدات نظامی بدون نیاز به تکیه بر قدرت‌های خارجی است. این یعنی خودکفایی در تولید تسلیحات و تجهیزات دفاعی، که در یک کشور درگیر جنگ، امری حیاتی برای بقا و پیروزی است. 🚀
- **مثال در جنگ:** پیشرفت چشمگیر در صنایع موشکی، پهپادی، پدافند هوایی و ساخت زیردریایی‌ها، که نتیجه تلاش متخصصان داخلی است، از مصادیق بارز استقلال دفاعی و قدرت بازدارندگی ما در برابر دشمن است.

جمع‌بندی: استقلال، عزت ملت و رمز پیروزی در نبرد ❁ !

استقلال واقعی، زمانی محقق می‌شود که یک ملت در تمام این ابعاد (سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی) به خودکفایی و توانمندی برسد و اراده‌اش بر اراده بیگانگان غلبه کند. این همان چیزی است که امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری همواره بر آن تأکید داشته‌اند و در شرایط جنگ، اهمیتش دوچندان می‌شود.

آیا ما برای رسیدن به استقلال کامل و حفظ عزت ملی‌مان در این نبرد، در تمام این ابعاد تلاش می‌کنیم و هر بُعد از آن را سنگری در برابر دشمن می‌دانیم؟ 🤔

منبرک ۳۳: مواسات؛ ستون فقرات تمدن اسلامی در میدان نبرد!

مقدمه: آیا یک جامعه بدون هم‌بستگی، می‌تواند در جنگ پیشرفت کند و پیروز شود؟

پیشرفت و استحکام یک جامعه، به‌ویژه در دوران سختی‌ها و شرایط جنگی، در گرو هم‌دلی و هم‌بستگی اعضای آن است. مواسات، نه تنها یک ارزش اخلاقی فردی، بلکه یک مفهوم تمدن‌ساز است که می‌تواند پایه‌های یک جامعه قوی و پایدار را بنا نهد. این همان چیزی است که پیامبر اکرم (ص) در تأسیس حکومت اسلامی مدینه، بر آن تأکید داشتند و امروز برای ملت ما در برابر دشمن، حیاتی است. مواسات، به جبهه داخلی ما قدرت می‌بخشد.

بدنه: یک پیکر واحد؛ مدینه النبی (ص) الگوی مواسات در دوران نبرد

- جامعه اسلامی؛ چون یک پیکر واحد در برابر دشمن: پیامبر اکرم (ص) می‌فرمایند: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ فِي تَوَادِّهِمْ وَ تَرَاحُمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى بَعْضُهُ تَدَاعَى سَائِرُهُ بِالسَّهْرِ وَ الْحُمَى» [۳۰] یعنی: "مثل مؤمنان در پیوند و دوستی و محبت و رحمت به هم (و اهمیت دادن به سرنوشت یکدیگر) مثل یک پیکر زنده است که اگر عضوی از آن به درد آید، سایر اجزای پیکر با آن اظهار همدردی می‌کنند" . این حدیث، جوهره مواسات را به روشنی بیان می‌کند: هیچ دردی در جامعه نباید بی‌جواب بماند، به‌ویژه در شرایط جنگ که درد و رنج خانواده‌های شهدا، جانبازان و آسیب‌دیدگان جنگ، بر دوش همه است.
- الگوی مدینه النبی (ص) در مواسات؛ بنیان‌گذار مقاومت: وقتی پیامبر اکرم (ص) حکومت اسلامی را در مدینه تأسیس کردند، به‌ویژه در اوایل هجرت که مهاجران با سختی‌های فراوانی مانند نبود خانه و مشکلات اقتصادی (مشابه آوارگان جنگی امروز) روبرو بودند، با توصیه به مواسات، پایه‌های این حکومت را ایجاد و تقویت کردند. "انصار" با عمل به دستور مواسات، نمونه‌ای بی‌نظیر از هم‌دلی و فداکاری را به نمایش گذاشتند:
 - در خانه‌های خود با مهاجرین مشترک زندگی می‌کردند .
 - محصول خرمای خود را با مهاجرین تقسیم می‌کردند .

- این رفتار، یک الگوی کامل برای «تقویت» نظام اسلامی و عبور از مشکلات در شرایط بحرانی و جنگی است [۴۰] [این ماجرا به خوبی نشان می‌دهد که اساساً نسخه کارآمد برای «قوی کردن» نظام اسلامی در دوران سختی‌ها و مشکلات (به‌ویژه جنگ‌ها)، عمل به «مواسات» است 🙏 .

جمع‌بندی: مواسات؛ سختی شیرین و رمز پیروزی در جنگ 🙏 😊 !

امام باقر (ع) می‌فرمایند: «ثَلَاثٌ مِنْ أَشَدِّ مَا عَمِلَ الْعِبَادُ: إِنْصَافُ الْمُؤْمِنِ مِنْ نَفْسِهِ ، وَ مُوَاسَاةُ الْمَرْءِ أَخَاهُ ، وَ ذِكْرُ اللَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ» [۵....۵] [یعنی: "سه چیز از سخت‌ترین کارهای بندگان است: انصاف داشتن مؤمن، کمک مالی انسان به برادرش و به یاد خدا بودن در همه حال "...رهبر معظم انقلاب در شرح این روایت می‌فرمایند: "سه چیز هست که جزو تکالیف بسیار مهم و دشوار مؤمنین است؛ کارهای سخت... جزو مهمترین کارهاست؛ البته سخت است. و هیچ کار خوب و بزرگی بدون سختی که امکان ندارد." با این حال، ما در دعا می‌خوانیم: «وَ اَرْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَشَّعْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ» (خدایا! مرا این عطا فرما که از آنچه به فضل خود بر من گشایش داده‌ای، نسبت به کسی که روزی را بر او تنگ کرده‌ای، مواسات کنم 🙏). (این یعنی مواسات، با وجود سختی‌اش، نعمتی الهی است که باید آن را از خدا طلب کرد و در شرایط جنگ، این سختی به شیرینی پیروزی و همبستگی تبدیل می‌شود.

آیا ما برای ساختن جامعه‌ای قوی و مقاوم در برابر دشمن، آماده تحمل سختی مواسات و شریک شدن در آلام هموطنانمان هستیم؟

منبرک ۳۴: مواسات؛ کربلا، اوج ایثار در میدان جنگ! ♥

مقدمه: آیا همه کمک‌ها، یکسان‌اند؟ آیا ایثار در جنگ معنایی فراتر دارد؟ (ع)

مواسات، سطوح مختلفی دارد؛ از همدردی عاطفی گرفته تا همراهی اقتصادی. اما در اوج خود، به جایی می‌رسد که انسان جان خود را فدا می‌کند تا دیگری در آسایش باشد، یا تا جبهه حق پیروز شود. 📖 این بالاترین سطح مواسات، همان "ایثار" است که اوج تجلی آن را می‌توان در کربلا و یاران باوفای امام حسین (ع) مشاهده کرد؛ الگو و درسی جاودانه برای رزمندگان و ملت ما در هر جنگی.

بدنه: جان‌فشانی برای همراهی با امام (ع) و اهداف الهی در نبرد! 📖

- دعوت امام حسین (ع) به مواسات با جان؛ فراخوان به ایثارگری: در تاریکی شب عاشورا، امام حسین (ع) به یاران خویش فرمودند: «مَنْ وَاسَانَا بِنَفْسِهِ كَانْ مَعَنَا غَدَا فِي الْجَنَّةِ نَجِيًّا مِنْ غَضَبِ الرَّحْمَانِ» یعنی: "هر کس با جانش، با ما مواسات داشته باشد، فردای قیامت در بهشت با ما خواهد بود و از خشم الهی نجات پیدا خواهد کرد" 📖. این جمله، معیار مواسات حقیقی را روشن می‌کند: فدا کردن جان، در راه همراهی با حق و در نبرد با باطل، که امروز در جبهه‌های مقاومت تجلی پیدا کرده است.
- رقابت اصحاب و بنی‌هاشم در ایثار؛ اوج همدلی در خط مقدم: یکی از زیباترین جلوه‌های مواسات – بلکه ایثار – در کربلا، وقتی است که میان اصحاب و بنی‌هاشم، پیش‌مرگی مطرح می‌شود.

○ عباس (ع) و بنی‌هاشم؛ بار سنگین بر دوش اهلش: حضرت عباس (ع) به بنی‌هاشم می‌فرماید: "اصحاب، غریبه به حساب می‌آیند، بار سنگین را باید اهلش بردارند. فردا صبح، شما نخستین گروهی باشید که به میدان می‌روید، ما پیش از آنان به استقبال مرگ می‌رویم، تا مردم نگویند، اصحاب را جلوتر از خودشان به میدان فرستادند..." بنی‌هاشم برخاستند و شمشیرها را کشیدند و گفتند: "ما همه با تو هم عقیده‌ایم" 📖.

○ حبیب بن مظاهر و اصحاب؛ فداکاری برای سرور: در سوی دیگر، در خیمه‌ای، اصحاب گرداگرد حبیب جمع شده‌اند. حبیب می‌گوید: "یاران برای چه به اینجا

آمده‌اید، سخن خود را واضح بگویید. "گفتند: "آمده‌ایم تا غریب زهرا (س) را یاری کنیم. "حبیب گفت: "صبح فردا چه می‌کنید؟" گفتند: "هر آنچه بگوییم گوش می‌کنیم. "گفت: "صبح که شد، شما اولین افرادی باشید که به میدان می‌روید، ما زودتر به مبارزه می‌پردازیم. مبادا یکی از بنی‌هاشم خون‌آلود شود، در حالی که ما جانی در بدن و خونی در رگ داریم، تا مردم نگویند سروران خود را به جنگ فرستادند و از فداکاری دریغ کردند. "همه شمشیرها را کشیدند و گفتند: "همه ما با تو هم‌عقیده‌ایم★".

- دعای امام حسین (ع) برای دو جوان غفاری؛ قدردانی از مواسات حقیقی: وقتی دو جوان از قبیله غفار خدمت امام حسین (ع) رسیدند و اجازه میدان رفتن خواستند، امام به آن دو فرمود: "خداوند بهترین پاداش نیک را به شما دهد که این گونه حاضر به یاری و مواسات من هستید ﷺ". این رقابت در ایثار و پیش‌مرگی، نشان‌دهنده اوج غیرت و مواسات در راه امام زمانشان بود؛ درسی بی‌نظیر برای رزمندگان و مدافعان امروز که چگونه جان خود را فدای آرمان و رهبرشان کنند.

جمع‌بندی: مواسات؛ پل ارتباطی با کمال و پیروزی! 🏹

این سطح از مواسات، یعنی جان‌فشانی و ایثار، انسان را به اوج فضائل اخلاقی می‌رساند و در میدان جنگ، به معنای نهایی "فداکاری" است.

امام کاظم (ع) می‌فرمایند: «مَا تَقَرَّبَ الْمُؤْمِنُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِشَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ مُوَاسَاةِ الْمُؤْمِنِ، وَ هُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى: لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ» [۶] یعنی: "مؤمن با چیزی برتر از مواسات نسبت به مؤمن، به خداوند عز و جل نزدیک نشده است، و این، همان سخن خدای متعال است که: هرگز به نیکوکاری نخواهید رسید تا این که از آنچه دوست دارید، انفاق کنید". این آیه نشان می‌دهد که انفاق از محبوب‌ترین‌ها و جان‌فشانی، راه رسیدن به بالاترین مراتب نیکوکاری و قرب الهی است. در جنگ، این یعنی گذاشتن جان در طبق اخلاص و فداکاری برای پیروزی جبهه حق.

آیا ما نیز آماده‌ایم تا در راه مواسات، در دفاع از دین و وطن، از محبوب‌ترین‌هایمان بگذریم، حتی جانمان؟ 🤔

منبرک ۳۵: مواسات؛ آبادگر جامعه، ضامن استجابت در شرایط جنگ! ✨

مقدمه: آیا جامعه‌ای که در آن بی‌تفاوتی حاکم است، می‌تواند در برابر دشمن سعادت‌مند و پیروز باشد؟ 🤔

مواسات، تنها یک عمل فردی نیست؛ پیامدهای گسترده‌ای در سطح جامعه، به‌ویژه در دوران جنگ و سختی‌ها دارد. از تقویت فضایل اخلاقی فردی گرفته تا ریشه‌کنی فقر و ایجاد همدلی عمومی، مواسات نقشی بی‌بدیل در ساختن یک جامعه سالم، مقاوم و پیشرفته ایفا می‌کند. 🏠 .
مهم‌تر از همه، مواسات، راهی برای استجابت دعا، تقویت روحیه مقاومت، و زمینه‌سازی برای ظهور منجی عالم بشریت است، که خود نهایتاً به پیروزی حق بر باطل منجر خواهد شد 🙌 .

بدنه: برکات مواسات در دنیا و آخرت؛ از میدان جنگ تا قله کمال ✨

- تقویت فضایل اخلاقی و روحیه جهادی: انسان‌هایی که اهل مواسات هستند، در یک نقطه اخلاقی متوقف نمی‌مانند و همین‌طور رشد می‌کنند تا به اوج فضایل اخلاقی می‌رسند .
کمک‌رسانی، ایثار و فداکاری، به‌ویژه در شرایط جنگی، روح انسان را بزرگ کرده و او را به کمال نزدیک می‌کند. این رشد اخلاقی، در رزمندگان، پشت جبهه و در کل جامعه، به افزایش روحیه مقاومت و پایداری در برابر دشمن کمک می‌کند. 🏹 .
- استجابت دعا در حق مواسات‌کننده؛ پشتیبانی الهی در نبرد: امام صادق (ع) در روایتی مهم می‌فرماید: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ لَا يُجَبِّنَنَّ عَنْ اللَّهِ (تَعَالَى): دُعَاءُ الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ إِذَا بَرَّهَ... وَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ دَعَا لِأَخٍ لَهُ مُؤْمِنٍ وَاسَاءَ فِينَا، وَ دَعَاؤُهُ عَلَيْهِ إِذَا لَمْ يُوَاسِهِ مَعَ الْقُدْرَةِ عَلَيْهِ وَ اضْطِرَارِ أَخِيهِ إِلَيْهِ» [۷۰] یعنی: "سه دعاست که از درگاه خداوند متعال رد نمی‌شود: دعای پدر برای فرزندش، هرگاه که به او نیکی کند... و دعای مرد مؤمن برای برادر مؤمنش که به خاطر ما (اهل بیت) نسبت به او مواسات کرده است، و نفرینش در حق او که می‌توانسته به وی کمک کند و نکرده، در حالی که وی به آن محتاج بوده است 🙏". این روایت، نویدبخش قبولی دعا برای مواسات‌کنندگان و هشدار جدی به بی‌تفاوت‌هاست. در جنگ، دعای خیر آسیب‌دیدگان و نیازمندان پشت جبهه، پشتیبانی الهی را برای رزمندگان به ارمغان می‌آورد.

- تقویت انس، الفت و مهربانی در جامعه؛ انسجام در برابر دشمن: یکی از آثار مهم مواسات، ایجاد انس و الفت در میان جامعه است. امام علی (ع) می‌فرمایند: «مَا حَفِظَتِ الْأُخُوَّةُ بِمِثْلِ الْمُوَاسَاةِ» [۸] یعنی: «هیچ چیزی مانند مواسات، پیوند برادری را حفظ نمی‌کند» 🤝. این پیوند برادری و همدلی، در شرایط جنگی، به انسجام ملی و تقویت جبهه داخلی در برابر تفرقه افکنی‌های دشمن کمک شایانی می‌کند.

- شهید حاج قاسم سلیمانی؛ تجسم مواسات در میدان و خارج از آن: در مکتب شهید حاج قاسم سلیمانی، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها، همین مواسات بود. حاج قاسم را هر روز در یک میدان مبارزه می‌دیدیم: ایران، عراق، سوریه، لبنان 🇱🇧. او نه تنها در میدان جنگ و نبرد با دشمن، بلکه در مشکلات زندگی مردم مناطق درگیر جنگ، همواره اهل مواسات و کمک‌رسانی بود و از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کرد. این روحیه، او را به سردار دل‌ها تبدیل کرد.
- مرحوم آخوند خراسانی؛ عالم بی‌تفاوت نیست، حتی در بحران: مرحوم آخوند خراسانی، صاحب کفایه، نیمه شب چراغ به دست، در کوچه‌های تاریک نجف به دنبال ماما می‌رود، چون زن همسایه‌اش درد زایمان گرفته و شوهرش غریب است. او فرمود: "زن من هم نیمه شب نمی‌تواند برود. لذا من دارم می‌روم او را بیاورم" 🕌. این عمل نشان می‌دهد که عالم دینی، حتی در دوران سخت مبارزات با استعمار، در برابر مشکلات مردمش بی‌تفاوت نیست و با مواسات، به آرامش جامعه کمک می‌کند.

- فقرزدایی و ترمیم شکاف طبقاتی؛ خنثی‌سازی حربه دشمن: مواسات، یکی از راهکارهای مهم برای ریشه‌کنی فقر و برقراری عدالت اجتماعی است 🗑️. این راهکار، در منظومه فکری اقتصاد مقاومتی و تمدن‌سازی دینی بسیار مهم است؛ زیرا فقر و شکاف طبقاتی، زمینه‌ساز سوءاستفاده دشمن و ایجاد ناآرامی در جامعه است.

- حضرت زهرا (س) و پیراهن عروسی؛ اوج ایثار در زندگی: وقتی فاطمه زهرا (س) را در شب عروسی به خانه شوهر می‌بردند، فقری از ایشان پیراهن کهنه‌ای درخواست کرد. حضرت زهرا (س) به یاد این آیه افتاد: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ...﴾ و همان پیراهن عروسی‌اش را به او بخشید 🕌. اگر آحاد جامعه اسلامی به این درجه از محبت اجتماعی برسند که در مهم‌ترین مراسم زندگی خود، محبوب‌ترین

امکانات خود را به دیگران ببخشند، دیگر نه فقری خواهد ماند و نه نیازمندی؛ و این جامعه در برابر فشارهای اقتصادی دشمن مقاوم خواهد شد.

○ غلام با فتوت؛ گشایش در سایه مواسات: عبدالله بن جعفر، غلام سیاهی را دید که سهم غذای خود را به سگی گرسنه می‌دهد و خودش گرسنه می‌ماند. عبدالله از این فتوت تعجب کرد، آن باغ و غلام را خرید، غلام را آزاد کرد و باغ را به او بخشید ﷺ. این مثال‌ها نشان می‌دهد که مواسات، حتی از سوی یک غلام، می‌تواند موجب گشایش‌های بزرگ شود و در شرایط جنگ، می‌تواند بار سنگین مشکلات را از دوش نیازمندان بردارد.

• زمینه‌سازی برای حکومت حضرت مهدی (عج) و پیروزی نهایی: یکی از مهم‌ترین آثار مواسات، زمینه‌سازی برای حکومت عدل و مواسات حضرت مهدی (عج) است. رهبر انقلاب فرموده‌اند: "ما برای اینکه ارادتمان به امام زمان ثابت بشود، بایستی صحنه‌ها و جلوه‌هایی از جامعه‌ی مهدوی را خودمان به وجود بیاوریم. جامعه‌ی مهدوی، جامعه‌ی قسط و عدل است و جامعه‌ی عزت است، جامعه‌ی علم است، جامعه‌ی مواسات و برادری است؛ اینها را بایستی ما در زندگی خودمان تحقق ببخشیم، به قدر امکان خودمان؛ این ما را نزدیک می‌کند" [۱۰. ﷺ]

○ قرآن کریم می‌فرماید: ﴿آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ (حدید/۷) یعنی: "به خدا و پیامبرش ایمان آورید، و از اموالی که خدا شما را در آن جانشین خود قرار داده، انفاق کنید؛ پس برای کسانی که شما که ایمان آورده و انفاق کرده‌اند، پاداش بزرگی خواهد بود ۵". ایمان بدون عمل کفایت نمی‌کند؛ ایمان همراه انفاق و مواسات است که اجر عظیم دارد. و چه اجر بالاتر از همراهی با امام زمان (عج) و هم‌کابی با او در حکومت عدلش، که پیروزی نهایی را رقم خواهد زد؟ ﴿يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (ای کاش با آنها بودم تا به رستگاری بزرگی می‌رسیدم.)

جمع‌بندی: مواسات؛ کلید سعادت فرد و جامعه در جنگ و صلح

مواسات، نه تنها یک تکلیف دینی، بلکه یک راهکار عملی برای حل مشکلات، ایجاد همبستگی و ساختن جامعه‌ای آرمانی است. در شرایط جنگ، این عمل خیرخواهانه به تقویت جبهه داخلی، افزایش روحیه مقاومت و خنثی‌سازی توطئه‌های دشمن کمک شایانی می‌کند. با عمل به این ارزش والا، می‌توانیم هم به فردای خود و هم به فردای جامعه‌مان کمک کنیم و زمینه‌ساز ظهور منجی عالم باشیم.

آیا ما برای ساختن چنین آینده‌ای، نقش خود را در مواسات به خوبی ایفا می‌کنیم و در این جنگ نابرابر، با همدلی و ایثار، کنار هم می‌ایستیم؟ 🤔

منبرک ۳۶: توکل؛ سپردن کار به "کاردان حقیقی" در میدان جنگ! 🌟

مقدمه: آیا تلاش بدون اتکا به خدا در جنگ کافی است؟ 🤔

در مسیر زندگی، به ویژه در شرایط جنگی و نبرد با دشمن، با چالش‌ها و ناشناخته‌های بسیاری روبرو می‌شویم. گاهی اوقات، با وجود تلاش فراوان و جان فشانی، نتیجه دلخواه حاصل نمی‌شود و احساس ناامیدی می‌کنیم. 😞 در چنین لحظاتی، "توکل" به خداوند متعال، نه تنها یک مفهوم مذهبی، بلکه یک قدرت روحی و عملی است که به رزمندگان و ملت، آرامش، امید و توان مضاعف می‌بخشد. توکل، یعنی سپردن کار به "کاردان حقیقی" عالم، آن هم در بحبوحه سخت‌ترین نبردها.

بدنه: توکل در کلام و عمل معصومین (ع)؛ راهبرد پیروزی 📖

توکل، اعتماد قلبی به خداوند در تمامی امور است، همراه با تلاش و به کارگیری اسباب. این مفهوم در کلام و سیره اهل بیت (ع) جایگاه ویژه‌ای دارد:

- قرآن کریم و فرمان به توکل؛ ضامن کفایت الهی: خداوند متعال بارها در قرآن کریم به توکل امر فرموده است: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (طلاق/۳) یعنی: "و هر کس بر خدا توکل کند، خدا او را بس است؛ (و هرگز نیازمند دیگران نخواهد شد). همانا خداوند فرمان خود را (به انجام) می‌رساند. به راستی خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است 🏴‍☠️". این آیه، ضمانتی محکم برای توکل‌کنندگان است: اگر توکل کنی، خدا کفایتت می‌کند. در جنگ، این یعنی اطمینان به یاری الهی حتی در برابر قدرت‌های بزرگ.
- پیامبر اکرم (ص) و توکل عملی در صحنه‌های خطر: وجود نازنین پیامبر اسلام (ص) سرشار از توکل بود. در ماجرای غار حرا، هنگامی که ابوبکر از ترس دشمنان نگران بود و بیم آن می‌رفت که توسط مشرکین یافته شوند، پیامبر با اطمینان فرمودند: "غم مخور، خدا با

- ماست 🐄 "این اعتماد کامل به خدا، عامل آرامش و شکست‌ناپذیری ایشان در مواجهه با خطرات بود؛ درسی بزرگ برای رزمندگان که در دل خطر، تنها به خدا تکیه کنند.
- امام علی (ع) و حقیقت توکل؛ آسان‌کننده سختی‌ها: حضرت علی (ع) می‌فرمایند: «التَّوَكُّلُ عَلَى اللَّهِ سَبَبٌ كُلُّ نَجَاةٍ» (غررالحکم و دررالکلم، ح ۱۱۵۷) یعنی: "توکل بر خدا، عامل هر نجاتی است" 🚢. همچنین فرموده‌اند: «مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَلَّتْ لَهُ الصَّعَابُ وَ تَسَهَّلَتْ عَلَيْهِ الْأَسَابُ» (غررالحکم و دررالکلم، ح ۹۱۸۵) یعنی: "هر کس بر خدا توکل کند، دشواری‌ها برایش آسان می‌شود و اسباب (موفقیت) برایش فراهم می‌گردد" 🏠. این کلام، نشان می‌دهد که توکل نه تنها درونی، بلکه بیرونی نیز اثرگذار است و در میدان جنگ، می‌تواند مسیرهای بسته را باز کند و موانع بزرگ را از میان بردارد.
 - تفاوت توکل و تنبلی؛ تلاش همراه با ایمان: بسیار مهم است که توکل را با تنبلی و ترک تلاش اشتباه نگیریم. توکل، به معنای دست کشیدن از کار و کوشش و جهاد در راه خدا نیست، بلکه به معنای این است که پس از به کارگیری تمام توان، تجهیزات و اسباب، و انجام وظیفه، نتیجه را به خداوند بسپاریم و به او اعتماد کنیم. به قول معروف: "از تو حرکت، از خدا برکت" 🏃. اگر کسی بدون تلاش و کوشش و بدون حضور در صحنه مبارزه بگوید توکل کردم، این نه توکل، بلکه توهّم و بی‌مسئولیتی است. توکل، حرکت از مبدأ و مقصد است، نه درجا زدن.

جمع‌بندی: توکل؛ آرامش در دل توفان جنگ 🏰

توکل، سپردن بار سنگین اضطراب و نگرانی از نتیجه نبرد به دست قدرت بی‌انتهای الهی است. این باور، به انسان، به‌ویژه به یک رزمنده، آرامش، شهامت و استقامت می‌دهد تا در برابر مشکلات و سختی‌های جنگ خم نشود و در راه اهدافش پایدار بماند. توکل، نه تنها ما را در دنیا و در میدان نبرد قوی می‌کند و به پیروزی می‌رساند، بلکه پاداش‌های اخروی بزرگی نیز به همراه دارد.

آیا ما نیز در زندگی و در مسیر مقاومت در برابر دشمن، پس از تلاش و جهاد، به کاردان حقیقی عالم توکل می‌کنیم و به یاری او امیدواریم؟ 😊

منبرک ۳۷: مسئولیت‌پذیری؛ پاسخگویی به ندای درون و بیرون در میدان جنگ! 🧠

مقدمه: آیا فقط دیگران از ما انتظار دارند، یا در جنگ مسئولیتی فراتر داریم؟ 🤔

در هر جامعه و تمدنی، مفهوم "مسئولیت" و "مسئولیت‌پذیری" جایگاه ویژه‌ای دارد. اما در مکتب اسلام، این مفهوم به اوج خود می‌رسد و فراتر از یک وظیفه اجتماعی، به یک تعهد الهی و انسانی تبدیل می‌شود. مسئولیت‌پذیری، یعنی آماده بودن برای پاسخگویی؛ ابتدا به خود و سپس به هم‌زمان، مردم، و خداوند، به خصوص در شرایط حساس جنگ که هر تصمیم و عملی می‌تواند سرنوشت‌ساز باشد 💡 .

بدنه: مسئولیت؛ از خود تا خدا در جبهه نبرد! 🏹

- مسئولیت در لغت؛ معنای پاسخگویی در بحران: "مسئولیت" در لغت به معنای "پاسخ‌گو بودن و مورد بازخواست قرار گرفتن" است. همچنین به معنای "موظف بودن یا متعهد بودن به انجام امری" نیز به کار می‌رود. [۱] در شرایط جنگ، این کلمات معنای عمیق‌تری پیدا می‌کنند: هر فرد، از رزمنده تا فرمانده، موظف به انجام دقیق وظیفه و پاسخگویی پیامدهای اقدامات خود است.
- کلام رهبر معظم انقلاب درباره مسئولیت‌پذیری در جنگ و صلح: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با ردّ انتساب مفهوم پاسخگویی به فرهنگ غربی، می‌فرمایند: «پاسخگویی یک مفهوم اسلامی است؛ این همان مسئولیت است. مسئولیت، یعنی هر انسانی در هر مرتبه‌ای که هست، در درجه‌ی اول از خود سؤال کند، ببیند رفتار و گفتار و تصمیم‌گیری او تحت تأثیر چه بود؛ عاقلانه و بر اساس پرهیزگاری بود، یا خودخواهانه و برای شهوات و اغراض شخصی بود.» ایشان سپس به آیه قرآن اشاره می‌کنند: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولٌ﴾ [۲] یعنی: "همانا گوش و چشم و دل، همه مورد پرسش قرار خواهند گرفت".
این آیه و تفسیر رهبر انقلاب، نشان می‌دهد که انسان حتی در برابر نعمت‌های وجودی‌اش (گوش، چشم، قلب) مسئول است و باید پاسخگو باشد که آن‌ها را

در چه راهی به کار گرفته است؛ آیا برای شنیدن و دیدن حقایق جبهه و دشمن، و تصمیم‌گیری درست، از آن‌ها بهره برده‌ایم؟

رهبر انقلاب در ادامه با اشاره به حدیث نبوی می‌فرمایند: «کَلَّكُمْ رَاعٍ وَ كَلَّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». [۳] یعنی: «همه‌ی شما مسئولید». ایشان تأکید می‌کنند: «البته کسی که حیطه‌ی وسیعی از زندگی انسان‌ها با قلم و زبان و تصمیم او تحت تأثیر قرار می‌گیرد، مسئولیتش به همان نسبت بیشتر است». [۴] «این یعنی در جنگ، مسئولیت فرماندهان، تصمیم‌گیرندگان، و حتی کسانی که با قلم و بیان خود به روحیه مردم و رزمندگان جهت می‌دهند، بسیار سنگین‌تر است؛ زیرا حیات و ممات ملت به تصمیمات آنان گره خورده است».

جمع‌بندی: سنگینی بار مسئولیت در قرآن و روایت؛ آمادگی برای دفاع

خداوند متعال در قرآن کریم، بارها به مفهوم مسئولیت‌پذیری اشاره کرده است:

- ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (انعام/۱۶۴) یعنی: «هرکه کاری بکند، فقط به عهده خودش است و کسی بار گناه کسی را به دوش نمی‌کشد» . «این آیه نشان می‌دهد که هر فردی مسئول اعمال خویش است و در میدان جنگ، کوتاهی یا خیانت هیچ کس، مسئولیت را از دوش دیگری برنمی‌دارد».
- ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (اسراء/۳۶) یعنی: «دنبال آنچه نمی‌دانی، راه نیفت؛ زیرا درباره گوش و چشم و دل که راه‌های دانستن‌اند، درباره همه این‌ها، باید جوابگو باشید» . «انسان مسئولیت‌پذیر، امکانات و سرمایه‌هایش را بی‌دلیل خرج نمی‌کند؛ زیرا می‌داند بابت هر آنچه شنیده (تبلیغات دشمن)، دیده (واقعیت‌های جبهه) و بدان دل بسته، باید پاسخگو باشد. او روز حساب را هرگز فراموش نمی‌کند و برای آن روز، در دفاع از دین و وطن، با تمام توان تلاش می‌کند».

مسئولیت‌پذیری، جوهره انسانیت و راه رسیدن به کمال است. در شرایط جنگ، این مسئولیت‌پذیری به معنای پایبندی به عهد الهی، دفاع از مظلوم و ایستادگی در برابر ظالم است.

بیایید با جدیت به وظایف خود، چه فردی در خط مقدم و چه اجتماعی در پشت جبهه، عمل کنیم و برای روز بازخواست و پیروزی آماده باشیم.

آیا ما برای هر آنچه که در اختیارمان است، خود را مسئول می‌دانیم و در این نبرد، به بهترین شکل ممکن، به مسئولیت‌هایمان عمل می‌کنیم؟ 🤔

منبرک ۳۸: مبانی مسئولیت‌پذیری؛ توان، علم، امکانات در

شرایط جنگ! ⚡

مقدمه: آیا مسئولیت‌ها بی‌قاعده بر دوش ما گذاشته می‌شوند، به‌ویژه در میدان نبرد؟ 🤖
مسئولیت‌پذیری، یک ارزش بنیادین است که بر پایه‌های محکمی استوار است. برای اینکه بتوانیم مسئولیت‌های خود را به درستی انجام دهیم و بدانیم در قبال چه چیزهایی پاسخگو هستیم، لازم است مبانی این مسئولیت‌پذیری را بشناسیم. این مبانی، در اسلام، بر سه اصل مهم توانمندی‌ها، علم و دانسته‌ها، و امکانات ما بنا شده‌اند؛ اصولی که در شرایط جنگی، اهمیت حیاتی پیدا می‌کنند.

بدنه: سه رکن اساسی مسئولیت‌پذیری در میدان جهاد 🏰

۱. توانمندی‌ها (وسع)؛ ظرفیت هر رزمنده و ملت: اولین و مهمترین اصل، میزان قدرت و توانایی‌های ماست. خداوند حکیم بارها در قرآن کریم این مفهوم را بیان فرموده است: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (بقره/۲۸۶) یعنی: "خدا هر کس را فقط به اندازه توانش مسئول می‌داند." 🙏 "وسع" به معنای گشایش و قدرت است، و این آیه تأیید می‌کند که وظایف و تکالیف الهی هرگز بالاتر از میزان قدرت و توانایی افراد نیست.

○ مسئولیت‌ها، نشان‌دهنده توانمندی‌ها در جبهه حق: مسئولیت‌هایی که خداوند یا ولی خدا بر عهده شخص می‌گذارد، نشان‌دهنده ارزش و منزلت و توانمندی‌های اوست.

▪ پیامبر اکرم (ص): خداوند ایشان را این‌گونه معرفی می‌کند: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (انبیاء/۱۰۷)؛ پیامبر مسئولیت دارد مایه رحمت و واسطه رحمت الهی برای همه آحاد بشر باشد؛ حتی در زمان جنگ و جهاد، رحمت الهی از طریق ایشان جاری می‌شد.

▪ حضرت ابوالفضل العباس (ع): قمر بنی‌هاشم، یکی از متعالی‌ترین الگوها در تاریخ بشریت است. مسئولیت‌های ایشان مانند سقا، علمدار، پاسبان خیمه‌ها و فرمانده سپاه، نشان‌دهنده توانایی‌های بی‌نظیرشان است که در اوج نبرد کربلا، به اوج خود رسید. اما آنچه مهم‌تر است، مسئولیت "کاشف الكرب عن وجه الحسين (ع)" (کسی که اندوه و غصه‌ها را از چهره اباعبدالله برطرف می‌کرد) بود. غصه‌های امام، به وسعت

تمام عالم هستی است، و حضرت عباس (ع) یاور ایشان در حمل این بار سنگین

هدایت بشر بودند. 🙏

○ **مسئولیت به اندازه توان در شرایط جنگی:** هر کدام از ما انسان‌ها، به اندازه توان خودمان در هر

شرایطی مسئولیت داریم و نباید در انجامش کوتاهی کنیم. یک رزمنده در خط مقدم، یک پشتیبان در پشت جبهه، یک پزشک، یک فعال فضای مجازی که با جنگ نرم دشمن مقابله می‌کند... هرکس به اندازه توانش مسئولیت‌پذیر باشد؛ که اگر کمتر از توانش بگذاریم، قطعاً مواخذه خواهیم شد، به‌ویژه در شرایط حساس جنگ که کوتاهی‌ها جبران‌ناپذیرند.

○ **نعمات الهی؛ بار مسئولیت در میدان نبرد:** پیامبر اکرم (ص) می‌فرمایند: «كُلُّ نَعِيمٍ مَسْئُولٌ عَنْهُ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَا كَانَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى» [۱۱] (خداوند از تک تک نعماتی که به ما داده سؤال می‌کند. سلامتی، جوانی، عمر، آبرو، مال و ثروت، همسر و فرزندان، پدر و مادر و...) 🎁 در دوران جنگ، هر نعمت و توانایی که در اختیار ماست، مسئولیت ما را در راه دفاع از دین و وطن و کمک به هم‌نوعان افزایش می‌دهد.

۲. **علم و دانسته‌های ما؛ بصیرت در مواجهه با دشمن:** ما بابت آنچه که نمی‌دانستیم و باید انجام می‌دادیم و

جهل ما باعث شد ترک کنیم، یا بابت آنچه باید ترک می‌کردیم و ندانستن ما عامل ارتکاب آن شد، مواخذه نخواهیم شد. اما بابت آنچه می‌دانستیم (حقایق جنگ، توطئه‌های دشمن، راه صحیح مبارزه) و عمل نکردیم و توجه نکردیم، قطعاً مورد سؤال و مواخذه خواهیم شد. 🗣️

○ **پیامبر اکرم (ص):** «رُفِعَ عَنْ أُمَّتِي تِسْعَةٌ ... وَ مَا لَا يَغْلَمُونَ ...» [۱۲] (از امت من نه چیز برداشته

شده... و آنچه را که نمی‌دانند...) این به معنای لزوم افزایش بصیرت و آگاهی در شرایط جنگی است تا غفلت از دانستنی‌ها، موجب کوتاهی در انجام مسئولیت‌ها نشود.

۳. **امکانات ما؛ ابزار ما در جهاد:** (لِيُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا) (طلاق/۷) یعنی: "هرکه دستش باز است، به‌تناسب توان مالی‌اش هزینه بکند و هرکه دستش تنگ است، از همان قدر که خدا به او داده... خدا هرکس را فقط به‌همان اندازه که به او داده، مسئول می‌داند." 💰 اثر و خروجی هر انسانی در این دنیا حداقل باید اندازه امکاناتش باشد که اگر کمتر باشد قطعاً زیان‌کار خواهد بود.

○ **شهید طهرانی مقدم، پدر علم موشکی ایران، می‌فرمود:** "فقط انسان‌های ضعیف به اندازه

امکاناتشان کار می‌کنند." 🚀 این سخن، در دوران دفاع مقدس و جنگ امروز، به معنای استفاده حداکثری از حداقل امکانات برای رسیدن به اهداف بزرگ و پیروزی بر دشمن است.

جمع‌بندی: مسئولیت، نه بار، که فرصت جهاد! ❁

مسئولیت‌پذیری بر پایه توان، علم و امکانات ما، نه یک بار سنگین، بلکه فرصتی است برای رشد، تعالی و ایفای نقش حیاتی در مسیر کمال و پیروزی در این جنگ نابرابر. شناخت این مبانی به ما کمک می‌کند تا با دیدی روشن‌تر، به وظایف خود عمل کنیم و به بهترین شکل پاسخگوی نعمت‌های الهی باشیم.

آیا ما از تمام توان، علم و امکانات خود برای ایفای مسئولیت‌هایمان در این شرایط جنگی استفاده می‌کنیم تا در پیشگاه خداوند و شهدا شرمنده نباشیم؟

منبرک ۳۹: گستره مسئولیت‌پذیری؛ از خدا تا جامعه در میدان جنگ! 🏹

مقدمه: آیا مسئولیت ما فقط در برابر خودمان است، وقتی در حال نبردیم؟ 😞

مسئولیت‌پذیری، مفهومی فراگیر است که تمام ابعاد زندگی انسان را در بر می‌گیرد. این مسئولیت، از عمیق‌ترین ارتباط ما با خداوند متعال آغاز شده و تا خودمان، ولی خدا، خانواده و تمام جامعه گسترش می‌یابد. در فرهنگ اسلامی، هیچ کس نمی‌تواند بگوید "به من چه!"؛ چرا که همه ما در قبال یکدیگر مسئولیم و این، رمز سعادت فردی و اجتماعی، و به خصوص، رمز پیروزی در جنگ و پایداری در برابر دشمن است 🏹.

بدنه: دایره‌های تو در توی مسئولیت در دوران جهاد 🏹

مسئولیت‌پذیری، دایره‌های متعددی دارد که هر کدام، بخشی از وظایف ما را شامل می‌شوند:

- در برابر خدا: 🕌 ستون فقرات نبرد اعتقادی مسئولیت اصلی و بزرگ‌ترین حق، در برابر خداوند است. این شامل شناخت، عبادت، شکرگزاری، وفاداری و اطاعت از دستورات الهی است. ما باید در برابر نعمت‌های خدا سپاسگزار باشیم، از گناه دوری کنیم (که خود از عوامل تضعیف در جنگ است) و در سختی‌ها صبور و تسلیم قضای الهی باشیم.
 - امام سجاد (ع) در رساله حقوقشان می‌فرمایند: «فَأَمَّا حَقُّ اللَّهِ الْأَكْبَرُ عَلَيْكَ فَأَنْ تَعْبُدَهُ لَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا فَإِذَا فَعَلْتَ بِالْإِخْلَاصِ جَعَلَ لَكَ عَلَى نَفْسِهِ أَنْ يَكْفِيكَ أَمْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ» «پس حق بزرگ خداوند بر تو این است که او را پرستی و چیزی را شریک او قرار ندهی. آنگاه که با اخلاص وظیفه‌ات را انجام دادی، خدا بر تو مقرر فرموده که کار دنیا و آخرت تو را کفایت کند 🏹». (این اخلاص و بندگی، عامل اصلی پیروزی در نبردهای بزرگ است).

- در برابر خود: 🧑 حفظ نفس برای دفاع از دین و وطن بعد از خدا، مسئولیت در برابر خود انسان قرار دارد. زندگی ما مقدس است و به ما امانت داده شده است. ما مسئولیم که روح

و جسممان را سالم نگه داریم و به خود صدمه روحانی یا جسمانی وارد نکنیم. به همین دلیل، خودکشی در اسلام گناهی بزرگ محسوب می‌شود ✕ .

○ امام سجاد (ع) می‌فرمایند: «حَقُّ نَفْسِكَ عَلَيْكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَهَا بِطَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ» «و حق نفست بر تو این است که در اطاعت خدای متعال بکار ببری ✨» .
این یعنی حفظ آمادگی جسمی و روحی برای انجام وظایف جهادی و دفاع از دین و میهن.

• در برابر ولیّ خدا (امام/رهبر): 🕌 فرماندهی و اطاعت در میدان نبرد مسئولیت ما در برابر ولیّ خدا، شنیدن سخن و اطاعت از فرمان اوست.

○ از امام باقر (ع) پرسیدند: حق امام بر مردم چیست؟ فرمود: «حَقُّهُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَسْمَعُوا لَهُ وَ يُطِيعُوا» «حق او بر آنها این است که: سخنش را بشنوند و فرمانش برند 🕌» . (اطاعت از ولیّ، به‌ویژه در شرایط جنگی، ضامن حفظ نظام، انسجام جامعه و یکپارچگی فرماندهی است که بدون آن، پیروزی ممکن نخواهد بود.

• در برابر خانواده: 🧑🏻‍🤝‍🧑🏻 سنگر مستحکم پشت جبهه خانواده، هسته اصلی جامعه است و مسئولیت‌های متقابلی در آن وجود دارد:

○ حقوق متقابل زن و شوهر: امام سجاد (ع) می‌فرمایند: حق زن این است که بدانی خدا او را مایه تسکین و انس تو قرار داد و باید آن را گرامی بداری و به او مهربانی کنی. همچنین او نیز بر تو حق دارد که به وی ترحم کنی، زیرا او اسیر توست، و غذا و لباسش را فراهم نمایی و اگر از روی نادانی حرکتی کرد، عفوش نمایی ❤️. این احترام و محبت متقابل، به پایداری خانواده کمک می‌کند و پشتوانه روحی رزمندگان را تقویت می‌بخشد.

○ حقوق متقابل والدین و فرزندان :

▪ حق پدر بر فرزند: پیامبر (ص) فرمودند: او را به نامش نخواند، جلوی راه نرود، قبل از او ننشیند و باعث دشنام به او نشود 🙅🏻 .

▪ حق فرزند بر پدر: پیامبر (ص) فرمودند: برای او مادر زیرک و باشرافتی انتخاب کند، برایش نام زیبایی بگذارد، به او قرآن، ختنه کردن و شنا بیاموزد (برای پسر). برای دختر

نیز مادر زیرک و نام زیبا، آموزش سوره نور (نه یوسف)، عدم جای دادن در طبقه فوقانی خانه و شتاب در فرستادن او به خانه شوهرش. همچنین اگر نامش فاطمه بود، او را دشنام ندهد، لعنت نکند و نزند 🙄. آموزش درست فرزندان و تربیت نسلی قوی و متدین، خود یک مسئولیت بزرگ جهادی است که آینده کشور را تضمین می‌کند.

۲. در برابر جامعه: 🏠 یکپارچگی ملی در برابر دشمن برخلاف برخی فرهنگ‌ها که بر "چهاردیواری اختیاری" تأکید دارند، در جامعه ایمانی، همه به هم مربوط و در قبال یکدیگر مسئول هستند، به‌ویژه در شرایط جنگ و بحران که نیاز به همبستگی حداکثری است 🤝.

○ پیامبر (ص) فرمودند: «هر مسلمانی بر ذمه برادر مسلمانش سی حق دارد، ذمه‌اش از آن‌ها بری نمی‌شود مگر اینکه آن حقوق را ادا کند یا برادرش از او درگذرد...» [۱۸] این حقوق شامل چشم‌پوشی از لغزش، دلسوزی، پوشاندن عیب، دفاع در غیاب، خیرخواهی دائمی، حفظ دوستی، مراعات عهد، عیادت بیمار، تشییع جنازه، پذیرش دعوت و هدیه، کمک و یاری، و دوست داشتن برای دیگران آنچه برای خود می‌پسندیم و نفرت از آنچه برای خود نمی‌پسندیم، می‌شود 🌸. این حقوق متقابل، در زمان جنگ به معنای حمایت از خانواده‌های رزمندگان، رسیدگی به نیازمندان، و تلاش برای حفظ آرامش و امنیت عمومی است.

○ پیامبر (ص) در ادامه هشدار می‌دهند: «إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَدْعُ مِنْ حُقُوقِ أَخِيهِ شَيْئًا فَيُطَالِبُهُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقْضِي لَهُ وَ عَلَيْهِ» «هر یک از شما اگر چیزی از حقوق برادرش را به جا نیاورد، روز قیامت از او مطالبه و بر نفع و یا ضرر او حکم خواهد شد ⏰». (این هشدار در شرایط جنگی، اهمیت عمل به وظایف اجتماعی را دوچندان می‌کند؛ چرا که کوتاهی در انجام این حقوق، می‌تواند به تضعیف جبهه داخلی و آسیب به مقاومت ملی منجر شود.

جمع‌بندی: مسئولیت‌پذیری؛ معمار جامعه آرمانی و فاتح جنگ 🏰

مسئولیت‌پذیری، نه تنها یک وظیفه، بلکه فرصتی برای ساختن جامعه‌ای سالم، همدل، مقاوم و پیشرفته است. با درک این گستره و عمل به آن در هر دایره، می‌توانیم زندگی فردی و اجتماعی خود را متحول کنیم و در این نبرد، در برابر دشمن متحد و قدرتمند باقی بمانیم.

آیا ما در قبال تمام این دایره‌های مسئولیت، به وظیفه خود عمل می‌کنیم و آماده پاسخگویی هستیم تا در این نبرد پیروز شویم؟ 🤔

منبرک ۴۰: زمان‌شناسی؛ شناخت موقعیت جنگی، تصمیم درست

برای پیروزی! ✨

مقدمه: آیا فقط "گذشت زمان" مهم است، یا در جنگ "درک زمان" حیاتی‌تر است؟ 🤔

همه ما در زندگی با مفهوم "زمان" سروکار داریم. زمان، سرمایه‌ای است که مدام در حال از دست رفتن است، و بدون آن، هیچ کاری به سرانجام نمی‌رسد. اما فراتر از صرفاً گذران وقت، "زمان‌شناسی" مفهومی حیاتی است که به معنای شناخت موقعیت‌های حساس و سرنوشت‌ساز، و درک شرایط حاکم بر جامعه و جهان، به‌ویژه در دوران جنگ و نبرد با دشمن است. زمان‌شناسی، به ما قدرت تصمیم‌گیری درست در بزنگاه‌ها، و اتخاذ استراتژی‌های کارآمد برای پیروزی را می‌دهد.

بدنه: شناخت زمان، از نگاه قرآن و معصومین (ع)؛ راهبرد الهی برای جهاد 📖

زمان‌شناسی، یعنی درک درست زمان حال، پیش‌بینی آینده، و استفاده بهینه از فرصت‌ها، به‌ویژه در میدان نبرد. این مفهوم در اسلام از اهمیت بالایی برخوردار است:

- **قرآن کریم و سوگند به زمان؛ هشدار در مورد خسران:** خداوند متعال در قرآن کریم به "زمان" سوگند یاد می‌کند: ﴿وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ (سوره عصر) یعنی: "به عصر سوگند، همانا انسان در زیان است، مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند و همدیگر را به حق سفارش کرده‌اند و به صبر سفارش کرده‌اند" 🕒. این سوگند، نشان‌دهنده اهمیت بی‌نهایت زمان و فرصت‌هایی است که در اختیار انسان، به‌ویژه در بحران‌ها و جنگ‌ها، قرار می‌گیرد. اگر از این زمان درست استفاده نشود، نتیجه آن جز خسران و زیان نخواهد بود؛ چه بسا غفلت از زمان، به شکست در برابر دشمن بینجامد.
- **امام علی (ع) و غنیمت شمردن فرصت‌ها؛ سرعت عمل در نبرد:** حضرت علی (ع) می‌فرمایند: «الْفُرْصَةُ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ فَانْتَهِزُوهَا فَرَصَ الْحَيْرِ» (نهج البلاغه، حکمت ۲۱) یعنی: "فرصت مانند ابر در گذر است؛ پس فرصت‌های خیر را غنیمت بشمارید" 🌈. این

کلام، تأکید بر هوشیاری و بهره‌برداری از لحظات طلایی زندگی دارد، چرا که فرصت‌ها به سرعت از دست می‌روند، و در جنگ، یک فرصت از دست رفته ممکن است به قیمت جان رزمندگان و شکست عملیات تمام شود.

- زمان‌شناسی در سیره معصومین (ع)؛ الگوی بی‌نظیر مدیریت بحران: ائمه اطهار (ع) در تمام مراحل زندگی خود، از اوج زمان‌شناسی برخوردار بودند و بر اساس شرایط زمانه خود، بهترین تصمیم‌ها را می‌گرفتند.

- صلح امام حسن (ع)؛ درک مصلحت عالیّه در دوران سخت: امام حسن (ع) با درک درست شرایط جامعه اسلامی و توطئه‌های معاویه، و با وجود آمادگی یاران اندکشان برای جنگ، "صلح تحمیلی" را پذیرفتند. این تصمیم، نه از سر ضعف، بلکه از اوج زمان‌شناسی ایشان بود تا پایه‌های اسلام را حفظ کنند و ماهیت معاویه را برای آفتاب آینده برملا سازند و شیعه را برای نبرد بزرگ‌تر آماده کنند.

- قیام امام حسین (ع)؛ نبرد برای احیای دین: در مقابل، امام حسین (ع) با درک اینکه دیگر دین خدا در خطر نابودی و تحریف کامل قرار گرفته است، و سکوت به منزله مرگ اسلام خواهد بود، قیام خونین کربلا را برگزیدند. ▶ ایشان فرمودند: «إِنَّ كَانَ دِينُ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمَّ إِلَّا بِقَتْلِي فَيَا سَيُوفُ خُذْنِي» "اگر دین محمد جز با کشته شدن من پابرجا نمی‌ماند، پس ای شمشیرها مرا در بر گیرید (این تفاوت در تصمیم‌گیری (صلح و قیام)، عین زمان‌شناسی و درک مقتضیات زمان بود که نشان می‌دهد هر اقدام، باید متناسب با شرایط زمانه، به‌ویژه در تقابل با دشمن باشد.

- زمان‌شناسی در روایات؛ بصیرت در گردوغبار جنگ:

- شناخت زمان، مانع سرگردانی: امام باقر (ع) می‌فرمایند: «الْعَارِفُ بِالزَّمَانِ لَا تُهْجِمُ عَلَيْهِ اللَّوَابِسُ» (تحف العقول، ص ۲۹۲) یعنی: "شناسنده زمان، امور شبهه‌ناک بر او هجوم نمی‌آورد" 🧠. کسی که زمانه را بشناسد، در پیچ و خم‌های جنگ روانی دشمن و عملیات‌های پیچیده، سردرگم نمی‌شود و راه حق را پیدا می‌کند.

- آگاهی از فرصت‌ها: امام علی (ع) می‌فرمایند: «مَنْ عَرَفَ الْأَيَّامَ لَمْ يَغْفُلْ عَنِ الْإِسْتِعَادِ» (غررالحکم، ج ۸۳۶۶) یعنی: "هر که روزگار را بشناسد، از آمادگی

غافل نمی‌شود ⏳ "این بدان معناست که زمان‌شناس همیشه برای مواجهه با چالش‌ها و تهدیدات جنگی، آماده و مهیا است.

جمع‌بندی: زمان‌شناسی؛ چراغ راه پیروزی در نبرد آینده 💡

زمان‌شناسی، یعنی فهم درست جایگاه خود در جریان زمان، و استفاده هوشمندانه از آن برای دستیابی به اهداف الهی و انسانی، به‌ویژه در شرایط نبرد با دشمن. این ویژگی، نه تنها در سطح فردی (یک رزمنده)، بلکه در سطح کلان جامعه و حکومت (تصمیم‌گیران جنگ) نیز حیاتی است. ملت و مسئولانی که زمان‌شناس نباشند، فرصت‌ها را از دست می‌دهند و با چالش‌های بزرگ و حتی شکست روبرو می‌شوند.

آیا ما نیز در زندگی و در مسیر مقابله با دشمن، صرفاً زمان را سپری می‌کنیم، یا آن را می‌شناسیم و از آن برای رشد، تعالی، و در نهایت، پیروزی بهره می‌بریم؟

منبرک ۴۱: زمان‌شناسی؛ ویژگی نخبگان و رهبران در میدان جنگ! 🏹

مقدمه: آیا همه می‌توانند زمان‌شناس باشند، به‌ویژه در لحظات حساس نبرد؟ 🤖

زمان‌شناسی، ویژگی خاصی نیست که فقط در کتاب‌ها و روایات باقی بماند؛ این یک مهارت حیاتی است که در دنیای پیچیده امروز، برای هر فرد، گروه، یا ملتی که آرزوی موفقیت و پیشرفت دارد، ضروری است. 🚀 به‌ویژه برای نخبگان، مدیران، و رهبران یک جامعه، زمان‌شناسی به مثابه قطب‌نما عمل می‌کند و مسیر درست را در میان امواج متلاطم حوادث و گرداب‌های جنگی نشان می‌دهد. 🌟

بدنه: زمان‌شناسی در بستر جامعه و رهبری؛ استراتژی بقا و پیروزی 🏰

- رهبرانقلاب و لزوم زمان‌شناسی؛ درس برای همه: مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، بارها بر اهمیت زمان‌شناسی تأکید کرده‌اند. ایشان در یکی از سخنرانی‌های خود می‌فرمایند: "ما باید زمان را بشناسیم. این برای همه‌ی ماست؛ هم برای مردم عادی، هم برای عوام، هم برای خواص، هم برای مدیران، هم برای آن کسی که در رأس همه‌ی مدیریت‌هاست 🧠". این بیان، نشان می‌دهد که زمان‌شناسی، یک نیاز عمومی است، اما برای مدیران و رهبران، به‌ویژه در شرایط جنگی، حیاتی‌تر است. ایشان همچنین به نکته مهمی اشاره می‌کنند که "جلوتر از زمان حرکت کردن" یا "عقب افتادن از زمان" هر دو مضر هستند: "نه عقب بمانیم، نه جلوتر برویم. آن حرکت نابجای بی‌موقع هم گاهی مثل سکوت و سکون نابجای بی‌موقع مضر است 🚧". این یعنی زمان‌شناسی، یعنی حرکت در لحظه درست و در مسیر صحیح، در تاکتیک‌ها و استراتژی‌های جنگی.
- چرا زمان‌شناسی برای نخبگان و فرماندهان مهم است؟ نخبگان و رهبران، با تصمیمات خود، سرنوشت یک ملت و جبهه را رقم می‌زنند. یک تصمیم غلط یا تأخیر در تصمیم‌گیری، به‌ویژه در میدان جنگ، می‌تواند خسارات جبران‌ناپذیری به بار آورد و حتی به شکست منجر شود 💔.

○ مثال تاریخی؛ درس احد برای همه اعصار: یکی از دلایل شکست مسلمانان در جنگ احد، عدم زمان‌شناسی و تصمیم‌گیری غلط عده‌ای از تیراندازان بود که در لحظه حساس، سنگر خود را ترک کردند. آن‌ها گمان کردند جنگ به پایان رسیده، غنیمت‌ها را رها کردند و همین تصمیم نابجا، ورق را برگرداند. این حادثه، نشان می‌دهد که یک لحظه غفلت از زمان و شرایط، حتی برای رزمندگان عادی، می‌تواند نتایج فاجعه‌باری داشته باشد و یک پیروزی را به شکست تبدیل کند.

• دشمنان؛ همیشه در حال زمان‌شناسی ما! دشمنان یک ملت، همواره در حال رصد و تحلیل شرایط زمانی و مکانی آن ملت هستند تا "بزنگاه‌های" مناسب برای ضربه زدن را پیدا کنند. اگر مسئولین و مردم یک کشور، از دشمن خود در زمان‌شناسی عقب بمانند، ممکن است در تله‌های او گرفتار شوند و آسیب‌های جدی ببینند، چه در میدان نظامی و چه در جنگ نرم. ❁

○ نقش بصیرت؛ دیدبانی در غبار جنگ: در اینجا، مفهوم "بصیرت" به کمک زمان‌شناسی می‌آید. بصیرت، یعنی دیدن عمق حوادث و فهم ریشه‌های اتفاقات، که این خود لازمه زمان‌شناسی دقیق است. رهبر انقلاب، بصیرت را از عوامل مهم پیروزی می‌دانند و این بصیرت، بدون زمان‌شناسی امکان‌پذیر نیست. در جنگ، بصیرت به معنای شناخت صحیح جبهه خودی و دشمن، اهداف و توطئه‌های او، و درک درست تحولات میدانی و سیاسی است.

جمع‌بندی: زمان‌شناسی؛ سپر دفاعی و موتور پیشرفت در نبرد! ❁

زمان‌شناسی، هم یک سپر دفاعی در برابر توطئه‌های دشمن (از جنگ نظامی تا جنگ نرم) است و هم یک موتور محرکه برای پیشرفت و تعالی در تمامی ابعاد. ملتی که نخبگان و مردمش، زمان‌شناس باشند، هرگز غافلگیر نمی‌شوند، فرصت‌ها را از دست نمی‌دهند و می‌توانند در مسیر رسیدن به اهداف خود، با اقتدار گام بردارند و پیروزی را رقم بزنند.

آیا ما در زندگی شخصی و اجتماعی خود، به‌ویژه در این شرایط حساس کنونی، به ابزار زمان‌شناسی مجهز هستیم و آماده‌ایم تا در بزنگاه‌های سرنوشت‌ساز، تصمیم درست را بگیریم؟ 😟

منبرک ۴۲: بصیرت؛ فقط "دیدن" نیست، "فهمیدن" است، به‌ویژه در میدان جنگ! ۹

مقدمه: آیا چشم ظاهری برای دیدن حقیقت کافی است، وقتی دشمن در حال فریب است؟ 🧐

در دنیای پرهیاهو و آشفته امروز، که با انبوهی از اطلاعات و اخبار صحیح و غلط بمباران می‌شویم، به‌ویژه در دوران جنگ و نبرد با دشمن که جنگ روانی و فریب، بخشی از استراتژی اوست، تمییز حق از باطل، دوست از دشمن، و سره از ناسره، کاری بس دشوار است. 📁 در چنین شرایطی، داشتن "بصیرت" ضروری‌تر از هر زمان دیگری می‌شود. بصیرت، فقط "دیدن" با چشم ظاهری نیست؛ بلکه "فهمیدن" عمق مسائل، "شناخت" ریشه‌ها و "درک" حقایق پنهان در پشت ظواهر است. بصیرت، چشم دل ماست که راه را در تاریکی فتنه‌ها و توطئه‌ها روشن می‌کند. 💡

بدنه: بصیرت در قرآن و کلام معصومین (ع)؛ راهنمای رزمنده و ملت 📖

بصیرت، نوری است درونی که به انسان قدرت تشخیص درست را در پیچیدگی‌های زندگی، به‌ویژه در میدان نبرد و صحنه‌های سیاسی، می‌دهد:

- قرآن کریم و نور بصیرت؛ انتخابی سرنوشت‌ساز: خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ﴾ (انعام/۱۰۴) یعنی: "به راستی بینش‌هایی از سوی پروردگارتان برای شما آمد. پس هر که بصیرت یابد، به نفع خود اوست و هر که کور باشد (و بصیرت نیابد)، به زیان اوست؛ و من نگهبان شما نیستم" 🧐. "این آیه نشان می‌دهد که بصیرت، هدیه‌ای الهی است که به انسان فرصت رستگاری می‌دهد، و نداشتن آن، به زیان خود فرد خواهد بود؛ چه بسا به سقوط در دام دشمن منجر شود.
- حضرت علی (ع) و جوهره بصیرت؛ تشخیص حق و باطل در غبار: امیرالمؤمنین (ع) بصیرت را این‌گونه توصیف می‌کنند: «الْبَصِيرَةُ اللَّحْظَةُ الْفَارِقَةُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ» (غررالحکم و دررالکلم، ح ۱۷۷۱) یعنی: "بصیرت، آن لحظه جداکننده (و تشخیص‌دهنده) بین حق و باطل است" ⚖️. "این یعنی بصیرت، آن قدرت تشخیص لحظه‌ای است که انسان را از سقوط در

باطل (چه باطل فکری و چه باطل دشمن) نجات می‌دهد. ایشان همچنین می‌فرمایند: «الْبَصِيرَةُ سَبَبُ قُوَّةِ الْفِكْرِ وَ إِشْرَاقِ الْقَلْبِ» (غررالحکم و دررالکلم، ح ۲۰۷۴) یعنی: "بصیرت، عامل قدرت فکر و تابش دل است" ❤️ 🧠. "بصیرت، نه تنها به عقل روشنایی می‌بخشد (برای تحلیل اطلاعات دشمن و جبهه خودی)، بلکه قلب را نیز نورانی می‌کند تا انسان بتواند حقایق را با تمام وجود درک کند و در مسیر جهاد، ثابت قدم بماند.

- زمان‌شناسی و بصیرت؛ دوروی یک سکه در جنگ و صلح: همان‌طور که در منبرک قبل (زمان‌شناسی) اشاره شد، بصیرت و زمان‌شناسی رابطه تنگاتنگی با یکدیگر دارند. زمان‌شناسی بدون بصیرت، ممکن است به درک ناقص از شرایط منجر شود؛ و بصیرت بدون درک زمانه، ممکن است منجر به تصمیم‌گیری‌های دیررس یا بی‌موقع گردد 🕒 🕒.

○ کربلا؛ اوج فقدان بصیرت و درس برای نبردهای امروز: واقعه کربلا، نمونه بارزی از فقدان بصیرت در جامعه کوفه بود. بسیاری از مردم کوفه، امام حسین (ع) را می‌شناختند و حتی به ایشان نامه نوشتند. اما در لحظه عمل، به دلیل عدم بصیرت و تأثیرپذیری از تبلیغات یزید و وعده‌های فریبنده دنیا، امام را تنها گذاشتند و به باطل پیوستند 😞. این واقعه، درسی بزرگ برای ملت‌های درگیر جنگ است که چگونه عدم بصیرت، می‌تواند موجب شکست و تنها ماندن جبهه حق شود.

○ توابین؛ بصیرت دیرهنگام؛ عبرتی برای همیشه: گروه "توابین" که پس از شهادت امام حسین (ع) از کار خود پشیمان شدند و برای خونخواهی امام قیام کردند، نمونه‌ای از بصیرت دیرهنگام هستند. آن‌ها حقیقت را فهمیدند، اما این بصیرت زمانی حاصل شد که دیگر کار از کار گذشته بود و امامشان به شهادت رسیده بود 😞. این نشان می‌دهد که بصیرت، باید به‌موقع باشد تا بتواند جلوی فاجعه را بگیرد و به پیروزی کمک کند.

- رهبر انقلاب و تعریف بصیرت؛ راهنمای عمل در جهاد تبیین: مقام معظم رهبری، بصیرت را این‌گونه تعریف می‌کنند: "بصیرت یعنی چه؟ بصیرت یعنی اینکه انسان در آن پیچیدگی‌های زندگی، در آن غبار آلودگی‌های محیط، حق را بشناسد، راه را بشناسد، گمراه نشود، دنبال هرزه‌گردها نرود و دچار لغزش و خطا نشود" [۴/۳/۱۳۸۸] 🏔️ [ایشان بصیرت را به "چراغ

راه "تشبیه می‌کنند که در تاریکی فتنه‌ها و عملیات روانی دشمن، مسیر درست را نشان می‌دهد و به جهاد تبیین کمک می‌کند.

جمع‌بندی: بصیرت؛ سلاح مؤمن در فتنه و نبرد با دشمن

بصیرت، قدرتی است که انسان را در برابر فتنه‌ها، شبهات و تبلیغات دروغین مصون می‌دارد. در عصر حاضر که جنگ نرم و عملیات روانی دشمن، بیش از پیش به دنبال گمراه کردن اذهان است، بصیرت، سلاحی حیاتی برای هر مؤمن، هر رزمنده و هر ملت است تا بتواند دوست را از دشمن تشخیص دهد و در مسیر حق، ثابت قدم بماند.

آیا ما در زندگی خود، به‌ویژه در این دوران پرفتنه، به دنبال بصیرت هستیم و برای کسب آن (از طریق مطالعه، تفکر، و تبعیت از ولایت) تلاش می‌کنیم؟ 🤔

منبرک ۴۳: بصیرت؛ راه گریز از فتنه‌ها و پیروزی در جنگ! 🔥

مقدمه: آیا می‌توان در غبار فتنه و جنگ، مسیر را دید و از تله‌های دشمن گریخت؟ 🤖

تاریخ همواره نشان داده که دوران‌های "فتنه"، سخت‌ترین و گمراه‌کننده‌ترین دوران‌ها برای یک جامعه هستند، به‌ویژه وقتی این فتنه‌ها با جنگ و تهدید خارجی همراه می‌شوند. در این ایام، حق و باطل در هم آمیخته می‌شوند، دوست و دشمن قابل تشخیص نیستند و تشخیص مسیر درست، کاری بس دشوار می‌شود. 🏰 در چنین شرایطی، "بصیرت" تنها چراغی است که می‌تواند راه را روشن کند و انسان را از سقوط در دام فریب و گمراهی نجات دهد و به پیروزی در نبرد کمک کند.

بدنه: بصیرت؛ چراغی برای عبور از تاریکی جنگ و فتنه‌ها

- فتنه؛ آزمایش الهی و محک بصیرت در نبرد با دشمن: قرآن کریم می‌فرماید:
- ﴿أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (عنکبوت/۲)
- یعنی: "آیا مردم گمان کردند همین که بگویند ایمان آوردیم، رها می‌شوند و مورد آزمایش قرار نمی‌گیرند؟" 😏
- "فتنه" در قرآن، به معنای آزمایش و ابتلاست. این آزمایش‌ها، به‌ویژه در میدان جنگ، انسان را در تنگنا قرار می‌دهند تا ماهیت او آشکار شود و صداقت ایمانش محک بخورد. در این میان، بصیرت، عامل اصلی موفقیت در این امتحانات است.
- امام علی (ع) و نشانه‌های فتنه‌ها؛ هشدار برای همه زمان‌ها: حضرت علی (ع) درباره فتنه‌ها و چگونگی تشخیص آن‌ها می‌فرماید:
- «إِنَّمَا بَدْءُ وَقُوعِ الْفِتَنِ أَهْوَاءُ تُتَّبَعُ وَأَحْكَامُ تُبْتَدَعُ يُخَالَفُ فِيهَا كِتَابُ اللَّهِ وَ يَتَوَلَّى عَلَيْهَا رِجَالٌ رِجَالًا عَلَى غَيْرِ دِينِ اللَّهِ فَلَوْ أَنَّ الْبَاطِلَ حَلَصَ لَمْ يَخَفْ عَلَى ذِي حِجِّي وَلَوْ أَنَّ الْحَقَّ حَلَصَ لَمْ يَكُنْ اخْتِلَافٌ وَلَكِنَّهُ يُؤْخَذُ مِنْ هَذَا ضِعْفٌ وَمِنْ هَذَا ضِعْفٌ فَيُمَرَّجَانِ فَهَذَا لِكَ يَتِمُّ سُلْطَانُ الشَّيْطَانِ عَلَى أَوْلِيَائِهِ وَ يَنْجُو الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ الْحُسْنَى.» (نهج‌البلاغه، خطبه ۵۰)
- یعنی: "همانا آغاز پیدایش فتنه‌ها، پیروی از هوای نفس است و احکامی نوآوری شده که با کتاب خدا مخالفت دارد، و مردانی بر اساس غیر دین خدا، رهبری (مردان دیگر را) به عهده می‌گیرند. اگر باطل خالص می‌بود، بر هیچ انسان عاقلی پنهان نمی‌ماند؛ و اگر حق خالص می‌بود، اختلافی به وجود نمی‌آمد. ولی (فتنه زمانی اتفاق می‌افتد که) قسمتی از حق و قسمتی از باطل با هم آمیخته می‌شوند، و در اینجاست که سلطه شیطان بر دوستانش کامل می‌شود و کسانی که از جانب خدا سرنوشت نیکو برایشان رقم خورده، نجات می‌یابند." 🤖
- این کلام امیرالمؤمنین (ع)، جوهره فتنه را روشن می‌کند: "آمیختگی حق و باطل". بصیرت، یعنی توانایی تفکیک این دو در هم آمیخته، چه در مسائل سیاسی و اجتماعی و چه در تحلیل اخبار جنگ.

- وظیفه در هنگام فتنه؛ خط‌مشی رزمنده: در زمان فتنه، مهم‌ترین وظیفه انسان، "شناخت جبهه حق و باطل" و "حفظ مرزهای ایمان و تقوا" است. این شناخت، بدون بصیرت ممکن نیست.

- دوری از شایعات و تحلیل‌های سطحی؛ مبارزه با جنگ روانی: در فتنه‌ها، شایعات و تحلیل‌های سطحی، مانند مه غلیظی، مانع دیدن حقیقت می‌شوند. بصیرت به ما کمک می‌کند تا اسیر این فضاها نشویم و به منابع موثق رجوع کنیم، و در جنگ با شایعات دشمن مقابله کنیم. 🧐
- تبعیت از رهبری آگاه؛ هدایت کشتی در طوفان: در زمان غیبت امام زمان (عج)، بصیرت یعنی تبعیت از رهبری الهی و آگاهی که خود به بصیرت کامل مزین است و کشتی جامعه را در طوفان‌ها و گرداب‌های جنگی هدایت می‌کند. 🚢

- بصیرت در عصر حاضر (جنگ نرم)؛ مقابله با نفوذ دشمن: امروزه، فتنه‌ها اغلب در قالب "جنگ نرم" و "تهاجم فرهنگی" رخ می‌دهند. دشمن با استفاده از رسانه، فضای مجازی و ابزارهای نوین ارتباطی، به دنبال تغییر باورها، ارزش‌ها و سبک زندگی ماست. 📱 در این میدان، بصیرت، به معنای شناخت اهداف دشمن، روش‌های فریبنده او و مقابله هوشمندانه با نقشه‌های اوست.

- تشخیص نفوذ؛ دیدبانی فرهنگی: بصیرت کمک می‌کند تا نفوذ دشمن در لایه‌های مختلف جامعه، از جمله نفوذ فکری و فرهنگی، تشخیص داده شود. 🕵️
- محک زدن معیارها؛ اصالت‌بخشی به حق: در دوران فتنه، افراد ممکن است دچار لغزش شوند. بصیرت به ما یادآوری می‌کند که معیار اصلی، "حق" است و نباید به خاطر افراد و ظاهرها، از حق دست کشید، حتی اگر این افراد در گذشته به ظاهر حق‌مدار بودند.

جمع‌بندی: بصیرت؛ ضامن بقای ایمان و جامعه در نبرد

بصیرت، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت برای بقای ایمان و حفظ جامعه در برابر فتنه‌ها و توطئه‌های دشمن است. این چراغ روشنگر، نه تنها مسیر درست را به ما نشان می‌دهد، بلکه قوت

قلب و ایستادگی در راه حق را نیز به ارمغان می‌آورد و جبهه داخلی را در برابر هرگونه تزلزل، مقاوم می‌سازد.

آیا ما برای عبور از فتنه‌ها و حفظ ایمان خود در این دوران حساس، به سلاح بصیرت مجهز هستیم و از آن در زندگی و مبارزه خود بهره می‌بریم؟ 🤔

منبرک ۴۴: امید؛ نیروی محرکه زندگی و رمز پیروزی در جنگ! 🏹

مقدمه: آیا می‌توان بدون امید، زندگی کرد و در میدان نبرد ایستادگی کرد؟ 🤔

زندگی، مجموعه‌ای از فراز و نشیب‌ها، موفقیت‌ها و شکست‌ها، و لحظات روشن و تاریک است. 🏹 به‌ویژه در مسیر پریچ‌وخم نبرد با دشمن، آنچه که می‌تواند انسان را از یأس و ناامیدی نجات دهد و به حرکت رو به جلو وادارد، "امید" است. امید، نه تنها یک حالت ذهنی، بلکه یک نیروی محرکه قدرتمند است که انسان را در برابر مشکلات مقاوم می‌کند و به او توانایی غلبه بر چالش‌ها و دستیابی به پیروزی را می‌دهد. ✨

بدنه: جایگاه امید در قرآن و روایات؛ چراغ راه مجاهدان 📖

امید، به معنای انتظار خیر و رحمت الهی و تلاش برای رسیدن به اهداف، حتی در سخت‌ترین شرایط جنگی است. این مفهوم در متون دینی ما، جایگاه ویژه‌ای دارد:

- **قرآن کریم و نکوهش ناامیدی؛ امید به نصرت الهی:** خداوند متعال، ناامیدی از رحمت خود را به شدت نکوهش می‌کند و آن را از ویژگی‌های کافران می‌داند: ﴿وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَبْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ (یوسف/۸۷) یعنی: "و از رحمت خدا ناامید نشوید، زیرا جز گروه کافران، کسی از رحمت خدا ناامید نمی‌شود" ❌. این آیه، به روشنی نشان می‌دهد که امید، ویژگی مؤمنان است و ناامیدی، از گناهان بزرگ محسوب می‌شود، به‌ویژه در میدان نبرد که ناامیدی، به شکست منجر خواهد شد. در آیه دیگری نیز می‌فرماید: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (زمر/۵۳) یعنی: "بگو: ای بندگان من که بر خود زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت خدا ناامید نشوید؛ یقیناً خدا همه گناهان را می‌آمرزد؛ زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است" 🌸. این آیه، نور امید را حتی برای گناهکاران نیز روشن می‌کند و درهای توبه را باز نگه می‌دارد؛ چه رسد به رزمندگانی که در راه خدا جهاد می‌کنند.
- **پیامبر اکرم (ص) و مزده امید؛ فرصت جبران و پیروزی:** پیامبر اکرم (ص) می‌فرمایند: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ طُوبَى لِمَنْ طَالَ عُمْرُهُ وَ حَسَنَ عَمَلُهُ وَ تَابَ إِلَى اللَّهِ قَبْلَ مَمَاتِهِ» (مجموعه ورام، ج ۲،

ص ۴۹) یعنی: "ای مردم! خوشا به حال کسی که عمرش طولانی و عملش نیکو باشد و قبل از مرگش توبه کند 🙏". این حدیث، به انسان این امید را می‌دهد که تا آخرین لحظات زندگی، فرصت جبران و بازگشت به سوی خدا وجود دارد؛ فرصتی برای مبارزه و کسب شهادت، حتی اگر قبلاً کوتاهی کرده باشد.

- امام علی (ع) و حقیقت امید؛ دور از حماقت: حضرت علی (ع) می‌فرمایند: «إِنَّ الْعَجَبَ كُلَّ الْعَجَبِ لِمَنْ يَقْنُطُ وَيُؤْمِنُهُ أَنْ يَسْتَغْفِرَ» (بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۶) یعنی: "همانا جای شگفتی است از کسی که ناامید می‌شود، در حالی که امکان استغفار (و طلب آمرزش) برای او وجود دارد 🙏". این کلام نشان می‌دهد که ناامیدی، با وجود امکان توبه و بازگشت به سوی خدا، و امکان جهاد در راه او، از حماقت است.

- نقش امید در پیروزی؛ رمز موفقیت رزمندگان: در طول تاریخ اسلام، یکی از مهم‌ترین عوامل پیروزی مسلمانان در برابر دشمنان پرشمار، همین "روحیه امید" بوده است 🙏 .

- دفاع مقدس؛ تجلی امید در برابر دشمن: در دوران دفاع مقدس، با وجود کمبود امکانات و تحریم‌های ظالمانه، رزمندگان اسلام با توکل بر خدا و روحیه‌ای سرشار از امید، در برابر دشمن تا بن دندان مسلح ایستادگی کردند و به پیروزی رسیدند IR. این مقاومت، نمونه بارزی از نقش امید در غلبه بر چالش‌های بزرگ جنگی و نابرابر است.

جمع‌بندی: امید؛ سوخت حرکت به سوی پیروزی و آینده 📖

امید، نعمتی الهی است که به انسان انگیزه می‌دهد تا در برابر مشکلات و دشواری‌های جنگ قد علم کند، از شکست‌ها درس بگیرد و همواره به آینده‌ای روشن‌تر و پیروزی نهایی چشم بدوزد. امید، عامل حرکت، تلاش و پیشرفت است. بیایید با تقویت روحیه امید در خود، در خانواده و در جامعه، مسیر زندگی و نبرد را با اقتدار و سربلندی طی کنیم.

آیا ما با امید به آینده‌ای روشن و نصرت الهی، برای رسیدن به اهدافمان در این نبرد مقدس تلاش می‌کنیم و این چراغ را در دل خود روشن نگه می‌داریم؟ 🤔

منبرک ۴۵: مواسات؛ فراتر از همدردی، تا رفع نیاز در میدان

جنگ! ♥

مقدمه: آیا فقط "احساس" کافی است، وقتی هموطنانمان در خط مقدم یا پشت جبهه درگیر مشکلات جنگند؟ 🤔

در زندگی اجتماعی، ارزش‌هایی مثل تواضع و همکاری، در شرایط عادی نیز کاربرد دارند. اما برخی ارزش‌ها هستند که در بحران‌ها و سختی‌های جنگ اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کنند؛ "مواسات" یکی از آن‌هاست. مواسات، صرفاً یک همدردی سطحی نیست؛ عملی است عمیق که از رنج دیگران متأثر می‌شود و برای رفع آن، در میدان نبرد و پشت جبهه، دست به کار می‌شود. 💡 در جنگ، مواسات یعنی شریک شدن در سختی‌ها و کمبودها، و تلاش برای کاهش آلام هم‌زمان و هموطنان آسیب‌دیده.

بدنه: مواسات، همدلی تا رفع مشکل در دوران جهاد! 🛡️

مواسات را می‌توان این‌گونه دقیق تعریف کرد: «مواسات یعنی اندوهگین شدن از مشکلات و دردهای دیگران و ابراز همدردی با آنان، به گونه‌ای که خود را مانند آنان ببیند و از داروها و دارایی‌های خود، آن مشکلات را اصلاح و دردها را درمان کند.» 🩹

بر اساس این تعریف، مفهوم مواسات تنها به کمک مالی محدود نمی‌شود. بلکه مواسات در تمام مشکلات، نیازها و خلأهای جامعه، به‌ویژه در شرایط جنگ و بحران، معنا پیدا می‌کند.

- رهبر معظم انقلاب درباره مواسات می‌فرمایند: «مواسات یعنی همراهی کردن و کمک کردن به برادر مؤمن در همه‌ی امور. انسان وظیفه بداند؛ کمک فکری، کمک مالی، کمک جسمانی، کمک آبرویی.» ایشان همچنین می‌فرمایند: «یعنی هیچ خانواده‌ای از خانواده‌های مسلمان و هم‌میهن و محروم را با دردها و محرومیت‌ها و مشکلات خود تنها نگذاشتن؛ به سراغ آن‌ها رفتن و دست کم‌کسانی به سوی آن‌ها دراز کردن» [۱. 🖐️] [این تعریف، وسعت دامنه مواسات را به خوبی نشان می‌دهد و در شرایط جنگ، شامل کمک به خانواده‌های شهدا، جانبازان، رزمندگان، و همچنین مردمی می‌شود که زندگی‌شان تحت تأثیر جنگ قرار گرفته است.

جمع‌بندی: مواسات، بنیادی برای حکومت الهی و پیروزی در جنگ ﷺ

اهمیت مواسات به قدری است که حکومت نبوی و علوی بر پایه آن شکل گرفتند، و حکومت مهدوی نیز بر اساس مواسات اداره خواهد شد. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای درباره ویژگی حکومت مهدوی می‌فرمایند: «حکومت الهی حضرت بقیه الله (ارواحنا فداه) حکومتی است که... حکومت عدالت، مواسات و مساوات و حکومت معنویت و فضیلت است و امروز هر کسی که برای عدالت، در راه دین و خدمت به محرومان حرکت می‌کند باید خوشحال و امیدوار باشد زیرا آینده متعلق به اوست» [۲۰] 🌱]

مواسات، یک مفهوم تمدن‌ساز است که نقش اساسی در ساختن جامعه و کشور اسلامی (به عنوان یکی از مراحل مهم تمدن نوین اسلامی) دارد. در شرایط جنگ، مواسات به معنای همبستگی ملی و تقویت جبهه داخلی است که برای پیروزی حیاتی است. بیایید با همدردی واقعی و عمل به وظیفه مواسات، خود را برای ساختن چنین جامعه‌ای مقاوم و پیروز آماده کنیم.

آیا ما در قبال مشکلات هم‌زمان و هم‌وطنانمان در این شرایط حساس، فقط تماشاچی هستیم یا با تمام وجود مواسات می‌کنیم تا بار جنگ را از دوش یکدیگر برداریم؟ 😞

منبرک ۴۶: امید؛ سنگر مقاومت در برابر دشمن و ابزار پیروزی در جنگ!

مقدمه: آیا دشمنان فقط به فکر ضربه نظامی هستند، یا ناامید کردن ملت، سلاح اصلی آنهاست؟ 🤔

دشمنان یک ملت، تنها با ابزارهای نظامی به مقابله نمی‌پردازند؛ یکی از مؤثرترین سلاح‌های آنها، "ناامید کردن" مردم است. 🗡️ وقتی روحیه‌ی امید در جامعه، به‌ویژه در دوران جنگ، از بین برود، تلاش‌ها بی‌ثمر به نظر می‌رسند، مقاومت سست می‌شود و راه برای نفوذ، سلطه و در نهایت شکست ملت در برابر دشمن هموار می‌گردد. در مقابل، "امید" به مثابه یک سنگر مستحکم، ملت را در برابر این توطئه‌ها مقاوم می‌سازد و توانایی عبور از سخت‌ترین گردنه‌ها و رسیدن به پیروزی را به آن می‌دهد. 🙌

بدنه: نقش امید در تقابل با دشمن و کسب پیروزی 🏆

- ناامیدی؛ ابزار اصلی دشمن در جنگ ترکیبی: رهبر معظم انقلاب، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، بارها هشدار داده‌اند که "ناامید کردن مردم" یکی از اصلی‌ترین روش‌های دشمن در "جنگ ترکیبی" و "جنگ شناختی" است. دشمن تلاش می‌کند با بزرگ‌نمایی مشکلات، کوچک‌نمایی دستاوردها و ترویج یأس و بی‌اعتمادی، مردم را از آینده مأیوس کند و به آنها القا کند که "نمی‌توانیم 😞". ایشان می‌فرمایند: "آنها (دشمنان) با این قصد می‌آیند که ملت ایران را از ادامه‌ی راه و از رسیدن به آرمانها و به اهدافی که برای خودش معین کرده، مأیوس کنند... اگر امید نباشد، ملت حرکت نمی‌کند." [۲۱/۴/۱۳۹۵] ❌ (این یعنی از بین بردن امید، مقدمه از پای درآوردن یک ملت در برابر حمله‌های دشمن است).
- جنگ روانی دشمن؛ هدف‌گذاری بر خودباوری ملی: دشمن با استفاده از "پروپاگاندا" و "رسانه‌های معاند"، هر خبر منفی را بزرگ می‌کند و هر موفقیت داخلی را نادیده می‌گیرد یا تحریف می‌کند تا جو یأس و ناامیدی را در کشور حاکم سازد. هدف، از بین بردن "خودباوری ملی" و القای "ناتوانی" در میان مردم است، تا دست از مقاومت بردارند و تسلیم شوند. 🙌

- امید؛ موتور محرکه مقاومت و پیشرفت در میدان نبرد: در مقابل این توطئه، "امید" نقش حیاتی ایفا می‌کند. امید، به ملت انگیزه می‌دهد که:

- **تلاش کند:** وقتی امید به آینده و نصرت الهی وجود دارد، مردم برای بهبود اوضاع و غلبه بر دشمن تلاش مضاعف می‌کنند.

- **مقاومت کند:** در برابر فشارها و تهدیدات دشمن، تسلیم نمی‌شود و در خط مقدم و پشت جبهه ایستادگی می‌کند.

- **خلاقیت به خرج دهد:** برای حل مشکلات (از کمبود تجهیزات تا تحریم‌ها)، راه‌های جدید پیدا می‌کند.

- **استقامت ورزد:** در مسیر رسیدن به اهداف، خسته و ناامید نمی‌شود و تا پیروزی نهایی، پایداری می‌کند.

- **به وعده‌های الهی ایمان داشته باشد:** این همان توکل است که در منبرک‌های قبلی به آن اشاره شد و عامل اصلی آرامش و قوت قلب رزمندگان است.

- **دستاوردها، عامل امید و ابطال توطئه دشمن:** یکی از راه‌های مقابله با ناامیدی دشمن، "تبیین دستاوردها" و "نشان دادن توانایی‌های داخلی" است. وقتی مردم ببینند که با تلاش و همت می‌توان بر مشکلات غلبه کرد و به موفقیت رسید، امید در دل آن‌ها زنده می‌ماند و توطئه دشمن خنثی می‌شود 💡 .

- **موفقیت‌های علمی و دفاعی؛ نماد قدرت ملی:** پیشرفت‌های چشمگیر در حوزه‌های مختلف، از جمله نانو، هسته‌ای، پزشکی و دفاعی (مانند توان موشکی و پهپادی)، نمونه‌هایی از همین دستاوردها هستند که می‌توانند روحیه‌ی امید را در جامعه تقویت کنند و توطئه دشمن را خنثی سازند ✊. این دستاوردها به دشمن نشان می‌دهد که تحریم و فشار، ملت ایران را از حرکت باز نمی‌دارد.

جمع‌بندی: امید؛ سوخت اصلی جبهه حق و ضامن پیروزی 📖

امید، صرفاً یک حس خوب نیست؛ بلکه یک "استراتژی" و "سلاح" قدرتمند در برابر نقشه‌های دشمن است. ملتی که با امید زندگی می‌کند، به حرکت خود ادامه می‌دهد و هیچ قدرتی نمی‌تواند او

را متوقف کند. حفظ و تقویت روحیه‌ی امید، وظیفه‌ی تک تک افراد، رزمندگان و مسئولین جامعه است تا در این نبرد، ملت ایران همواره پیروز میدان باشد.

آیا ما نیز در برابر القاءات ناامیدکننده دشمن، سنگر امید را در دل خود و دیگران محکم نگه می‌داریم و با امید به آینده‌ای روشن، در مسیر جهاد گام برمی‌داریم؟ 🤔

منبرک ۴۷: تواصی؛ بیش از یک توصیه ساده، رمز پیروزی در جبهه جنگ! 📢

مقدمه: آیا جامعه‌ای که همدیگر را در جبهه فراموش کنند، رستگار می‌شود؟ 🤔

در شرایط حساس امروز، که جامعه اسلامی با انواع چالش‌ها، جنگ‌های نرم و سخت، و تهدیدات مستقیم دشمن روبرو است، یکی از مفاهیم حیاتی که باید بیش از پیش احیا شود، "تواصی" است. تواصی، صرفاً یک توصیه خشک و خالی نیست؛ بلکه یک زنجیره حیاتی از یاری، روحیه دادن، و تذکر حق و صبر به یکدیگر است که مانع از احساس تنهایی و گمراهی افراد، به‌ویژه رزمندگان در میدان نبرد می‌شود. این مفهوم، نقشی کلیدی در تحقق جامعه آرمانی اسلامی و دستیابی به پیروزی در تمامی عرصه‌ها دارد. 💡

بدنه: تواصی در سوره عصر؛ چهار اصل نجات‌بخش در جهاد 📖

قرآن کریم، در سوره کوتاه اما پرمعنای "عصر"، راه نجات انسان از **خسران (زیان)** را در چهار اصل اساسی معرفی می‌کند که دو اصل آخر آن، مستقیماً به مفهوم **تواصی** برمی‌گردد:

﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ (سوره عصر) یعنی: "به عصر سوگند، همانا انسان در زیان است، مگر کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند و یکدیگر را به حق سفارش کردند و به صبر سفارش کردند." ⏳

- اصل اول: ایمان (زیربنای فعالیت‌ها و نبرد): "ایمان"، زیربنای همه فعالیت‌های صحیح انسان را تشکیل می‌دهد. بدون ایمان، هیچ عمل صالحی ارزش واقعی نخواهد داشت. ایمان، باور قلبی به خداوند، پیامبران، و دستورات الهی است که در میدان نبرد، به رزمنده قوت قلب و اراده‌ای پولادین می‌بخشد. ❤️
- اصل دوم: اعمال صالح (تداوم ایمان در عمل): ایمان تنها در قلب انسان نمی‌ماند؛ باید در "عمل صالح" تجلی یابد. اعمال صالح، شامل تمام کارهای نیک، از عبادات فردی گرفته تا خدمت به خلق و اصلاح جامعه است. در شرایط جنگ، عمل صالح شامل جهاد، ایثار،

کمک به نیازمندان، حفظ بیت‌المال و رعایت اخلاق اسلامی است. اعمال صالح، تداوم و اثبات ایمان است. 善

- اصل سوم: تواصی به حق (دعوت همگانی به واقعیت و مبارزه با باطل): "تواصوا" از ماده تواصی، یعنی اینکه بعضی، برخی دیگر را به حق سفارش کنند. "حق" به معنای واقعیت یا مطابقت با واقع است. [۲] جمله "تَوَاصُوا بِالْحَقِّ" معنای بسیار وسیعی دارد که شامل امر به معروف و نهی از منکر، دعوت به حقیقت، روشنگری (در برابر شبهات دشمن)، مبارزه با باطل (اعم از دشمن خارجی و نفوذی داخلی) و ترویج فضایل می‌شود. این اصل، به جامعه پویایی می‌بخشد تا حقیقت در بحبوحه جنگ روانی دشمن همیشه زنده بماند. 🧠
- اصل چهارم: تواصی به صبر (استقامت در مسیر حق و جهاد): بعد از شناخت حق و دعوت به آن، انسان در مسیر عمل با موانع زیادی روبرو می‌شود. اگر "استقامت" و "پایداری" نداشته باشد، نمی‌تواند حق را بجا آورد، عمل صالحی انجام دهد، یا ایمان خود را حفظ کند. "صبر" در اینجا معنای گسترده‌ای دارد که شامل صبر بر اطاعت (پایداری در انجام واجبات و دستورات فرماندهی)، صبر در برابر انگیزه‌های معصیت (مقاومت در برابر وسوسه‌های دشمن و گناه)، و صبر در مورد مصائب (تحمل مشکلات و سختی‌های جنگ، از دست دادن عزیزان، و فشارهای اقتصادی) می‌شود. [۳] تواصی به صبر، یعنی به یکدیگر روحیه دهیم که در برابر مشکلات کم‌نیاوریم و تا پیروزی نهایی ایستادگی کنیم. 🧡

جمع‌بندی: تواصی؛ رمز رستگاری و پیروزی در جبهه! 🏆

این چهار اصل، چنان به هم گره خورده‌اند که فقدان هر یک، می‌تواند به خسران و حتی شکست در برابر دشمن منجر شود. اهمیت این سوره به حدی است که در روایات آمده است: وقتی اصحاب و یاران پیامبر اکرم (ص) به یکدیگر می‌رسیدند، پیش از جدا شدن، سوره عصر را می‌خواندند و محتوای بزرگ این سوره کوچک را یادآور می‌شدند، سپس با یکدیگر خداحافظی می‌کردند و به سراغ کار خود می‌رفتند. [۴] 📖

تواصی، یعنی یادآوری مستمر این اصول حیاتی به یکدیگر؛ این رمز بقا، رستگاری فرد و جامعه اسلامی، و به خصوص، رمز پیروزی در این نبرد حق و باطل است.

آیا ما نیز در زندگی روزمره و در مقابله با دشمن، یکدیگر را به حق و صبر سفارش می‌کنیم و در این
زنجیره نجات‌بخش، نقش خود را ایفا می‌نماییم؟ 🤔

منبرک ۴۸: تواصی؛ آبادگر فرد و محافظ معنویت در جبهه جنگ!

مقدمه: آیا معنویت رزمندگان و جامعه، خود به خود حفظ می‌شود در شرایط نبرد؟ 🤔

در جامعه‌ای که سرعت تغییرات بالاست و جاذبه‌های مادی و فشارهای دشمن فراوانند، حفظ معنویت و پایبندی به اصول اخلاقی، به‌ویژه در دوران جنگ و جهاد، کاری دشوارتر از گذشته شده است. 🏡 اینجاست که "تواصی" در عرصه فردی، به عنوان یک ضرورت مطرح می‌شود. تواصی، نه تنها به ما کمک می‌کند تا تقوای الهی پیشه کنیم و در نبرد ثابت قدم بمانیم، بلکه مهم‌تر از آن، در حفظ و نگهداری معنویاتی که به دست آورده‌ایم، نقشی حیاتی ایفا می‌کند. ☀️

بدنه: دو روی سکه تواصی فردی در میدان نبرد 🏰

در عرصه فردی، تواصی بر دو محور اساسی استوار است:

- **توصیه به تقوا:** 🌿 **حصار ایمنی در برابر گناه و سستی "تقوا"** به معنای خویشتن‌داری و نگهداری نفس از گناه است. امام علی (ع) تقوا را "دژ نیرومند در برابر گناه" می‌دانند. [۵] قرآن کریم نیز تقوا را موجب رهایی از مهلکه می‌داند: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا...﴾ (طلاق/۲) یعنی: "و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند."
■ **تواصی به تقوا، یعنی یادآوری دائمی این حصار محکم به یکدیگر، تا در برابر وسوسه‌ها، گناهان، و حتی سستی در جهاد، مصون بمانیم.** این تقوا در جنگ، به معنای حفظ روحیه اخلاص، پرهیز از دنیاپرستی و ریا، و انجام وظیفه به نحو احسن است.
- **توصیه در حفظ معنویت:** ✨ **پایداری ایمان تا لحظه شهادت** چه بسا انسان‌هایی که به مراتبی از ایمان و فضایل اخلاقی رسیده‌اند، اما در حفظ آن‌ها موفق نیستند. تاریخ پر است از شخصیت‌هایی مانند ابلیس، بلعم باعورا، و حتی طلحه و زبیر در صدر اسلام، که ابتدا کارنامه موفقی داشتند اما در پایان کار، پرونده‌ای سیاه از خود بر جا گذاشتند، زیرا نتوانستند معنویت خود را حفظ کنند. 😞

- "جاء به"؛ آوردن حسنه تا قیامت و شهادت: قرآن کریم در بعضی آیات، به جای صرف "عمل و انجام دادن"، از عبارت "جاء به" (آوردن) استفاده می‌کند؛ یعنی کسی که بتواند حسنه‌ای را تا روز قیامت و روز حساب با خود بیاورد، از پاداش برخوردار می‌شود، نه صرف انجام دادن آن! ﴿لَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾ (انعام/۱۶۰) یعنی: "هر کس کار نیکی بجا آورد، ده برابر آن پاداش دارد." ﴿﴾ این آیه تأکید می‌کند که مهم، حفظ عمل صالح و نیت خالص تا پایان است، تا حتی شهادت نیز با اخلاص همراه باشد. شاعر چه زیبا می‌گوید: "بسی نام نیکوی پنجاه سال که یک نام زشتش کند پایمال"
- **نفس اماره؛ دشمن درونی در جبهه خودی:** حفظ معنویت بسیار سخت است، زیرا انسان همیشه در معرض لغزش قرار دارد و نفس اماره (نفس سرکش) او را به گناه می‌خواند: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (یوسف/۵۳) (من هرگز خودم را تبرئه نمی‌کنم، که نفس (سرکش) پیوسته به بدی‌ها امر می‌کند؛ مگر آنچه را پروردگارم رحم کند! پروردگارم آمرزنده و مهربان است.) ﴿﴾ در میدان جنگ، نفس اماره می‌تواند رزمنده را به سوی غرور، خودخواهی، یا سستی در انجام وظیفه سوق دهد؛ توأسی راهی برای مقابله با این دشمن درونی است.
- **تأکید رهبر انقلاب بر حفظ معنویت؛ استحکام جبهه داخلی:** آیت‌الله خامنه‌ای (مدّ ظله العالی) نیز همواره بر "حفظ معنویت" تأکید می‌کنند: "بعضی از سرمایه‌های معنوی، با همه ارزشی که دارند، نیازمند حفظ کردن‌اند؛ مثلاً محبت را باید حفظ کرد... ایمان از این قبیل است. ایمان را باید حفظ کنید... حفظ این گوهر، با توأسی به حق و توأسی به صبر است." ﴿﴾ این تأکید نشان می‌دهد که حفظ معنویت، به‌ویژه در دوران مبارزه و فشار، امری حیاتی برای بقای انقلاب و قدرت ملت است.

جمع‌بندی: توأسی؛ نگهبان گوهر ایمان و عامل پیروزی

توأسی در عرصه فردی، یعنی کمک کردن به یکدیگر برای حرکت در مسیر تقوا و مهم‌تر از آن، حفظ گوهر ارزشمند ایمان و معنویت در طول زندگی، و حتی تا لحظه شهادت. این یادآوری‌ها و تذکرات، مانند آبیاری گیاه ایمان است که مانع از پژمردگی و نابودی آن می‌شود.

آیا ما مراقب معنویات خود و هم‌زمان و اطرافیانمان هستیم و برای حفظ آن، یکدیگر را تواسی می‌کنیم تا در این نبرد، جبهه ایمان محکم و پایدار بماند؟ 🤔

منبرک ۴۹: صبر؛ سوخت مقاومت در برابر دشمن و رمز پیروزی!

مقدمه: آیا می‌توان بدون صبر در میدان نبرد پیروز شد یا در برابر جنگ ترکیبی دشمن ایستادگی کرد؟ 🤖

تاریخ اسلام، سرشار از نبردهایی است که در آن‌ها، جبهه حق با تعداد و تجهیزات کمتر، اما با تکیه بر "صبر" و "استقامت"، بر دشمنان پرشمار و مجهز خود غلبه کرده است. ✂ در دنیای امروز نیز، که دشمنان یک ملت با جنگ‌های ترکیبی و فشارهای اقتصادی و رسانه‌ای، به دنبال در هم شکستن اراده‌ها هستند، صبر، سوخت اصلی مقاومت و رمز پیروزی است. بدون صبر، حتی بزرگ‌ترین ارتش‌ها و قوی‌ترین ملت‌ها نیز در برابر حمله‌ها تاب نمی‌آورند و به زانو درمی‌آیند. 🌐

بدنه: صبر در میدان نبرد و مقاومت؛ چراغ راه پیروزی 🌐

- **قرآن کریم و نقش صبر در پیروزی؛ وعده الهی:** خداوند متعال در قرآن، به صراحت به نقش صبر در پیروزی اشاره می‌کند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (انفال/۴۵-۴۶) یعنی: "ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هنگامی که با گروهی (از دشمن) روبرو می‌شوید، ثابت قدم باشید و خدا را بسیار یاد کنید، باشد که رستگار شوید. و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید و با یکدیگر نزاع نکنید که سست شوید و قدرت (و شوکت) شما از میان برود؛ و صبر کنید که همانا خداوند با صابران است 🙏". این آیات، رمز پیروزی در نبرد را در سه چیز می‌دانند: ثابت قدمی (که همان صبر است)، ذکر خدا، و اطاعت از خدا و رسول و پرهیز از نزاع. این فرمان الهی، نشان می‌دهد که صبر، جزو لاینفک هر پیروزی است و بدون آن، نصرت الهی محقق نخواهد شد.
- **امام علی (ع) و تأثیر صبر در نبرد؛ ستون فقرات ایمان:** امیرالمؤمنین (ع) در کلامی گهربار، تأثیر صبر را در مقایسه با سایر عناصر جنگی این‌گونه بیان می‌فرماید: «عَلَيْكُمْ بِالصَّبْرِ فَإِنَّ الصَّبْرَ مِنَ الْإِيمَانِ بِمَنْزِلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ، وَلَا خَيْرَ فِي جَسَدٍ لَا رَأْسَ لَهُ، وَلَا خَيْرَ فِي إِيْمَانٍ لَا صَبْرَ مَعَهُ.» (نهج البلاغه، حکمت ۸۲) یعنی: "بر شما باد به صبر، زیرا صبر نسبت به ایمان،

به منزله سر نسبت به بدن است؛ و در بدنی که سر ندارد، خیری نیست؛ و در ایمانی که صبر همراه آن نباشد، خیری نیست . این تشبیه عمیق، نشان می‌دهد که صبر، مغز و قلب ایمان است و بدون آن، ایمان ناقص و بی‌اثر خواهد بود؛ به‌ویژه ایمانی که قرار است در میدان نبرد به کار آید.

- صبر در برابر فشارهای دشمن؛ پایداری در جنگ ترکیبی: دشمنان یک ملت، غالباً از ابزارهایی مانند تحریم‌های اقتصادی، جنگ روانی، ایجاد ناامنی، و تهاجم فرهنگی استفاده می‌کنند تا اراده مردم را سست کرده و آن‌ها را به زانو درآورند   . در این شرایط، صبر فعال و هوشمندانه، یعنی:

- تحمل سختی‌ها و مشقات اقتصادی: بدون تسلیم شدن و دست کشیدن از آرمان‌ها.
- مقاومت در برابر تبلیغات و شایعات دشمن: و حفظ روحیه امید و همدلی در جامعه.
- ایستادگی در برابر تهدیدات نظامی و امنیتی: و عدم واهمه از قدرت پوشالی دشمن.
- حفظ باورها و ارزش‌ها: در برابر هجمه فرهنگی و تلاش برای تغییر سبک زندگی، با اعتقاد راسخ به مبانی اسلامی.

- دفاع مقدس؛ اوج صبر ملت ایران؛ الگویی برای آیندگان: سال‌های دفاع مقدس، نمونه بارز و درخشانی از تجلی صبر و استقامت ملت ایران در برابر دشمن تا بن دندان مسلح بود IR. رزمندگان اسلام با توکل بر خدا، صبر در برابر کمبودها، و استقامت در میدان نبرد، حماسه بی‌نظیری آفریدند و اراده دشمن را در هم شکستند. این صبر، یک صبر منفعلانه نبود؛ بلکه همراه با تلاش، تدبیر، فداکاری و نبرد شجاعانه بود ^[2].

- صبر؛ راهبرد رهبر انقلاب؛ کلید پیشرفت: مقام معظم رهبری بارها بر لزوم "صبر و استقامت" در برابر دشمن تأکید کرده‌اند و آن را تنها راه پیروزی و رسیدن به اهداف می‌دانند. ایشان صبر را یکی از ارکان اصلی پیشرفت و رسیدن به آرمان‌ها، به ویژه در برابر خباثت‌های نظام سلطه، معرفی می‌کنند .

جمع‌بندی: صبر؛ سد نفوذناپذیر ملت و رمز نصرت

صبر، تنها یک فضیلت اخلاقی نیست؛ بلکه یک راهبرد عملی و قدرتمند برای غلبه بر چالش‌ها و پیروزی در نبردهای بزرگ است. ملتی که روحیه صبر و استقامت دارد، هیچ‌گاه در برابر دشمنان زانو نمی‌زند و با عزمی راسخ به سوی اهداف والای خود گام برمی‌دارد. این صبر است که جبهه حق را در برابر جبهه باطل، پایدار و پیروز نگه می‌دارد.

آیا ما نیز در زندگی شخصی و اجتماعی خود، به‌ویژه در برابر جنگ ترکیبی و فشارهای دشمن، این سوخت حیاتی مقاومت را تقویت می‌کنیم تا در مسیر عزت و استقلال، ثابت قدم بمانیم؟ 🤔

منبرک ۵۰: یاد خدا؛ آرامش بخش دل‌ها در نبرد! ♥

🌙 مقدمه:

آیا در بحبوحه جنگ و مشکلات، جایی برای آرامش باقی می‌ماند؟ در دنیای پرهیاهو و پراز استرس امروز، که انسان‌ها دائماً با چالش‌های زندگی، به‌ویژه فشارهای ناشی از جنگ و تهدیدات دشمن، دست و پنجه نرم می‌کنند، نیاز به آرامش و تکیه‌گاهی محکم بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود. 😞 در این میان، "یاد خدا" نه تنها یک عمل عبادی، بلکه یک داروی تسکین‌دهنده برای روح‌های مضطرب و قلب‌های نگران است. یاد خدا، به انسان توانایی می‌دهد تا در سخت‌ترین شرایط نیز آرامش درونی خود را حفظ کند و با اطمینان گام بردارد. ☀

📖 بدنه: جایگاه یاد خدا در قرآن و روایات؛ قدرت درونی مؤمن

یاد خدا، فراتر از تکرار کلمات است؛ نجوایی قلبی است که روح انسان را تغذیه می‌کند و او را به منبع لایزال قدرت متصل می‌سازد:

- **قرآن کریم و آرامش بخشی یاد خدا:** خداوند متعال در قرآن کریم، به صراحت به نقش یاد خدا در آرامش دل‌ها اشاره می‌کند: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۖ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (رعد/۲۸) یعنی: "همان کسانی که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد خدا آرام می‌گیرد. آگاه باشید! تنها با یاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد." 🌿 این آیه، تأکید می‌کند که آرامش حقیقی و پایدار، تنها از طریق اتصال به خداوند و یاد دائمی او حاصل می‌شود. در میدان جنگ، این آرامش، به رزمنده کمک می‌کند تا تمرکز خود را حفظ کند، ترس را کنار بگذارد و با شجاعت به مبارزه ادامه دهد.
- **امام علی (ع) و ذکر خدا؛ چراغ راه:** امیرالمؤمنین (ع) درباره اهمیت ذکر و یاد خدا می‌فرماید: «دَوَاءُ الْقَلْبِ ذِكْرُ اللَّهِ» (غررالحکم و دررالکلم، ح ۵۱۰۹) یعنی: "داروی قلب، یاد خداست." ❤️ در شرایط پر استرس جنگ، که قلب‌ها ممکن است دچار بیماری‌هایی چون یأس، ترس یا کینه شوند، یاد خدا بهترین درمان است. ایشان همچنین فرمودند: «ذِكْرُ اللَّهِ نُورٌ لِلْقُلُوبِ»

(غررالحکم و دررالکلم، ح ۵۳۱۰) یعنی: "یاد خدا، نوری برای قلب‌هاست." 💡 این نور، راه را در تاریکی‌های فتنه‌ها و نبردهای پیچیده روشن می‌سازد.

- **یاد خدا در سیره رزمندگان؛ نمونه‌های عملی:** رزمندگان دفاع مقدس، به خوبی اهمیت ذکر و یاد خدا را درک کرده بودند. بسیاری از وصیت‌نامه‌های شهدا، مملو از توصیه‌های به یاد خدا و توسل به اهل بیت (ع) است.

- **مناجات و دعا در شب‌های عملیات:** در سخت‌ترین شرایط عملیاتی، رزمندگان با مناجات و دعا، به خدا پناه می‌بردند و از او آرامش و استقامت می‌طلبیدند. این یاد خدا، به آن‌ها روحیه‌ای قوی می‌بخشید و موجب افزایش توان رزمی و غلبه بر دشمن می‌شد. 🙏

- **ذکر یا زهرا (س)، یا حسین (ع) در لحظات حساس:** فریاد "یا زهرا (س)" یا "یا حسین (ع)" در لحظات حمله، نشان‌دهنده عمق یاد خدا و توسل به اولیا الهی بود که رعب و وحشت را در دل دشمن می‌انداخت و به رزمندگان، شجاعت بی‌نظیری می‌بخشید. 🧠

- **یاد خدا؛ عامل تقویت روحیه و ایستادگی:** در جنگ نرم امروز نیز، که دشمن به دنبال تضعیف روحیه‌ها و ایجاد یأس در میان مردم است، یاد خدا به مثابه یک سپر دفاعی عمل می‌کند.

- **محور مقاومت:** ملت‌های محور مقاومت، با تکیه بر ایمان و یاد خدا، در برابر قدرت‌های بزرگ ایستادگی کرده و ثابت کرده‌اند که قدرت ایمان، فراتر از قدرت‌های مادی است. این روحیه، به آن‌ها توانایی داده تا تحریم‌ها و فشارهای نظامی را تاب آورند. PSLBIR

◇ جمع‌بندی:

یاد خدا؛ سرمایه بی‌بدیل مؤمن 🌈 یاد خدا، نه تنها برای کسب آرامش فردی، بلکه برای تقویت روحیه‌ی مقاومت و ایستادگی در برابر دشمن، از اهمیت بالایی برخوردار است. این گنجینه معنوی، به انسان توانایی می‌دهد تا در هر شرایطی، نور امید را در دل خود روشن نگه دارد و با توکل بر خدا، از موانع عبور کند.

آیا ما در زندگی خود، به ویژه در این دوران پر چالش، یاد خدا را در دل و زبان خود جاری می‌کنیم تا آرامش و قدرت لازم را برای مقابله با مشکلات به دست آوریم؟ 🤔

الحمد لله رب العالمين